MINISTERUL DE INTERNE

DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI

securitatea

STRICT SECRET

Nr. 3 (55) – 1981

PENTRU PATRIA NOASTRĂ, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA !

securitatea

1981

Exemplar nr. 641

STRICT SECRET

Cuprins

		Pag.
* * *	Pentru o nouă calitate şi eficienţă sporită în activitatea care se desfăşoară în mediul rural	3
* * *	Unele probleme actuale şi de perspectivă ale muncii de contraspionaj. Sarcini ale cadrelor de conducere pentru buna organizare şi desfăşurare a acesteia — general-maior Aristotel STAMATOIU	11
* * *	Preocupări ale organelor de securitate pentru actualizarea permanentă a categoriilor de persoane, obiectivelor, locurilor şi mediilor care fac obiectul supravegherii sau urmăririi informative, în funcţie de mutaţiile ce se produc în situaţia operativă — grupaj realizat de maior Gheorghe VASILE şi lt. col. Petre HLADCHI . .	19
ÎN SPRIJINUL ÎNVĂŢĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE	Pregătirea de specialitate la locul de muncă în actuala etapă — prilej de manifestare şi de apreciere a competenţei politico-profesionale a cadrelor de securitate — colonel Gianu BUCURESCU şi lt. col Alexandru HASNAŞ	27
Contrainformaţii în sectoarele economice	Priorităţi în prevenirea acţiunilor ostile, a faptelor şi fenomenelor negative din sectoarele unde se execută produse pentru export sau care concură la realizarea sarcinilor pe această linie — general-maior Emil MACRI	31
Contraspionaj	Modalităţi de acoperire şi legendare a unor acţiuni de spionaj ; măsuri de identificare şi contracarare — consultaţie de colonel Gavrilă VĂLEAN	38
Comerţ-protocol	Necesitatea perfecţionării muncii informativ-operative în sistemul vamal, în scopul prevenirii unor fapte şi fenomene de natură să lezeze securitatea şi interesele statului — documentar de colonel Traian BARA şi maior Ion PREDA	43

Pag.

Rubrică	Titlu	Pag.
Cercetări penale	**Particularitățile cercetării în cazurile de neglijență care au drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea documentelor ce constituie secrete de stat** —consultație de colonel Florea GHEORGHIU și maior Ioan MĂNESCU	48
Informatică-documentare	**Baza de date de interes operativ referitoare la străini. Organizarea și exploatarea datelor și materialelor informative privind străinii și legăturile lor neoficiale din rîndul cetățenilor români** — documentar de colonel Ion RIZEA și colonel Flavian MOLDOVEANU	51
Din experiența noastră	**Unele concluzii desprinse din activitatea informativ-operativă desfășurată în rîndul marinarilor români care execută voiaje în apele internaționale** — lt. col. Chivu GHEORGHIȚĂ, lt. col. Mircea GADARAUȚEANU și căpitan Nicușor DUMITRU	54
Dezbateri-opinii	**Considerații cu privire la activitatea de contrainformații militare în campanie** — colonel Gavrilă SIPOȘAN și maior Florin MUTU	59
Cadran profesional	**„Cucernicia sa" se înrolase în... Oastea Domnului** — maior Vasile SĂVOIU	63
	Colportorii din laboratorul de optică — lt. maj. Vasile BUZEA	66
	În ce credeau... credincioșii — căpitan Nicolae BODÎRLĂU	68
	Speranțe spulberate... — lt. col. Ilie IORDACHE	71
Din presa de peste hotare	**Atacul aerian de la Tammuz...** — maior Nicolae TOMA	74
Cărți sub tipar:	**Destăinuirile unui agent secret... și Din activitatea serviciilor secrete britanice** — prezentare de colonel Ștefan GHEORGHE	76
* * *	**Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate a cadrelor din organele de securitate** (pentru convocările din anul 1981)	78

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
Redactori: Maior Gheorghe VASILE și lt. col. Petre HLADCHI

Comanda nr. 068

Apărut: septembrie 1981

PENTRU O NOUĂ CALITATE ȘI EFICIENȚĂ SPORITĂ ÎN ACTIVITATEA DE SECURITATE CARE SE DESFĂȘOARĂ ÎN MEDIUL RURAL

Preocupat permanent de perfecționarea concepției de muncă și a cadrului normativ de desfășurare a întregii activități de securitate în spiritul prevederilor documentelor de partid, al ordinelor, orientărilor și indicațiilor comandantului nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, **secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, Consiliul de conducere al Departamentului securității statului a analizat recent** munca de securitate desfășurată în mediul rural.

Cu acest prilej a fost evidențiat faptul că deși în urma măsurilor luate pe baza ordinelor primite și a precizărilor făcute la convocările cu șefii securităților județene și cu celelalte cadre de conducere de la județe s-au obținut o seamă de rezultate pozitive, rezolvarea sarcinilor de securitate de către lucrătorii posturilor de miliție este cu mult sub nivelul cerințelor impuse de evoluția situației operative, **existînd numeroase și serioase neajunsuri.**

Astfel, s-a subliniat că în majoritatea localităților rurale munca de cunoaștere și căutare a informațiilor se limitează, aproape în exclusivitate, la obținerea de date despre persoanele cu antecedente politice ori penale reacționare cuprinse în evidențe, neglijîndu-se locurile și mediile unde se pot produce fapte și fenomene de natură să aducă atingere securității statului.

Ca urmare, nu se asigură un control informativ corespunzător în rîndul persoanelor cu atitudini protestatare, intenții de trecere frauduloasă a frontierei și nici a acelora care colportează știrile tendențioase transmise de posturile de radio străine.

În comunele unde numărul vizitatorilor străini a crescut an de an, nu se obțin suficiente date și informații care să intereseze organele de securitate și, din această cauză, nu se pot întreprinde acțiuni preventive pentru contracararea activităților desfășurate de străini, îndeosebi a propagandei dușmănoase, a instigării la emigrare etc.

Probleme mai deosebite se pun din acest punct de vedere în comunele cu populație ce aparține unor naționalități conlocuitoare sau cu concentrări mari de membri ai unor culte sau secte. Aceste localități sînt frecvent vizitate de emisari ai unor centre și organizații reacționare din străinătate, despre a căror activitate rețeaua posturilor de miliție nu furnizează informații.

A fost scăpată din atenția lucrătorilor posturilor de miliție problema supravegherii informative a unor categorii de persoane și medii

din sectoarele sănătate, invățămint, comerț și altele, numărul și calitatea informațiilor din aceste domenii fiind cu totul nesatisfăcătoare.

De asemenea, nu există informații despre aspecte de securitate din obiectivele agrozootehnice sau industriale de pe raza comunelor. Activitatea de prevenire a pagubelor materiale este practic neglijată, lucrătorii posturilor de miliție rezumindu-se doar la constatări directe și la soluționarea unor cauze, de cele mai multe ori, lipsite de importanță.

Este semnificativ, din acest punct de vedere, și faptul că, din totalul dosarelor de urmărire informativă, numai 3,2% sînt deschise pentru activități suspecte de subminare a economiei naționale, sabotaj, diversiune ori pentru alte fapte din domeniul contrainformațiilor în sectoarele economice.

Din analiza făcută de Consiliul de conducere al Departamentului securității statului a rezultat că neajunsurile manifestate în activitatea de supraveghere informativă in mediul rural se datoresc, în principal, următoarelor cauze :

◆ Numeroase surse predate posturilor de miliție, la constituirea rețelei unice, ori recrutate ulterior cu sprijinul ofițerilor de securitate, au un aport informativ scăzut, iar în unele cazuri, datorită greșelilor făcute în munca cu ele, au fost desconspirate.

◆ Prevalîndu-se de apariția unor neconcordanțe între prevederile art. 7 din Hotărîrea Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 22 iunie 1976 și reglementările privind munca informativă pe linie de miliție cuprinse în Ordinul nr. 001600/1979, șefii serviciilor de informații interne și ofițerii care răspund de îndrumarea posturilor de miliție, în ultimii doi ani nu s-au mai implicat in activitatea de recrutare a unor persoane din mediul rural cu calități și posibilități de informare pe linie de securitate. Nu au mai participat la stabilirea necesarului de surse și nu și-au mai adus contribuția la punctarea și studierea candidaților la recrutare. Ca urmare, la recrutările de noi surse nu s-a mai avut în vedere, în mod corespunzător, acoperirea din punct de vedere informativ a locurilor și mediilor ce prezintă interes pentru organele de securitate.

◆ Ofițerii de securitate se deplasează la intervale mari de timp la posturile de miliție ce le au în răspundere, aprecierea importanței informațiilor de securitate din mediul rural fiind lăsată, aproape in exclusivitate, la latitudinea lucrătorilor de la posturile de miliție. Ca urmare, un număr însemnat de date și aspecte de interes operativ nu ajung in timp util la organele de securitate interesate și își pierd astfel valoarea operativă.

Aceste neajunsuri se reflectă, la nivelul securităților județene, pe planul necunoașterii situațiilor operative specifice și al neintreprinderii măsurilor de prevenire ce se impun.

Îndrumarea și sprijinul concret, la fața locului, acordate cadrelor de la posturile de miliție, in organizarea și realizarea supravegherii informative de securitate, se efectuează sporadic, neurmărindu-se cu exigența necesară modul cum se execută ordinele și sarcinile încredințate. În cele mai multe cazuri, asemenea activități de mare răspundere se

limitează la ceea ce întreprind in acest sens ofițerii serviciilor de informații interne care răspund de anumite posturi de miliție. Șefii securităților județene, locțiitorii lor și mai ales șefii serviciilor operative se deplasează rar la posturile de miliție.

Evidențele și documentele existente pe linie de securitate la posturile de miliție nu corespund nevoilor actuale ale muncii operative, nu asigură o secretizare deplină a datelor și informațiilor referitoare la fapte de competența organelor de securitate, neexistind o reglementare unitară.

Pregătirea de specialitate, pe profil de securitate, a șefilor posturilor de miliție și a ajutorilor lor este ineficientă. Această situație se datorește, în principal, faptului că pregătirea in școlile de subofițeri, la cursurile de perfecționare, dar mai ales la locurile de muncă, nu se realizează pe baza unei tematici elaborate într-o concepție unitară. Multe teme au un caracter general, fiind lipsite de conținut practic-aplicativ.

Șefii organelor de securitate teritoriale nu au preluat peste tot în conducere nemijlocită problemele privind pregătirea de securitate la locul de muncă a lucrătorilor posturilor de miliție și nu militează cu perseverență pentru realizarea acestor activități, cantitativ și calitativ, la nivelul impus de complexitatea sarcinilor ce revin cadrelor respective.

Pentru inlăturarea neajunsurilor existente și imbunătățirea continuă a muncii informativ-operative de securitate în mediul rural, în vederea realizării in cele mai bune condiții a sarcinilor de prevenire, descoperire și lichidare a oricăror fapte sau evenimente de natură să aducă atingere securității statului, a fost emis Ordinul ministrului de interne nr. D/00140 din 1 august 1981.

Prin elaborarea acestui ordin s-a urmărit :

● Asigurarea realizării sarcinilor de securitate in mediul rural cu ajutorul unei rețele informative care să fie creată, instruită, educată și verificată conform normelor muncii de securitate, precum și folosirea corespunzătoare a celorlalte posibilități oferite de munca organelor de miliție, inclusiv a surselor recrutate pentru nevoile acestor organe.

● Stabilirea cu mai multă precizie a cadrului de organizare și desfășurare a supravegherii informative de securitate în mediul rural, precum și a căilor de sporire a operativității in exploatarea informațiilor obținute.

● Reglementarea in mai bune condiții a competențelor și modalităților de realizare a activității de îndrumare, sprijin și control asupra muncii de securitate la posturile de miliție comunale.

● Îmbunătățirea sistemului și formelor de evidență privind sarcinile de securitate în mediul rural, precum și asigurarea unei mai bune secretizări a acestora.

● Intensificarea și îmbunătățirea în conținut a pregătirii de securitate a lucrătorilor posturilor de miliție.

1. Așa cum prevede ordinul, supravegherea informativă a persoanelor, locurilor și mediilor de competența securității (altele decît cele asigurate nemijlocit de ofițerii de securitate), din mediul rural și din

localitățile urbane unde nu sint organe de securitate special constituite, se realizează de către ofițerii și subofițerii posturilor de miliție din localitățile respective.

Pentru executarea acestei dispoziții din ordin, șefii securităților județene și al municipiului București vor stabili obiectivele, locurile și mediile ce intră nemijlocit in competența ofițerilor de securitate, precum și pe cele din răspunderea lucrătorilor posturilor de miliție.

2. Asigurarea unui control informativ corespunzător asupra tuturor persoanelor, locurilor și mediilor se realizează, potrivit prevederilor noului ordin (art. 3), prin surse de informare recrutate, instruite și îndrumate în mod special pe profil de securitate. De reținut că, prin această prevedere, ordinul inlătură vechea reglementare, potrivit căreia rețeaua informativă din mediul rural era unică și soluționa atit probleme de securitate, cit și de miliție.

Potențialul informativ in localitățile rurale se va asigura, potrivit ordinului, prin :

a) Rețea informativă creată de ofițerii de securitate și in legătura lor exclusivă, pentru problemele pe care le au in răspundere nemijlocită.

b) Rețea informativă de securitate creată de lucrătorii posturilor de miliție, cu sprijinul și cu participarea ofițerilor de securitate.

Ofițerii de securitate contrasemnează documentele privind crearea acestei rețele, iar aprobările de recrutare se dau potrivit regulilor stabilite de Ordinul nr. 000700/1975.

Sursele se inregistrează la securitățile județene, in partida lucrătorilor de miliție respectivi.

c) Selecționarea și folosirea acelor surse din rețeaua posturilor de miliție care pot îndeplini și sarcini de supraveghere informativă pe linie de securitate. Aceste surse vor fi in legătura cadrelor de miliție care lucrează în probleme de securitate. Aprobarea folosirii acestor surse se va da de șefii serviciilor pe profilul cărora se utilizează.

Necesarul de rețea informativă se stabilește de către ofițerii de securitate care răspund de comune, in funcție de situația operativă și sarcinile de rezolvat in fiecare comună și se aprobă de șefii serviciilor de informații interne (contrainformații economice sau contraspionaj, după caz).

În conformitate cu noile reglementări, contactarea, instruirea și folosirea surselor de informare se vor realiza :

a) nemijlocit de către ofițerii de securitate, precum și prin intermediul rezidenților și căsuțelor poștale. În acest mod se va proceda cu rețeaua care asigură supravegherea informativă a locurilor, mediilor și obiectivelor de care răspund nemijlocit ofițerii de securitate.

b) de către lucrătorii posturilor de miliție din comune și localități urbane cu rețeaua care asigură supravegherea informativă a persoanelor, locurilor și mediilor date în competența lor. Instruirea, educarea și dirijarea acestei rețele, precum și exploatarea informațiilor obținute se vor realiza potrivit regulilor stabilite pentru munca cu rețeaua organelor de securitate.

În ceea ce privește rețeaua informativă a organelor de securitate din mediul rural trebuie subliniat faptul că aceasta se va c o n s t i t u i din :

a) sursele existente, la data apariției Ordinului nr. D/00140 din 1 august 1981, in legătura nemijlocită a ofițerilor de securitate ;

b) sursele preluate de la organele de miliție, care au posibilități de informare in problemele de securitate, intrunesc toate celelalte condiții și care vor fi inregistrate in evidențele de securitate ;

c) sursele care vor fi recrutate ulterior pentru nevoile muncii de securitate.

Preluarea și inregistrarea în evidențele de securitate a surselor din actuala rețea unică — care anterior Hotăririi Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 1976 au fost create pe profil de securitate — se vor face numai în cazuri justificate, după o analiză temeinică, prevenindu-se preluarea celor desconspirate, nesincere sau care nu mai au posibilități informative.

În vederea obținerii unui volum sporit de informații pe profil de securitate, lucrătorii posturilor de miliție vor folosi și unele surse recrutate pentru nevoile muncii de miliție. Antrenarea acestor surse in probleme ale muncii de securitate se va face insă numai după o selecționare prealabilă și o pregătire adecvată, realizate cu sprijinul nemijlocit al ofițerilor de securitate care au în răspundere localitățile rurale.

Pentru asigurarea unui caracter organizat al legăturii cu rețeaua informativă și mai ales al continuității in obținerea și transmiterea informațiilor, ofițerii de securitate vor crea, pentru rețeaua proprie, rezidențe și căsuțe poștale. În acest sens vor fi identificate toate acele persoane care, prin natura preocupărilor lor, se deplasează frecvent la centrele de județe sau din acestea către localitățile rurale. De asemenea, se va avea in vedere că unele categorii de persoane, prin natura locurilor lor de muncă, trebuie să fie obligatoriu in legătura organelor de securitate (personal silvic, persoanele din rețeaua de poștă și alte categorii).

3. În privința evidențelor și documentelor specifice de securitate, se constituie, la nivelul fiecărei comune și localități urbane unde nu există organ de securitate, o evidență care să permită cunoașterea evoluției situației operative, a bazei de lucru, precum și capacitatea de cuprindere a surselor de informare. În acest sens, se prevede inființarea unui dosar tip, in care se vor păstra documentele privind munca de securitate.

Acest dosar va cuprinde :

a) Tabelul „A", cu persoanele cu antecedente politice ori penale reacționare cuprinse în cartoteca generală de securitate și care au domiciliul stabil pe raza comunei.

b) Tabelul „B", cu persoanele necunoscute cu antecedente politice ori penale reacționare, dar care, prin poziție, activitate, suspiciunile ce le ridică ori legăturile ce le au, sint pretabile la comiterea de infracțiuni ori a altor fapte impotriva securității statului și necesită a fi supravegheate informativ.

c) Tabelul „C", cuprinzind obiectivele, locurile și mediile unde se pot produce fapte și fenomene de natură să aducă atingere securității

statului și care se impun a fi controlate informativ pentru cunoașterea și prevenirea oricăror acțiuni cu caracter ostil.

d) Informațiile obținute în procesul supravegherii informative a persoanelor, obiectivelor și locurilor din răspunderea nemijlocită a lucrătorilor posturilor de miliție, păstrate în original în mape speciale pentru fiecare persoană, obiectiv sau loc.

e) Mapa anexă cuprinzînd: graficele de întîlniri; opisele informațiilor primite de la sursele din legătura lucrătorului postului de miliție, cu mențiuni referitoare la modul de exploatare.

În cazul cînd în comună lucrează persoane ce fac obiectul tabelelor „A" și „B" din dosarul tip al comunei (orașului), dar cu domiciliul stabil în alte localități, acestea vor fi incluse în tabelele respective dacă locul lor de muncă se află într-un obiectiv în care supravegherea informativă se asigură de lucrătorii posturilor de miliție.

Datele și informațiile obținute cu privire la problemele supravegheate informativ de lucrătorii posturilor de miliție, care fac obiectul tabelelor „A", „B" și „C", vor fi păstrate, în ordine alfabetică, într-un dosar (biblioraft). În același dosar vor fi păstrate, într-un capitol separat, și datele ori informațiile obținute despre alte probleme decît cele prevăzute în tabelele „A", „B" și „C", precum și cele rezultate din alte activități de securitate (investigații, verificări, materiale de primă sesizare etc.).

În conformitate cu prevederile ordinului, evidența străinilor va fi ținută astfel:

a) Străinii care rămîn pe raza comunei mai mult de 24 de ore vor fi înscriși într-un registru special, ce a fost tipizat și se va da fiecărui post de miliție. Pentru cunoașterea cît mai exactă a străinilor din această categorie, lucrătorii posturilor de miliție trebuie să aibă un rol activ și să nu se limiteze în a aștepta prezentarea lor ori a gazdelor la posturi.

b) În legătură cu prezența altor străini pe raza comunei, pe perioade mai scurte de 24 ore și care nu solicită găzduire, iar potrivit legii, nu există obligativitatea înregistrării, se vor întocmi note de constatare, al căror conținut va fi raportat, conform prevederilor art. 8, alin. 2 din ordin, la securitatea județului și se vor păstra în anexa dosarului fiecărei localități.

La toate documentele de securitate păstrate de posturile de miliție comunale sau organele de miliție orășenești vor avea acces numai ofițerii de securitate care răspund de localitate și cei cu drept de control, anume desemnați de către șeful securității. Se interzice cu desăvîrșire constituirea oricăror altor forme de evidență, iar cele ce se creează conform Ordinului nr. D/00140/1981 vor trebui permanent actualizate.

4. Răspunderea pentru orientarea, îndrumarea și controlul muncii de securitate în mediul rural revine astfel:

● Pe plan central, Direcției I, iar în teritoriu, șefului organului de securitate, care urmează să-și realizeze aceste atribuții, în principal, prin serviciile de informații interne. Celelalte unități centrale de securitate și compartimentele corespondente din teritoriu răspund de realizarea sarcinilor în raport cu competențele ce le au potrivit profilului lor.

Pentru cuprinderea sarcinilor de securitate din mediul rural, vor fi stabiliți ofițeri care să răspundă de îndrumarea, controlul și, în general, de desfășurarea muncii de securitate în localitățile rurale. Comunele vor fi grupate astfel, încît să se asigure o deplasare cît mai operativă, iar ofițerii ce vor răspunde de grupele de comune vor fi, de regulă, din cadrul serviciilor de informații interne.

Localitățile rurale sau urbane cu un profil social-economic specific (zone industrializate, aflate în jurul unor obiective industriale, prezintă interes preponderent turistic etc.) vor fi date, după caz, în răspunderea unor ofițeri din cadrul compartimentelor de contrainformații economice ori de contraspionaj.

Numirea ofițerilor pe grupe de comune se va face prin ordin al șefului securității județene, cu acordul Direcției I și, respectiv, al direcțiilor a II-a sau a III-a. De menționat că ofițerii numiți să se ocupe de grupe de comune vor răspunde, în continuare, și de celelalte sarcini pe care le au în obiective și probleme.

Pentru asigurarea prezenței cadrelor cu munci de conducere la posturile de miliție, în vederea cunoașterii nemijlocite a situației operative și orientării lucrătorilor cu problemele prioritare ale muncii de securitate, ordinul prevede ca șefii securităților, locțiitorii acestora și șefii serviciilor operative de la județe să răspundă nemijlocit de un grup de localități.

În vederea realizării acestei dispoziții, pe bază de grafic trimestrial anexat la planul de muncă, se va asigura deplasarea cadrelor menționate la posturile de miliție.

Planificarea va trebui astfel făcută, încît să se asigure cuprinderea, la interval de un an — un an și jumătate, a tuturor milițiilor urbane și rurale unde lucrătorii acestora sînt angrenați cu sarcini pe linia muncii de securitate.

5. Cu privire la pregătirea, pe profil de securitate, a lucrătorilor de miliție cărora le revin asemenea sarcini s-au stabilit următoarele forme de bază:

a) Prin școli și cursuri organizate la nivelul Ministerului de Interne. Pentru asigurarea realizării integrale a tematicii de securitate, la actualele școli de subofițeri se vor numi ofițeri de securitate cu experiență în materie.

b) Pregătirea lucrătorilor de miliție la locul de muncă. Pentru realizarea în mod corespunzător a acestei forme de învățămînt, toți lucrătorii de miliție care execută sarcini de securitate vor fi organizați pe grupe de pregătire, care vor fi conduse de șeful securității. Grupele vor fi constituite separat pentru șefii posturilor de miliție comunale și urbane și separat pentru ceilalți lucrători. Ședințele de pregătire ale acestora vor avea loc lunar și vor dura între 4—6 ore.

Se va avea în vedere ca aceste convocări să fie făcute în aceeași perioadă cu cele organizate pentru nevoile muncii de miliție, pentru a se evita alte deplasări la centrele de județe.

Orientarea activității de pregătire se va face în baza unei tematici aprobate de conducerea Departamentului securității statului, care va fi difuzată securităților județene (a municipiului București). Aceasta va fi completată la nivelul fiecărui județ, în raport cu situația operativă locală ori cu alte nevoi specifice.

În vederea punerii în aplicare a prevederilor Ordinului ministrului de interne nr. D/00140/1 august 1981, conducerea Departamentului securității statului a stabilit un complex de măsuri, între care de o importanță deosebită sînt convocarea de instruire organizată cu șefii unităților centrale de securitate și locțiitorii acestora, șefii securităților județene și al municipiului București, precum și acțiunile de instructaj realizate la toate organele de securitate teritoriale.

În concluziile la convocarea sus-menționată, tovarășul Tudor Postelnicu, ministru secretar de stat și șef al Departamentului securității statului, a atras atenția în mod deosebit asupra necesității de a se asigura instruirea temeinică a tuturor cadrelor de securitate și miliție chemate să participe la executarea ordinului, asupra sarcinilor ce le revin și cum să se acționeze pentru îndeplinirea acestora.

Subliniind necesitatea de a se face totul pentru realizarea în cel mai scurt timp a scopului esențial urmărit, și anume îmbunătățirea substanțială a calității și eficacității muncii de securitate în mediul rural, tovarășul ministru secretar de stat și șef al Departamentului securității statului a ordonat ca la nivelul fiecărui organ de securitate județean și, respectiv, al municipiului București, să se stabilească măsuri concrete care să asigure un caracter organizat întregii activități de punere în aplicare a ordinului.

Totodată, a atras atenția unităților centrale de securitate asupra obligațiilor ce le au de a sprijini concret organele de securitate județene în elaborarea și realizarea tuturor măsurilor de aplicare a prevederilor noului ordin și de a controla sistematic modul cum se execută acțiunile ordonate.

Prevederile ordinului sînt menite să imprime o nouă concepție în munca de securitate ce se desfășoară în mediul rural și asigură un cadru optim pentru mobilizarea exemplară a tuturor resurselor existente, în vederea realizării unei calități superioare și eficiențe sporite și în acest sector de activitate, la nivelul înaltelor cote de exigență pe care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul nostru suprem, le-a trasat întregului aparat al Ministerului de Interne.

UNELE PROBLEME ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ ALE MUNCII DE CONTRASPIONAJ. SARCINI ALE CADRELOR DE CONDUCERE PENTRU BUNA ORGANIZARE ȘI DESFĂȘURARE A ACESTEIA

Situația politică internațională este marcată în ultimul timp de reactivarea celor mai negre forțe ale reacțiunii și fascismului, de intensificarea activității propagandei imperialiste de defăimare a țărilor socialiste.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, sublinia că, în acest context, față de țara noastră „... *o serie de cercuri reacționare recurg... la tot felul de denaturări, la prezentarea negativă a muncii și realizărilor poporului..., apelînd la tot felul de elemente declasate, la elemente fasciste, legionare din trecut, la cei care și-au trădat țara și sînt gata, pentru un argint, să se pună în slujba oricui pentru a-și ponegri poporul și patria...*"[1]).

„...*Nu trebuie uitat faptul* — sublinia comandantul nostru suprem — *că împotriva țărilor socialiste se desfășoară o intensă activitate de spionaj și diversiune, sub diferite forme*".[2])

I. Orientarea și agresivitatea activității serviciilor de spionaj aflate în slujba cercurilor reacționare sînt puternic influențate de ascuțirea fără precedent a contradicțiilor pe plan internațional, de intensificarea tot mai accentuată a preocupărilor pentru consolidarea și reîmpărțirea sferelor de influență, de continuarea în forme noi a vechii politici imperialiste de forță și dictat, de încălcare a libertății și independenței popoarelor. La rîndul lor, serviciile de spionaj imperialiste se interferează tot mai mult în desfășurarea evenimentelor internaționale, avînd uneori — mai ales în situații de conflict — influență decisivă.

Prin natura activității desfășurate, serviciile de spionaj sînt printre organismele cele mai adaptabile ale unui stat, în caz contrar acestea nemaicorespunzînd menirii lor de a pune la dispoziția guvernelor ce le patronează informații care să stea la baza unor decizii vitale. Ca urmare, în ceea ce privește obiectivele și modul de acțiune ale serviciilor de informații apar permanent mutații și schimbări de orientare, reprezentînd adaptarea acestor organisme la cursul evenimentelor și chiar anticiparea lor.

În contextul înrăutățirii situației internaționale, organismele de informații din multe state și-au revizuit concepția și metodele de lucru;

---

[1]) Nicolae Ceaușescu — *„România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate"*. Ed. pol., București, vol. 18, pag. 690.

[2]) Nicolae Ceaușescu — *Opera citată*, vol. 16, pag. 540.

șefii unora dintre acestea, cum sînt cele din S.U.A., Anglia, R.F.G. etc. au fost schimbați, iar într-o serie de țări au apărut noi organisme de spionaj; s-au produs mutații în ceea ce privește informațiile căutate de serviciile de spionaj, remarcîndu-se creșterea ponderii informațiilor militare și sporirea gradului de agresivitate și risc al acțiunilor de obținere a acestora, mergîndu-se pînă la furtul de rachete, alte feluri de arme și vehicule de luptă; se perfecționează la extrem mijloacele și metodele muncii de informații, în centrul lor continuînd să rămînă rețelele secrete de agenți, dar se constată modificări în structura persoanelor din rîndul cărora se fac recrutări, fiind evidentă o deplasare de interes spre cele aflate la post și alte misiuni de lungă durată în exterior, ori care fac deplasări frecvente în străinătate, la diferite activități internaționale, radioamatori, filateliști, cetățeni români cu domiciliul în alte țări etc.,; nivelul profesional al acțiunilor de informații este tot mai ridicat, apelîndu-se frecvent la procedee din tehnica de dezinformare și acoperire a unor activități clandestine și folosindu-se sisteme de legătură complicate și sigure.

În afară de aceste elemente, *tot mai multe servicii de informații adoptă sau revin la concepția spionajului total*, respectiv: căutarea de informații din toate domeniile de activitate, despre cît mai multe sau, dacă e posibil, toate obiectivele militare, economice etc., dintr-o zonă geografică sau țară, împletirea activității de spionaj cu diversiunea ideologică, subminarea politică, economică sau orice alte acțiuni care periclitează interesele, ordinea internă sau chiar securitatea statelor vizate.

II. Situația operativă în care acționează organele noastre de contraspionaj — extrem de succint prezentată mai sus — determină și problematica ce preocupă aceste organe. Sarcinile ce revin contraspionajului în vederea cunoașterii, controlării și contracarării activității serviciilor de spionaj sînt cu claritate prevăzute în ordinele, programele de măsuri și instrucțiunile de muncă în vigoare. Pentru îndeplinirea acestora în mai bune condițiuni, așa cum ne cer în permanență conducerea Departamentului securității statului, personal tovarășul ministru secretar de stat Tudor Postelnicu, în fața aparatului de contraspionaj se ridică unele exigențe și necesități de particularizare, de care depind eficiența măsurilor și fructificarea eforturilor depuse. Astfel:

1. *Necesitatea de a ne afla „pe același teren" cu adversarul* presupune *o cunoaștere aprofundată — în evoluție — a concepției de lucru, a obiectivelor, mijloacelor și metodelor folosite de serviciile de spionaj.* Cele cîteva elemente prezentate aici constituie concluzii rezultate dintr-o masă de date privind mai multe servicii de informații. Dar ofițerul de contraspionaj lucrează întotdeauna pe *un anumit spațiu*, avînd sarcina de a preveni și contracara acțiunile *unui anume serviciu de spionaj*. Plecînd de la unele concluzii cu valabilitate generală, el trebuie să facă *o apreciere concretă și realistă a situației operative*, pentru a constata în ce măsură și cum se regăsesc acestea în sectorul său de activitate sau dacă, eventual, există particularități care contrazic tendința generală. Această fază — uneori neglijată în activitatea ofițerului de contraspionaj — este importantă, pentru că ea determină modul cum ofițerul își va crea baza de lucru și direcția în care își va orienta măsurile.

De asemenea, un ofițer bun cunoscător al spațiului pe care lucrează — condiție dealafel indispensabilă succesului în activitatea de contraspionaj — va putea chiar *să anticipeze anumite modificări de orientare a acțiunilor serviciilor de spionaj*, pornind de la evoluția poziției statului respectiv în ansamblul situației internaționale și, în particular, în relațiile cu R. S. România, tendințele ce se manifestă în conjunctura politică internă și în alianțele externe ale țării în cauză, intențiile de schimbare (de exemplu, de aderare la N.A.T.O. sau la grupări economice puternic protecționiste de tipul Pieții Comune) ori alte elemente care în mod obișnuit inflențează activitatea serviciilor secrete.

2. Confruntîndu-ne cu tot mai multe servicii de informații care acționează în concepția spionajului total, *s-ar părea, la prima analiză, că unui asemenea mod de lucru ar trebui să-i contrapunem un contraspionaj total, dar aceasta nu este nici posibil, nici necesar*. Pe de o parte, nu ne permit forțele și organizarea, iar pe de altă parte, dezideratul cunoașterii și contracarării spionajului poate și trebuie să fie realizat prin muncă selectivă și pe priorități. Desigur, acest lucru nu este simplu și se pun cîteva probleme:

— Unii ofițeri, *fie din necunoașterea modului cum acționează serviciul de spionaj împotriva căruia au sarcini de prevenire și contracarare, fie din lipsă de experiență sau nefiind îndrumați și sprijiniți suficient*, nu-și orientează întotdeauna *activitatea de căutare a informațiilor spre locurile, mediile și categoriile de persoane* unde acționează prioritar spionajul respectiv. Tendințele sînt cel puțin două: unii își dispersează forțele și măsurile în toate direcțiile (și, evident, nu finalizează nimic); alții își concentrează atenția limitat, ignorînd că unui spion îi corespunde, ca regulă, cel puțin un trădător. *Consecința*: volum mare de muncă, dar rezultate nesemnificative, legături neclarificate, închiderea acțiunilor cu „materiale de mică importanță" sau prin plecarea din țară a străinului; apoi, după venirea succesorului acestuia, se procedează la fel. *Este una dintre cauzele pentru care unii ofițeri (chiar cu vechime) deschid și închid acțiuni informative ani la rînd, își „justifică" existența în aparat prin cantitatea de muncă*, deși *criteriul principal de eficiență este rezultatul operativ*.

Evident, selecția constituie o problemă profesională — a cărei dificultate este, din păcate, uneori subestimată — și ține atît de reguli generale de muncă, dar mai ales de particularitățile spațiilor și situația operativă concretă în care acționează un ofițer sau un colectiv de contraspionaj. Una dintre preocupările contraspionajului trebuie să fie deci tocmai *îmbunătățirea activității de căutare a informațiilor, acționînd selectiv, pe priorități și în funcție de elementele specifice.*

— Un alt aspect care vizează cuprinderea vastei problematici a combaterii spionajului îl constituie problema *cooperării între organele de securitate*, mai ales cînd este vorba de profiluri diferite. *Serviciile de spionaj au sarcină să pătrundă în obiective și instituții civile și militare, să abordeze și să recruteze oameni care lucrează în ele, vizînd secretele acestora.* În majoritatea lor, asemenea obiective nu sînt date în răspunderea contraspionajului, dar acest lucru nu înseamnă că secretele respec-

tive nu trebuie *protejate, inclusiv prin măsuri de contraspionaj* concepute, de regulă, în cadrul cooperării dintre cel puțin două compartimente.

— Strîns legat de aspectele de mai sus și în contextul căutării unor modalități de a fi *mai prezenți* „pe același teren" cu adversarul ne preocupă *o deplasare de accent în rîndul unor categorii de persoane asupra cărora spionajul și-a intensificat activitatea în ultimul timp* (au fost în străinătate la post, specializare sau în alte scopuri). Majoritatea acestor categorii fac obiectul unor planuri de măsuri distincte, cum sînt „*Atlas*" și altele. În ce privește *planul „Alfa", sediul acestei probleme este chiar la organele de contraspionaj*, ceea ce implică preocupări pentru cristalizarea unei metodologii unitare de cuprindere și soluționare a multiplelor aspecte de securitate pe care le ridică o categorie de ordinul zecilor de mii de persoane, dispersate în toată țara și în străinătate, cu profesii diverse, în obiective diferite și care lucrează cu date ce interesează serviciile de spionaj.

3. O problemă actuală și de perspectivă este cea a *spionajului economic*. Acțiuni informative în care se profilează o astfel de activitate de spionaj se găsesc, de regulă, la ofițeri de contraspionaj sau la cei ce lucrează pe profil C.P. Dar, cînd în cauză sînt comercianți — cum se întîmplă în majoritatea situațiilor —, unele acțiuni de acest gen degenerează. Nereușind să descopere activitatea de spionaj, unii ofițeri „*documentează*" alte aspecte, marginale, sau caută documentație tehnică și comercială. Și acestea sînt importante, dar să nu uităm scopul acțiunii și faptul că *urmărirea unui spion e o problemă de nivel profesional ridicat*. Dealtfel, ne preocupă în general profesionalizarea întregului profil C.P., în sensul imprimării unui caracter de contraspionaj măsurilor de apărare a secretului, astfel ca *în centrul atenției să stea informația*, nu doar suportul material al acesteia, respectiv documentul, care, dacă există fizic, nu înseamnă că totul este în regulă.

4. În preocuparea contraspionajului trebuie să stea permanent în atenție obișnuirea întregului aparat *de a analiza unele acțiuni de spionaj în conexiune cu alte forme de activitate ostilă* — așa cum de fapt sînt ele concepute — în special cu acțiuni de influență și diversiune ideologică. Acest lucru va trebui să se reflecte inclusiv în mediile și categoriile de persoane în care contraspionajul caută informații. Desigur, nu toate acțiunile de spionaj sînt corelate cu alte forme de activitate ostilă ; în esență, spionajul caută secrete, iar contraspionajul apără secretele și purtătorii lor. Aceasta este regula, însă au apărut mutații, iar în activitatea de propagandă, influență și diversiune se implică tot mai mult profesioniști ai informațiilor (de fapt, chiar aceste activități se bazează pe informații, secrete sau nesecrete). Ca urmare, *contraspionajul trebuie să trateze cu atenție străinii cu astfel de preocupări și legăturile fără acces la secrete, în special cele dintre scriitori, pictori și alți oameni de artă și cultură*. De asemenea — deși cazuri sînt mai puține — este cert că unele *servicii de spionaj se angrenează și în activități de subminare a intereselor economice și politico-militare ale țării noastre* (mai ales pe plan extern).

5. O exigență de prim ordin și totodată o preocupare a aparatului de contraspionaj trebuie să o constituie *gradul de profesionalism și responsabilitatea cu care se lucrează o acțiune de contraspionaj* ; întrucît se prezumă că într-o astfel de acțiune — dacă este deschisă corect — ne aflăm în fața unui spion sau trădător, orice tărăgănare, scăpare de momente operative sau inițierea unor măsuri ușor sesizabile de un profesionist în materie pot constitui breșe în apărarea secretelor pe care trebuie să le apărăm ori avertizarea urmăritului că se află în atenția noastră. Modul cum se lucrează într-un dosar de urmărire informativă de contraspionaj este *un test politico-profesional al ofițerului* ; în context, este necesar a fi evidențiat un aspect uneori neglijat : gradarea măsurilor în faza inițială a acțiunii de contraspionaj. Practica a furnizat multe exemple de desconspirare a acțiunilor în această fază, cînd se aglomerează o serie de măsuri, iar suspectul observă fie modificarea comportamentului unei persoane din anturaj (informator nou recrutat), fie alte persoane care vin și pun aceleași întrebări, fie alte măsuri. Evident, acestea sînt cauzele de desconspirare și pe parcurs, dar experiența a demonstrat că faza inițială conține un pericol mai mare, întrucît ea corespunde și unui „zel profesional" prost înțeles din partea unor ofițeri, care abordează cantitativ și în asalt o problemă de maximă finețe.

Un alt aspect se referă la probleme practice care se ridică la finalizarea acțiunilor de contraspionaj. Se constată un număr mare de acțiuni închise fără rezultate operative, fapt ce implică o serie de întrebări : Aceste acțiuni n-au fost deschise corect ? Dacă nu așa stau lucrurile, cum se justifică o asemenea „rezolvare" și — nu în ultima instanță — eforturile și fondurile pe care le presupune o acțiune informativă ? etc. Uneori, cauza finalizărilor deficitare se află în modul necorespunzător în care s-a lucrat pe parcursul desfășurării acțiunilor respective.

6. *Perfecționarea muncii cu rețeaua informativă de contraspionaj — cheia succeselor activității noastre*. Aceasta este o necesitate stringentă, mai ales că pe alocuri se înregistrează o scădere relativă a nivelului profesional al muncii cu unii informatori, precum și datorită continuării unor situații îngrijorătoare cum sînt rămînerile de informatori în străinătate, surse care trădează și uneori lucrează ani la rînd în postura de agenți dubli, furnizează informații serviciilor de spionaj. Trebuie să se studieze mai bine ce se întîmplă în relația de durată informator-spion, să se țină seama de influența ultimului și de faptul că e profesionist, că poate să descopere rețeaua sau chiar să facă recrutări din rîndul acesteia.

O preocupare cu totul aparte — mai ales în lumina facilităților create de ordinele D/00120/1979 și D/00130/1980 — o constituie crearea și folosirea rețelei din rîndul străinilor. Este o activitate care ridică o serie de probleme și particularități legate de : studiul și evaluarea datelor despre candidați ; primele contacte și solicitări de informații ; folosirea acestei rețele și exploatarea informațiilor furnizate ; educarea, verificarea și recompensarea ; punerea în dependență și, pe de altă parte, apărarea rețelei și multe alte aspecte. De asemenea, este necesar ca — după verificări temeinice și cu multă grijă — să se reanalizeze, de la caz la caz, posibilitatea reluării legăturii cu unele surse din rîndul fugarilor și emigranților stabiliți în Occident.

7. În ceea ce privește *prevenirea în contraspionaj*, se impune evidențierea în primul rînd a necesității diversificării formelor concrete de

realizare a acesteia. Pe același plan se situează și înțelegerea esenței prevenirii în condițiile particulare ale muncii, *cînd o asemenea măsură, aplicată în mod necorespunzător, poate avea ca efect doar avertizarea serviciului de spionaj că i-a fost descoperită o acțiune sau o intenție.* Trebuie să se acționeze mai profesional și mai inteligent ; se aplică prea puține măsuri complexe (cum este, de exemplu, dezinformarea) atunci cînd sînt de apărat secrete deosebite, cînd purtătorii acestora au rămas în străinătate ori cînd deja anumite secrete au ajuns în alt mod la cei interesați. Totodată, în situațiile cînd se comit încălcări ale prevederilor legale este necesară o atitudine mai fermă din partea organelor de contraspionaj. Se remarcă uneori că anumiți ofițeri mai propun tot felul de *„măsuri preventive"*, deși se află deja în fața unor încălcări clare de lege ; acest aspect este mai evident în cazul străinilor, cînd se invocă, de regulă, „grija" pentru a se evita complicațiile internaționale. Fără îndoială că trebuie multă atenție și discernămînt, dar cînd se produc încălcări ale legislației — și cînd luarea altor măsuri operative nu se justifică — aplicarea prevederilor legale este o obligație, și implicit, o modalitate de a-i determina pe străini să ne respecte mai mult. Există legislație suficientă, începînd cu Legea nr. 25/1969, alte acte normative și, în cazuri deosebite, Codul penal, dar continuă să se înregistreze abateri ale străinilor care rămîn nesancționați. *Va fi greu să-i determinăm pe străini să respecte prevederile actelor normative ale României cînd noi înșine nu le respectăm suficient, neaplicîndu-le în situațiile pentru care au fost elaborate și adoptate.* Nu militâm pentru o aplicare lipsită de discernămînt a legii, pentru o interpretare mecanică a acesteia — care uneori pot aduce prejudicii pe alte planuri —, dar nici *nu trebuie să asistăm pasivi la încălcări repetate de legi fără a lua măsuri*, pentru că astfel sarcina noastră principală — prevenirea — ar rămîne în stadiul de deziderat.

III. Rolul cadrelor de conducere din aparatul de contraspionaj derivă din sarcinile specifice ale acestuia, din ordinele de muncă și, evident, din poziția lor ierarhică.

În îndeplinirea sarcinilor ce le revin, cadrele de conducere din aparatul de contraspionaj trebuie să aibă în vedere atît cerințele de ordin general ce stau în fața ofițerilor cu funcții de comandă, cît și specificul unor activități decurgînd din confruntarea cu serviciile de spionaj.

1. Una dintre sarcinile cadrelor de comandă din aparatul de contraspionaj constă în dezvoltarea la ofițerii din subordine a *capacității de analiză-sinteză și discernămînt profesional ;* informațiile pe baza cărora ofițerul de contraspionaj ia sau propune măsuri sînt adesea incomplete, au o anumită vechime și grad diferit de certitudine, iar uneori sînt eronate, fie ca urmare a activității de dezinformare desfășurate de serviciul de spionaj străin, fie din alte cauze. Un ofițer insuficient de experimentat se poate angaja pe piste false și rezultatul este ineficiența.

Nu trebuie ignorat faptul că în concepția de muncă a unor servicii de spionaj există principiul că organele de contraspionaj ale adversarului trebuie *„să aibă de lucru" ;* ca urmare, pe lîngă măsurile de dezinformare și acoperire a unor acțiuni concrete, *serviciile de spionaj acționează sistematic pentru crearea de piste false* și de imagini de ansamblu eronate privind obiectivele vizate. Din practica muncii rezultă frecvent că se fac eforturi susținute pentru a ne fi aduse în atenție categorii întregi de persoane care în realitate prezintă doar un interes marginal sau „activități suspecte" ale unor agenți desconspirați, tocmai cu scopul de a ni se bloca forțele și a se diminua eficiența măsurilor în cazul acțiunilor reale.

2. Paralel cu îndrumarea și controlul în lucrări concrete, cadrele de comandă trebuie să se preocupe permanent de *generalizarea experienței privind mijloacele și metodele de muncă proprii și ale adversarului.*

Prin efectul compartimentării muncii, lucrătorii din același serviciu, uneori de pe același spațiu, nu au cunoștință de unele metode, mijloace și procedee care le-ar fi utile în activitatea proprie. În această situație nu e nimic rău, compartimentarea fiind o regulă a activității serviciilor secrete. Dar, avîndu-se în vedere specificul acestei munci, șefii sînt cei cărora le revine sarcina de a analiza și desprinde concluzii cu privire la metodele, mijloacele și procedeele rezultate din cazuistică, pe care să le aducă la cunoștința subordonaților, pentru a-i forma ca lucrători, manifestînd însă maximum de atenție pentru a nu face tocmai ei desconspirări. În acest mod se cîștigă timp profesional și se evită ca unii lucrători să *„descopere"* cu efort ceea ce era cunoscut demult.

Evident, sub acest aspect, rolul cadrelor de conducere din aparatul central este mult mai mare și nu se referă doar la ofițerii din subordine, ci la linia de muncă în care lucrează, la nivelul întregii țări.

3. Cadrele de conducere au mari obligații și pe *planul mai larg al pregătirii multilaterale a ofițerilor.* Pe terenul unei solide pregătiri politice, șefii trebuie să acționeze pentru înarmarea subordonaților cu cunoștințele necesare unor ofițeri moderni de contraspionaj, pentru orientarea lor în direcția lărgirii orizontului de cunoștințe ; în acest sens, paralel cu însușirea unor procedee și metode de muncă, ofițerii trebuie îndrumați și sprijiniți ca să cunoască bine spațiul pe care lucrează și să aibă cunoștințe de specialitate în domeniile date în responsabilitate (comerț exterior, diplomație etc.). Se constată că uneori cauza ratării unor acțiuni — sau a faptului că acestea nu ajung niciodată în stadiu de finalizare — este tocmai lipsa cunoștințelor de specialitate, a unei pregătiri generale corespunzătoare. Experiența muncii demonstrează că pregătirea temeinică și sub acest aspect devine din ce în ce mai mult o condiție indispensabilă îndeplinirii sarcinilor de securitate și menținerii autorității ofițerilor în relațiile cu rețeaua sau cu alte persoane din obiective.

4. Un rol deosebit îl au cadrele de comandă în formarea și orientarea colectivelor pe care le conduc prin modul cum ele însele rezolvă sarcinile profesionale, respectiv *prin exemplul personal.* Nu este vorba doar de latura mobilizatoare și educativă a activității de conducere, ci și de crearea și menținerea unei autorități reale a șefilor de pe toate treptele, pornind de la cerința că procesul de conducere nu poate fi conceput în afara autorității. Aceasta înseamnă competență, demnitate, influență și conferă superioritate și respect.

Valoarea psihologică a autorității constă în faptul că deciziile unui comandant sînt înțelese și îndeplinite fără nici un fel de reticență de către subordonați. În acest sens, autoritatea are o mare importanță practică, asigurînd realizarea în fapt a deciziilor și ordinelor.

Autoritatea comandantului, de pe orice treaptă ierarhică, are la bază factori obiectivi (investitura oficială, cadrul legal de exercitare a atribuțiilor, drepturile asupra subordonaților) — care determină *„autoritatea funcției"* — și factori subiectivi — care se referă la pregătirea, experiența și calitățile psihologice ale șefilor (cunoașterea temeinică a politicii partidului și aplicarea consecventă a hotărîrilor de partid și de stat, pregătirea generală și de specialitate corespunzătoare postului respectiv, buna cunoaștere a tuturor componentelor procesului de muncă specifice profilului, stăpînirea metodelor și mijloacelor moderne de conducere științifică, capacitatea de sesizare și asimilare a noului, independența în gîndire, inițiativa, curajul, principialitatea, tactul, umanismul, exigența și autoexigența, stăpînirea de sine ș.a.). Toți acești factori dau *autoritatea reală a comandantului*, ușor observabilă în modul cum acesta constituie pentru subordonați exemplu personal în îndeplinirea sarcinilor.

Un cadru de conducere care nu se angrenează în muncă concretă riscă să se descalifice, să se rupă de realitate, dînd orientări și indicații eronate, fanteziste sau depășite.

Orice cadru de conducere trebuie să înțeleagă bine poziția pe care se găsește și să-și formeze un stil de muncă adecvat. Din păcate, mai sînt șefi care nu-și dozează de așa manieră timpul de lucru încît să le rămînă suficientă vreme pentru soluționarea problemelor efectiv specifice muncii de conducere. Unii au tendința de a rezolva ei totul, angrenîndu-se în sarcini de detaliu, dădăcindu-și subordonații, împrejurări în care nu mai au suficient timp să gîndească la ceea ce este esențial. Cu alte cuvinte, deși acționează foarte mult, gîndesc mai puțin. Operativitatea și caracterul întreprinzător ale unui șef nu trebuie să se manifeste în detrimentul rezolvării științifice a problemelor de ansamblu, rezolvare care necesită analiză, organizare, curaj în delegarea competențelor ș.a.

Practicismul excesiv, angrenarea nejustificată în tot felul de activități *„curente"* și *„urgente"* fac ca unele cadre de conducere pe profil de contraspionaj să țină greu pasul cu mutațiile deosebit de alerte ce se produc în acest complex sector de muncă, diminuîndu-și astfel capacitatea de a sesiza esența problemelor și soluțiile optime posibile în cazurile aflate în lucru. De asemenea, mai există șefi care nu înțeleg pe deplin că *exigența este o componentă a comenzii*. Nu este vorba doar de exigența caracteristică relațiilor ierarhice dintre militari, ci în special de aspectul profesional al acestei exigențe, menit să asigure un înalt nivel de competență muncii de contraspionaj și la baza căruia se află în principal autoritatea comandantului.

Cerințele ce decurg din documentele de partid, exigențele mari puse în fața organelor de securitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, comandantul nostru suprem, impun maximum de fermitate în exercitarea tuturor prerogativelor actului de conducere, pentru mobilizarea exemplară a întregului aparat din subordine, în vederea îndeplinirii ireproșabile a sarcinilor privind realizarea unei calități noi, superioare, și eficiențe sporite în activitatea de contraspionaj.

General-maior Aristotel STAMATOIU

MASĂ ROTUNDĂ

Preocupări ale organelor de securitate pentru actualizarea permanentă a categoriilor de persoane, obiectivelor, locurilor și mediilor care fac obiectul supravegherii sau urmăririi informative, în funcție de mutațiile ce se produc în situația operativă

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandantul suprem al Forțelor armate, în cadrul preocupărilor sale neobosite de perfecționare continuă a tuturor domeniilor de activitate a subliniat cu magistrală clarviziune că și activitatea organelor de securitate „trebuie să țină seama permanent de... profundele schimbări revoluționare petrecute în societatea noastră... Este evident că pentru fiecare etapă trebuie să stabilim metodele și formele de muncă corespunzătoare schimbărilor petrecute, condițiilor noi de activitate". *)

În conformitate cu prevederile hotărîrilor de partid și ale ordinelor, indicațiilor și orientărilor comandantului suprem, întreaga activitate a organelor de securitate este științific organizată și direcționată printr-o permanentă și atentă analiză și evaluare a realităților politice interne și a implicațiilor ce decurg din dinamica situației internaționale. Obiectul muncii de securitate și frontul de lucru al acesteia cunosc mutații esențiale de la o etapă la alta, ceea ce determină reevaluarea continuă a misiunilor și sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid și popor, în scopul realizării unei calități superioare și eficiențe sporite în domeniul apărării securității statului.

La rugămintea noastră de a dezbate această temă în contextul problematicii diverse cu care se confruntă în prezent organele de securitate, tovarășii general-maior Aron Bordea, **șeful Direcției I, general-maior** Gheorghe Florea, **șeful Direcției a IV-a, col.** Ștefan Alexie, **șeful Securității județului Dolj și lt. col.** Chivu Gheorghiță, **șeful Securității județului Constanța, evidențiază în cele ce urmează unele dintre mutațiile produse în situația operativă din sectoarele de responsabilitate și preocuparea aparatului din subordine pentru actualizarea permanentă a categoriilor de persoane, obiectivelor, locurilor și mediilor ce fac obiectul supravegherii sau urmăririi informative în funcție de aceste mutații.**

General-maior Aron Bordea:

Așa după cum sublinia comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe plan intern, ca urmare a transformărilor economico-sociale înfăptuite de revoluția socialistă și a impactului acestora asupra conștiinței maselor, în prezent se îngustează continuu baza socială care generează elemente ostile

*) Nicolae Ceaușescu — *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, Ed. pol., București, vol. 13, pag. 658.

sau manifestări antisociale. Cu toate acestea, în actuala conjunctură politică internațională, se remarcă o recrudescență a activității prin care cercurile imperialiste, organizațiile naționalist-iredentiste, centrele cultice, grupările emigrației române reacționare și diferite oficine de propagandă din străinătate, îndeosebi postul de radio *„Europa liberă"*, încearcă să submineze unitatea moral-politică a poporului român și să afecteze climatul din țara noastră, prin organizarea unor acte diversioniste și de subminare a autorității de stat, interpretînd unilateral, deformat și tendențios conținutul și semnificația unor acțiuni politice interne și externe ale României socialiste.

Se manifestă tendințe tot mai insistente de instigare a anumitor persoane din interior la acțiuni potrivnice, la opoziție și disidență față de politica statului nostru, fondul principal al acestor activități constituindu-l diferitele speculații în special pe tema drepturilor omului. În acest context sînt vizate îndeosebi problemele națională, a emigrărilor, libertăților religioase, creației artistice și altele, folosindu-se o mare diversitate de metode și mijloace. Propaganda reacționară occidentală găsește ecou mai cu seamă la unele elemente din rîndul legionarilor sau cu concepții naționalist-iredentiste, membri ai fostelor partide burghezo-moșierești, alte categorii de persoane cu un nivel politico-ideologic scăzut, toate acestea recurgînd la un registru larg de activități ostile, de la forme subtile, aparent inofensive, pînă la manifestări deschise, de tipul disidentelor și acțiunilor de dezordine.

În aceste condiții, în toate problemele muncii de securitate pe linia Direcției I s-au produs și au loc în continuare mutații permanente în situația operativă, care impun eforturi susținute de cunoaștere și stăpînire temeinică a acesteia, în toată dinamica sa, pentru desfășurarea unei activități de prevenire și contracarare de maximă eficiență.

În problemele legionari și membri ai fostelor partide burghezo-moșierești se constată o sporire a preocupărilor unor elemente de a scrie memorii ori alte lucrări, multe cu caracter ostil, precum și de a se întîlni frecvent în diferite locuri, formîndu-se astfel anturaje ce pot evolua în direcții periculoase pentru securitatea statului.

Datorită vîrstei înaintate și nevoilor de a fi întreținuți de copii, mulți legionari și membri ai fostelor partide burghezo-moșierești migrează spre orașe, unde reiau legăturile cu foști conducători ori alte elemente ostile cunoscute în activitatea trecută sau în detenție.

În contextul dezvoltării turismului și relațiilor internaționale a crescut numărul elementelor din aceste categorii și al descendenților lor care sînt preocupați să efectueze călătorii în străinătate ori să intre în relații cu străini, sporind astfel posibilitățile grupărilor emigrației române reacționare de a intra în legătură cu cei din țară și de a-i instiga la acțiuni ostile. De asemenea, sînt demne de reținut preocupările legionarilor din Occident de a atrage în grupările lor emigranți români tineri, urmărind să le inoculeze idei legionare. În acest sens trebuie subliniat că asemenea acțiuni se desfășoară pe fondul intensificării propagandei emigraționiste și tendințelor unor tineri aventurieri de a părăsi țara. Intenții de a pleca definitiv în străinătate pentru a se alătura emigrației reacționare manifestă în ultimul timp și o serie de persoane care au deținut funcții în P.N.Ț. și P.N.L.

Sub influența propagandei virulente din exterior au apărut *manifestări naționalist-iredentiste* în cercuri mai largi ale naționalității maghiare, îndeosebi în rîndul intelectualilor, mulți dintre ei necunoscuți cu antecedente politice ori penale. La unii tineri de această naționalitate există tendința de a se constitui în grupuri cu concepții parazitare și anarhice, în cadrul cărora sînt promovate și idei naționalist-iredentiste. De asemenea, au fost depistate și unele cazuri de preocupări de elogiere a grupărilor fasciste și neofasciste, îndeosebi în județele Sibiu și Brașov, iar o serie de cetățeni români de naționalitate germană sînt instigați la emigrare de membrii organizațiilor emigrației sășești și șvăbești din R. F. Germania.

Fenomenul emigraționist, ca și cel de trecere frauduloasă a frontierei cunosc o amploare crescîndă, cauza principală constituind-o influențele nocive exercitate din exterior asupra celor mai diverse categorii de persoane și unele nemulțumiri personale. Alături de tendința unor medici, artiști lirici și instrumentiști, cadre didactice și alții de a nu se mai înapoia în țară din călătoriile efectuate peste hotare, a crescut numărul persoanelor preocupate să organizeze acțiuni anarhice pentru a obține aprobări de a pleca în străinătate, ori să treacă fraudulos frontiera în cele mai diferite modalități.

În problema foști condamnați pentru infracțiuni contra securității statului este de remarcat faptul că la Paris a fost organizată gruparea reacționară *„Asociația foștilor condamnați politici din România"*, care și-a propus — între altele — să publice materiale denigratoare cu privire la realitățile din țara noastră. Concomitent, au sporit preocupările unor foști condamnați de a pleca definitiv în străinătate ori de a efectua doar călătorii, unii dintre ei afirmînd că intenționează să se alăture grupărilor emigrației și să acționeze împotriva României. Ca element de noutate amintim apariția mai multor cazuri de infractori de drept comun care, atît în detenție, cît și după punerea în libertate, au manifestat preocupări de a iniția acțiuni politice cu caracter subversiv.

Se remarcă totodată folosirea tot mai intensă de către cercurile reacționare străine a *activităților cultice și sectante* ca instrumente de imixtiune în treburile interne, prin incitări la crearea de disidențe, îndeosebi la cultele neoprotestante, prin dirijarea unor fanatici religioși în a se erija în elemente anarhice, protestatare și nemulțumite de o pretinsă lipsă de libertate de credință. În același timp s-au accentuat preocupările de reorganizare pe țară a unor sectanți fanatici din „Martorii lui Iehova" și „Adventiști reformiști" și sînt tot mai frecvente acțiunile acestora, ca și ale unor deservenți ai cultului romano-catolic, de a redacta și difuza, inclusiv în străinătate, materiale cu conținut ostil.

În problemele artă-cultură, presă, sănătate, justiție și învățămînt a scăzut ponderea persoanelor cu antecedente politice sau penale, dar s-a intensificat activitatea cercurilor reacționare din străinătate de a detecta și instiga elementele ostile din aceste domenii la manifestări de denigrare a politicii partidului și statului nostru. Reține atenția și tactica mai nouă a acestor cercuri de a nu mai îndemna insistent la emigrare ori la rămînere în străinătate a unor oameni de litere, cunoscuți cu atitudine ostilă, ci de a-i sfătui să stea în țară și să întreprindă acțiuni protestatare. Unele elemente ostile din aceste sectoare sînt preocupate să dea coloratură politică nemulțumirilor, să se antreneze în acțiuni anarhice ori de șantaj.

De asemenea, se manifestă un interes deosebit din partea unor cercuri occidentale de a intra în posesia anumitor rezultate de valoare ale cercetării medicale românești, precum și pentru determinarea autorilor acestora de a rămîne în străinătate.

Au apărut și cazuri de scurgere spre exterior a anumitor date și informații din justiție și procuratură, precum și preocupări ale anumitor persoane din aceste domenii de a stabili legături cu cetățeni străini sau de a rămîne peste hotare în timpul unor călătorii oficiale ori particulare.

În rîndul *străinilor aflați la studii în R. S. România* a crescut numărul celor care adoptă atitudini ostile ori săvîrșesc acte de dezordine de natură să lezeze interesele țării noastre, ca și preocupările unora dintre ei de a intermedia legături cu cercuri reacționare din exterior.

În corelație directă cu transformările produse în situația operativă în problemele trecute foarte sumar în revistă au loc mutații și în munca aparatului de informații interne. De la activitatea de constatare a unor infracțiuni și de la măsurile represive, centrul de greutate s-a deplasat în direcția prevenirii faptelor de natură să aducă atingere securității statului. După cum se știe, activitatea de prevenire este de neconceput fără cunoașterea detaliată a cauzelor faptelor și fenomenelor negative cu care ne confruntăm. Această cunoaștere nu se poate realiza însă decît prin studierea și analizarea temeinică a situației operative din toate punctele de vedere și sub toate aspectele, în vederea actualizării concepției de muncă, a metodelor și mijloacelor folosite în raport cu mutațiile ce se produc. Pentru buna reușită a unor asemenea *studii* și *analize*, pentru realizarea muncii de prevenire la nivelul cerut, se impune ca principalul accent să-l punem și în continuare pe *îmbunătățirea muncii de formare, instruire și dirijare a rețelei informative*, pe *verificarea cu operativitate a informațiilor* și *exploatarea lor prin metode cît mai diversificate*, în conformitate cu ordinele conducerii Departamentului securității statului.

Avînd în vedere problematica vastă a mutațiilor ce se produc continuu în situația operativă pe linie de informații interne, diversitatea faptelor și fenomenelor cu care ne confruntăm, trebuie să depunem eforturi susținute pentru perfecționarea activității de studiere a acestora. În perioada ce urmează se impune să dăm răspunsuri la multe dintre problemele neelucidate în suficientă măsură, dintre care prezintă *deosebit interes* următoarele:

● Căile și modalitățile concrete folosite de cercurile reacționare din străinătate — ori de elemente ostile din interior — de a instiga diverse persoane la activități de natură să aducă atingere securității statului.

● Cauzele — divizate pe stări și fapte concrete — care favorizează antrenarea la asemenea activități ostile a unor persoane necunoscute cu antecedente politice ori penale.

● Eficiența măsurilor de prevenire și neutralizare întreprinse.

În cadrul fiecărei probleme, în funcție de specificul situației operative — al mediilor, locurilor și zonelor de responsabilitate, este necesar să se efectueze studii temeinice, numai astfel putîndu-se fundamenta — în perspectivă — măsurile de prevenire și neutralizare cele mai corespunzătoare.

În ideea enunțată, considerăm că nu ar fi lipsită de interes întocmirea unor *studii* privind: evoluția preocupărilor persoanelor cu antecedente politice ori penale și a mediilor în care își desfășoară activitatea zilnică; ce anume determină sporirea preocupărilor unor legionari și ale altor persoane cu antecedente politice ori penale de a scrie memorii și lucrări cu conținut ostil; cauzele creșterii tendințelor anumitor categorii de persoane de a încerca să rezolve unele probleme personale prin șantaj, amenințînd cu acțiuni anarhice etc. Evident, ne referim la studii temeinice, bazate pe o cercetare atentă a faptelor și cauzelor acestora. Iată, sînt încă multe fapte și fenomene ce se petrec în rîndul oamenilor de litere și artă, al cadrelor didactice — îndeosebi din domeniile filozofiei și istoriei —, studenților și elevilor, ale căror cauze nu sînt încă elucidate sub aspectul mobilului lor, respectiv dacă au la bază intenții dușmănoase, dacă sînt rezultat al instigării din exterior și, concret, din partea căror cercuri, prin ce metode etc.

Informațiile pe care le vom obține în perspectivă și studiile ce le vom efectua trebuie să conducă la concluzii referitoare la mutațiile certe produse într-o anumită problemă, mediu sau loc, cauzele care favorizează anumite fapte ori fenomene negative, precum și prefigurarea evoluțiilor probabile și, în raport cu aceasta, să hotărîm măsurile pentru prevenirea și neutralizarea lor. Cu alte cuvinte, se impune să desfășurăm o muncă științifică în permanentă cunoștință de cauză, la care trebuie să-și aducă contribuția întregul aparat de securitate.

General-maior Gheorghe Florea:

Și în munca de contrainformații militare ne confruntăm cu importante mutații în situația operativă, care ne-au determinat pe parcurs, de la o etapă la alta, de la un caz la altul, să adoptăm măsuri adecvate pentru intensificarea activității aparatului nostru împotriva oricăror încercări de a se atenta la capacitatea de luptă a Forțelor armate. Activitatea serviciilor de spionaj, recrudescența propagandei desfășurate de cercurile reacționare din străinătate, de centrele cultice, naționalist-iredentiste sau grupările emigrației române vizează și unele sectoare importante din sfera responsabilităților pe care le au ofițerii de contrainformații militare. Analiza situației operative din acest profil al muncii de securitate evidențiază cîteva tendințe principale, între care:

◆ Accentuarea caracterului planificat și coordonat al acțiunilor întreprinse de serviciile de spionaj pentru cunoașterea și evaluarea factorilor care asigură ridicarea capacității de apărare a patriei.

◆ Angrenarea complexă și multiplă a unui număr sporit de străini (diplomați, ziariști, comercianți, specialiști, profesori, doctoranzi, studenți, marinari, delegați ai unor organisme militare, turiști, vizitatori la rude), pentru culegerea de date și informații despre Forțele armate sau pentru realizarea altor acțiuni de subminare a capacității de luptă a armatei.

Activitatea practică ne oferă numeroase exemple. Bunăoară, străinii aflați la studii în instituțiile militare de învățămînt țin legătura, în mod organizat, cu ambasadele țărilor lor la București, iar unii dintre ei se întîlnesc cu diplomați ai altor state sau călătoresc frecvent în străinătate, aceștia din urmă fiind îndeosebi în atenția serviciilor de informații francez, englez și american. Atașatul militar grec — deși nu l-a împuternicit nimeni — se erijează în reprezentant al tuturor studenților și doctoranzilor greci din România, pe care se sprijină activ în culegerea de informații. „VIKI", corespondent al unei agenții străine de presă, caută insistent compania generalilor și ofițerilor români care participă la activități protocolare, angajînd cu ei discuții pe teme politico-militare. Mai mult, cu intenție vădită, „VIKI" a reușit să pătrundă în anturajul unor tineri, apropiindu-se mult de o tînără ai cărei părinți lucrează în sectoare importante din Ministerul Apărării Naționale. În sfîrșit, anual zeci de turiști străini sînt surprinși executînd fotografii ale unor

unități sau activități militare. De asemenea, remarcăm că, în ultimii ani, foarte mulți vizitatori, majoritatea de origine română, caută restabilirea legăturilor cu foști colegi sau cunoștințe vechi care lucrează în cadrul Forțelor armate.

Tot caracteristic acestei perioade am putea aminti:

◆ implicarea tot mai profundă a atașaților militari străini în culegerea, analiza și evaluarea informațiilor cu caracter politico-militar, care sînt solicitate de centralele de spionaj;

◆ exploatarea activă de către serviciile de informații și cercurile reacționare din străinătate a relațiilor și legăturilor militare stabilite de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Statul-Major Central al Gărzilor Patriotice cu organisme similare din străinătate, în scopul realizării unor acțiuni de spionaj-trădare, de subminare sau compromitere a intereselor politico-militare sau de altă natură ale statului nostru;

◆ propaganda anticomunistă, naționalist-iredentistă, desfășurată tot mai intens de cercurile imperialiste, nu ocolește nici Forțele armate, în rîndul cărora există unele persoane provenite dintr-o mare varietate de medii sociale, cu grad diferit de pregătire, cu concepții dintre cele mai diverse, cu rude sau relații în străinătate;

◆ mijloacele, metodele și procedeele folosite de cadrele și agenții de spionaj cunosc o perfecționare și o adaptare continuă, în raport cu particularitățile existente în țara noastră, cu gradul de fermitate al organelor de securitate, cu spiritul de vigilență și combativitate al oamenilor muncii, al personalului Forțelor armate. Spre exemplu, studierea sistematică — în ultimii zece ani — a comportării și acțiunilor de prospectare a unităților sau zonelor de aplicații de către atașații militari ne-a permis să tragem concluzia — de interes operativ — că după fiecare prindere în flagrant și atenționare a acestora prin proces-verbal a urmat, întotdeauna, o perioadă de cîteva luni de întrerupere totală sau de reducere substanțială a deplasărilor în teritoriu, timp în care diplomații militari așteptau să vadă demersurile autorităților române, precum și consecințele unor asemenea acte inamicale din partea lor;

◆ obiectivele și sectoarele vitale ale capacității de apărare a țării au crescut sub raport numeric și al importanței strategic-operative, fiind totodată dispersate pe întreg teritoriul, ceea ce impune măsuri specifice pe raza fiecărui județ, pentru protecția sigură a acestor valori deosebite.

Această caracteristică este în legătură directă cu multe altele, dintre care mai menționăm: creșterea cantitativă și sub aspectul importanței a numărului de date și informații secrete; extinderea considerabilă a mediului relațiilor cadrelor militare și al membrilor lor de familie; înmulțirea călătoriilor în străinătate efectuate de militari din diverse zone ale țării, cu misiuni de documentare, specializare, studii etc.; diversificarea relațiilor personale ale membrilor familiilor cadrelor militare ș.a.

Față de mutațiile produse — și care, evident, se vor mai produce — se cere impulsionarea și perfecționarea muncii informativ-operative, creșterea calității și eficienței măsurilor de prevenire și combatere a acțiunilor serviciilor de spionaj și cercurilor reacționare din străinătate, a influențelor nocive de tot felul, a încercărilor de penetrare și difuzare pe orice căi, în rîndul personalului armatei, a concepțiilor străine politicii și moralei noastre, a oricăror fapte de natură să aducă prejudicii capacității de apărare a țării.

Perfecționarea muncii de contrainformații militare, actualizarea permanentă a bazei de lucru în raport cu mutațiile ce se produc în situația operativă este un proces care nu poate fi realizat la voia întîmplării, ci pe baza unor criterii științifice, impuse de viață, de munca practică. Aceste criterii se regăsesc actualmente în Programul de măsuri al Departamentului securității statului, în planurile noastre de căutare a informațiilor, în programele și planurile de măsuri adoptate pe linia principalelor probleme de muncă. În baza acestora, organelor de contrainformații militare le revin — cu acuitate — următoarele sarcini:

● analiza realistă a situației operative din Marele stat-major, comandamentele de armată și de arme, direcțiile centrale, marile unități și unități unde se concentrează un volum mare de date cu caracter secret de stat; stabilirea căilor de scurgere a informațiilor și închiderea lor prin măsuri specifice — cu caracter de securitate — ori prin măsuri educative, organizatorice ,administrative sau de pază, luate împreună cu factorii politici și de comandă;

● actualizarea permanentă a categoriilor de informații, date și documente față de care serviciile de spionaj manifestă interes deosebit și intervenția ope-

rativă cu măsuri ferme de protecție eficientă a acestora, concomitent cu derutarea ori dezinformarea persoanelor interesate în cunoașterea lor;

● aplicarea riguroasă a sarcinilor prevăzute în sistemul de măsuri „*CĂRAREA*", pentru cunoașterea deplasărilor în teritoriu a atașaților militari și altor categorii de străini suspecți, prevenirea prospectării unităților și zonelor de aplicații și documentarea acțiunilor lor ostile;

● asigurarea contrainformativă a aplicațiilor tactice și de mobilizare, a altor activități de pregătire a efectivelor, pentru a nu se permite persoanelor interesate să cunoască concepția de desfășurare a acestora;

● asigurarea contrainformativă — cu măsuri specifice — a delegațiilor militare, grupurilor de specialiști, a tuturor persoanelor din străinătate care vin pe linie oficială la Ministerul Apărării Naționale și Ministerul de Interne;

● completarea potențialului informativ cu persoane capabile să ne sprijine mai substanțial și cu maximă competență în rezolvarea sarcinilor ce ne revin.

În acest sens va trebui să acordăm o deosebită atenție creșterii nu atît a numărului de persoane recrutate, ci a *capacității lor de a cunoaște evoluția faptelor*, activităților și problemelor de orice natură de la locul de muncă și din mediul de relații. De aceea, se impune să recrutăm persoane cu un ridicat nivel de pregătire politică, ideologică, de specialitate și militară, specialiști în diverse domenii, capabili să analizeze stările de lucruri, propunerile care se fac, planurile de măsuri ce urmează a se aproba, să pătrundă în esența lor, pentru a sesiza elementele insuficient fundamentate științific și care ar putea genera implicații negative pe planul capacității de apărare a patriei.

Potențialul informativ din legătura fiecărui ofițer trebuie astfel constituit, instruit și dirijat, încît *să asigure nevoile reale ale muncii*, să permită cunoașterea și stăpînirea temeinică a situației operative din obiectivele, locurile și mediile din competență. Aceasta reclamă ca structura, compoziția și amplasarea rețelei din legătură să fie *adecvate sarcinilor* fiecărui ofițer, *particularităților problemelor* pe care le are de rezolvat.

Ca un corolar al acestor sarcini se impune *cooperarea permanentă*, pe multiple planuri, cu celelalte organe centrale și teritoriale de securitate și conlucrarea cu efectivele de militari, cu factorii politici și de comandă, pentru a se asigura completarea fluxului informațional, valorificarea optimă a acestuia, intensificarea controlului informativ al suspecților, protecția eficientă a deținătorilor de secrete, prevenirea scurgerii de date și informații.

Colonel Ștefan Alexie :

Acutalizarea permanentă a categoriilor de persoane, obiectivelor, locurilor și mediilor date în responsabilitate nu se poate realiza fără o susținută și profundă activitate de cunoaștere a situației operative în continua sa evoluție, activitate care stă la baza întregii munci de descoperire, prevenire și lichidare a oricăror acțiuni ostile. În conformitate cu ordinele conducerii Departamentului securității statului, noi desfășurăm această activitate în mod concret prin planurile de căutare a informațiilor, pe care le întocmim și le completăm anual și ori de cîte ori este necesar, în funcție de mutațiile survenite în situația operativă.

Așa după cum a arătat anterior tovarășul general-maior Aron Bordea, situația operativă este într-o continuă dinamică, determinată atît de îngustarea bazei sociale a manifestărilor ostile, cît și de creșterea în virulență a propagandei reacționare externe, a încercărilor acesteia de a influența negativ elementele din interior predispuse la a lovi în interesele țării sub orice formă.

Sub acest aspect, pe profilul informațiilor interne de pe raza noastră de competență, problemele sînt asemănătoare celor evidențiate pe linia Direcției I. În toate situațiile am luat și continuăm să întreprindem măsuri ferme de cunoaștere, prevenire și contracarare, adaptîndu-ne metodele și mijloacele de acțiune într-o continuă perfecționare a muncii. În mod deosebit ne concentrăm atenția asupra mutațiilor profunde care s-au produs în mediul rural și vom depune toate eforturile pentru a ne însuși întocmai noua concepție de muncă instituită de *Ordinul ministrului de interne nr. D/00140/1 august 1981*. Așa după cum ne-a cerut tovarășul TUDOR POSTELNICU, ministru secretar de stat și șef al Departamentului securității statului, acționăm cu răspundere comunistă pentru asigurarea aplicării exemplare a prevederilor noului ordin, în scopul cuprinderii și rezolvării corespunzătoare a tuturor sarcinilor de securitate din mediul rural.

Viguroasa înflorire industrială a județului nostru, dezvoltarea turismului și a relațiilor de cooperare economică, comerciale și de altă natură cu străinătatea au determinat, de asemenea, mutații și în situația operativă de pe profilurile de contrainformații în sectoarele economice și contraspionaj. Acționînd în baza ordinelor și indicațiilor conducerii Departamentului securității statului am reușit ca și în aceste domenii să delimităm mai bine baza de lucru, să controlăm și să stăpînim situația operativă complexă cu care ne confruntăm. Este necesar însă ca pentru sporirea în continuare a calității și eficienței muncii să acționăm mai hotărît pentru:

● imprimarea unui caracter mai *ofensiv* întregii activități, militînd constant pentru creșterea volumului informațiilor obținute și a calității lor, context în care dezvoltarea capacității de cunoaștere a realităților, a mutațiilor din situația operativă este o cerință obligatorie pentru toți ofițerii;

● perfecționarea *pregătirii de specialitate* a tuturor cadrelor de securitate și creșterea *competenței profesionale* a acestora, prin documentarea temeinică și permanentă asupra specificului și evoluției situației din obiectivele sau problemele date în răspundere, asupra noutăților și perspectivelor din domeniul respectiv, prin cunoașterea în detaliu a problematicii cu care se confruntă, a locurilor și mediilor de interes pentru securitatea statului;

● dezvoltarea *spiritului de inițiativă* și a *creativității* fiecărui ofițer în soluționarea cazurilor aflate în lucru, prin folosirea unor metode noi, combinative și o dăruire profesională exemplară.

Locotenent-colonel Chivu Gheorghiță :

În condițiile etapei actuale se impune o abordare dialectică, creatoare, a sarcinilor ce revin organelor de securitate, a mijloacelor și procedeelor de acțiune pentru realizarea unei noi calități, superioare în munca de cunoaștere, prevenire și neutralizare a oricăror fapte antisociale.

Informațiile obținute evidențiază mutații și în baza de lucru a județului nostru, fapt care determină o adaptare permanentă a mijloacelor și metodelor muncii la cerințele impuse de situația operativă. Tocmai de aceea, în conformitate cu cerințele documentelor de partid și cu ordinele conducerii Departamentului securității statului acționăm energic pentru perfecționarea și diversificarea continuă a pregătirii cadrelor, pentru dezvoltarea spiritului lor de răspundere, a inventivității, a pasiunii pentru activitatea informativ-operativă. Ne preocupăm în mod deosebit de creșterea capacității fiecărui ofițer de a desprinde, din fiecare caz, tendințele de evoluție a unor fapte și fenomene și de a propune soluții optime de rezolvare potrivit situației operative din obiectiv, problemă etc.

Pornind de la programele de măsuri și ordinele de linie care creează cadrul general de acțiune al organelor informativ-operative pe baza analizei fenomenologice efectuate la nivel central ofițerii noștri elaborează măsuri și le aplică corespunzător particularităților cazurilor concrete ce le au în lucru.

Prin cele cîteva cazuri pe care le voi expune în continuare voi încerca să relev preocuparea organelor de securitate ale județului Constanța de a acționa în concordanță cu mutațiile permanente din situația operativă.

Astfel, în baza informațiilor obținute despre intenția de emigrare a unor membri ai cultului baptist și a altor elemente, parazitare, s-a trecut la asigurarea lor cu măsuri informative, în scopul cunoașterii și prevenirii unor acțiuni ostile din partea acestora și al influențării lor pozitive. Pe parcursul evoluției cazului, întrucît măsurile de influențare pozitivă nu au dat rezultate, s-a hotărît să se exploateze situația creată de trei baptiști și alte trei persoane fără ocupație, care, sub influența propagandei reacționare occidentale, au decis să declare „greva foamei" la domiciliul unuia dintre ei. Cooperînd eficient cu organele de miliție, le-am sesizat imediat și acestea au acționat prompt, constatînd săvîrșirea contravenției prevăzute de art. *1* lit. *d* din *Decretul nr. 153/1970*. Trimise în instanță, persoanele respective au fost condamnate la închisoare contravențională, întrucît s-au constituit în grup și, prin comportarea lor, exprimau o concepție de viață parazitară, anarhică, contrară normelor de conviețuire socială.

În continuare s-a acționat prin conducerea județeană a cultelor, pentru a se asigura o interpretare justă a măsurii luate față de faptele comise, urmărindu-se formarea unei opinii de masă în rîndul credincioșilor, de reprobare a unor astfel de manifestări. Rezultatul pozitiv al aces-

tor măsuri a fost confirmat de hotărîrea Comitetului de conducere al bisericii baptiste de a discuta și exclude din cult persoanele care, invocînd așa-zisa lipsă de drepturi și libertăți religioase, adoptă atitudini protestatare, acestea punînd în lumină defavorabilă activitatea cultică.

Datele obținute ulterior pe cale informativă conturează opinia membrilor cultului baptist și chiar și a rudelor celor în cauză de dezaprobare a faptelor care au necesitat intervenția organelor în drept.

Un alt caz este cel al specialistului străin *„MARIAN"*, venit pentru asistență tehnică la Combinatul petrochimic Midia. Fiind lucrat prin toate mijloacele muncii, a rezultat că este incompetent, nu-și asumă răspunderea pentru unele lucrări, creează o atmosferă de încordare la locul de muncă, consumă băuturi alcoolice în timpul programului, sfidează și ignoră muncitori și cadre tehnice din obiectiv.

Preocuparea lui însă era să cunoască date despre realizarea investiției, neajunsuri în organizarea muncii, în aprovizionare, pe care apoi le transmitea firmei, după o prelucrare tendențioasă, ocazie cînd făcea aprecieri denigratoare referitoare la nivelul dezvoltării economice și sociale a țării noastre.

Întrucît contractul cu firma respectivă era de mai lungă durată s-a apreciat că măsurile directe asupra specialistului ar putea greva relațiile economice cu partenerul străin. În acest context, s-au întreprins măsuri combinative prin care factorii de conducere ai combinatului au fost determinați să contacteze firma și să reclame incompetența profesională și comportarea necorespunzătoare a specialistului. Drept urmare, *„MARIAN"* a fost rechemat și înlocuit cu un alt specialist. Concomitent, s-a luat măsura ca *„MARIAN"* să fie inclus pe lista persoanelor indezirabile.

Compartimentul de contrainformații în sectoarele economice a obținut date din care rezulta că unele nave petroliere străine încarcă fraudulos plusuri de benzină, prejudiciind astfel economia națională. Instruite și dirijate cu sarcini concrete, două surse au stabilit că nava *„ANASTASIA"*, sub pavilion grec, a încărcat fraudulos, în plus, o cantitate de peste 400 tone benzină C.O.-90, uzînd de falsuri în tabelele de calibrare a navei. Prin expertiză, s-a stabilit apoi că nava respectivă a creat un prejudiciu întreprinderii *„Chimpex"* de 137.404 dolari. Autoritățile române au stabilit vinovăția comandantului navei și l-au penalizat cu 66.000 dolari. Compania străină a acceptat plata acestor sume, virîndu-le prin Agenția *„Navlomar"*.

Exemplele de această natură confirmă preocuparea noastră continuă de a adapta măsurile și modalitățile de acțiune la cerințele concrete ale situației operative, de a ne perfecționa permanent activitatea pe baza cunoașterii schimbărilor din baza de lucru, a metodelor și procedeelor folosite de elementele ostile, pentru a întreprinde acțiuni ferme de prevenire și contracarare a oricăror încercări de a se lovi în securitatea statului.

Mutațiile permanente care se produc în situația operativă ca urmare a progresului economico-social rapid al țării și a schimbărilor și tendințelor ce se manifestă în viața internațională antrenează, așadar, mutații corespunzătoare și pe planul competențelor, metodelor și mijloacelor de acțiune specifice organelor de securitate, sporind gradul de complexitate și importanța sarcinilor și răspunderilor acestora. Întrucît tratarea exhaustivă a tuturor aspectelor legate de această problemă nu este posibilă din motive de spațiu tipografic limitat, deși interlocutorii noștri au relevat și alte detalii deosebit de interesante, vom sublinia că în cadrul preocupărilor pentru actualizarea categoriilor de persoane, obiectivelor, locurilor și mediilor ce fac obiectul supravegherii sau urmăririi informative se impune — așa după cum a cerut în repetate rînduri conducerea Departamentului securității statului, personal tovarășul ministru secretar de stat Tudor Postelnicu — să se execute un control sistematic asupra modului cum se aplică în practică, la specificul fiecărei unități și compartiment de muncă, prevederile hotărîrilor de partid, dispozițiile legale, ordinele și instrucțiunile în vigoare.

Este absolut necesar să se aibă tot timpul în vedere realizarea cerinței comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a se conferi întregii activități un profund spirit de partid, în măsură să asigure o calitate nouă, superioară, muncii de securitate, în consens cu prevederile documentelor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român.

Grupaj realizat de
Maior **Gheorghe VASILE**
Lt. col. **Petre HLADCHI**

PREGĂTIREA DE SPECIALITATE LA LOCUL DE MUNCĂ ÎN ACTUALA ETAPĂ — PRILEJ DE MANIFESTARE ȘI DE APRECIERE A COMPETENȚEI POLITICO-PROFESIONALE A CADRELOR DE SECURITATE

Problema perfecționării pregătirii cadrelor, a ridicării nivelului acesteia la înaltele cote ale imperativelor actualului cincinal al calității și eficienței se constituie într-o coordonată esențială, prioritară a politicii de cadre a Partidului Comunist Român.

Sînt cunoscute consecvența și fermitatea cu care, în toate împrejurările cînd se dezbat obiectivele și sarcinile construcției socialiste ce izvorăsc din istoricele hotărîri ale celui de-al XII-lea Congres al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, situează cerința continuei îmbunătățiri a calificării forței de muncă, a pregătirii cadrelor în categoria acțiunilor de primă importanță ce condiționează progresul în toate domeniile de activitate economico-sociale. **„Să fie bine înțeles** — sublinia tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în magistrala expunere la cel de-al II-lea Congres al consiliilor oamenilor muncii — **că fără a asigura ridicarea continuă a gradului de pregătire profesională și tehnică a tuturor cadrelor, nu se poate realiza obiectivul trecerii la o calitate nouă în intreaga economie și viață socială...".**

Acționînd neabătut pentru înfăptuirea politicii de cadre a partidului, pentru realizarea înaltelor exigențe pe care comandantul nostru suprem le manifestă față de calitatea, competența și capacitatea combativă ale aparatului de securitate, conducerea Departamentului securității statului, personal tovarășul ministru secretar de stat Tudor Postelnicu acordă o atenție cu totul specială problemelor din domeniul perfecționării pregătirii cadrelor și — în context — învățămîntului de specialitate la locul de muncă.

Pe coordonatele cadrului organizatoric creat de Dispozițiile aprobate prin **Ordinul nr. 01850 din 15.12.1980** al ministrului de interne, s-a urmărit — și în bună măsură s-a asigurat — ca pregătirea în unități să se realizeze în actualul an de învățămînt cu continuitate, în forme diversificate și cu un conținut cît mai adecvat nevoilor de instruire ale diferitelor categorii de cadre.

Pe prim planul activității în acest domeniu a fost situată cerința înfăptuirii unei pregătiri cu un pronunțat caracter practic-aplicativ, ale cărei obiective pe de o parte să derive nemijlocit din sarcinile prioritare ale unităților și compartimentelor de securitate, precum și din specificul situației operative din sfera lor de competență, iar pe de altă parte să se transforme în contribuții efective la ridicarea calității și eficacității muncii. Multitudinea de măsuri întreprinse pe planul orientării conceptuale și structurării învățămîntului, al controlării și îndrumării lui la fața locului, cît și al sprijinirii sale directe printr-o diversitate de forme au un aport real la atingerea dezideratelor propuse.

Rezultatele pozitive obținute în acest an în procesul de perfecționare a pregătirii cadrelor și, deopotrivă, unele neajunsuri și neîmpliniri ce se mai constată au făcut nu de mult obiectul analizelor semestriale efectuate de comandanții unităților centrale și teritoriale de securitate, cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid. S-au stabilit cu acest prilej și o serie de măsuri și acțiuni care să fie intreprinse în scopul realizării integrale și cu un grad sporit de eficacitate a planurilor de pregătire pe anul 1981.

În această ordine de idei, reține atenția în mod deosebit **necesitatea completării planurilor cu activități vizind pregătirea cadrelor în raport cu sarcinile ce rezultă pentru aparatul de securitate din documentele de partid nou apărute, din operele secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.** Avem în vedere, astfel, orientările și indicațiile de o excepțională însemnătate teoretică și practică pentru perfecționarea activității Ministerului de Interne — respectiv a organelor de securitate — cuprinse în magistralele expuneri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu cu ocazia aniversării a 60 de ani de la făurirea Partidului Comunist Român, precum și la cel de-al II-lea Congres al consiliilor oamenilor muncii. Menite să ne direcționeze activitatea în raport cu creșterea complexității sarcinilor construcției socialiste, cu implicațiile actualei situații internaționale, cu necesitatea sprijinirii în mai mare măsură pe colectivele de oameni ai muncii și cu aceea a sporirii vigilenței și combativității revoluționare, a fermității în aplicarea legilor țării — aceste orientări și indicații în mod imperios necesar **trebuie să fie studiate, însușite și dezbătute temeinic, într-o legătură organică cu specificul muncii și al sarcinilor cursanților din fiecare grupă de învățămînt.**

O cerință a etapei — circumscrisă, și ea, prevederilor dispozițiilor — rezidă în **necesitatea completării planurilor de pregătire cu activități de natură să asigure instruirea cadrelor cu sarcinile specifice reieșite din reglementările interne nou apărute** pe diferite profiluri și probleme ale muncii, dintre care, cu titlu exemplificativ, sînt de menționat : programele și planurile de măsuri în problemele **„acțiuni de atentat care pun în pericol securitatea statului“** și **„culte-secte“**, ori în acțiunile **„Eterul“, „Oceanul“, „Atlas“, „Sinteza“ ș.a.,** din care se desprind sarcini specifice, atribuții și responsabilități pentru întreg aparatul de securitate.

În centrul preocupărilor trebuie situată însușirea temeinică a noii concepții privind desfășurarea muncii de securitate în mediul rural, reglementată de **Ordinul nr. D/00140/1 august 1981** al ministrului de interne. Pentru aceasta se impune ca șefii securităților județene, ceilalți factori de conducere să acorde maximum de atenție întregului proces de organizare și desfășurare a pregătirii temeinice a tuturor cadrelor de securitate și miliție chemate să participe la executarea ordinului. În același spirit trebuie să acționeze și unitățile centrale, pe profilurile de muncă respective.

Evident că documentele de partid, actele normative și reglementările de muncă au fost prelucrate, imediat după apariția lor, cu toate cadrele interesate. Învățămîntului de specialitate din unități îi revine însă menirea de a **adînci** și **detalia** prevederile acestora, de a **insista pe latura**

inițiativei creatoare în aplicarea lor la cel mai înalt nivel calitativ, contribuind totodată la relevarea unor aspecte specifice, căi și modalități eficace de acțiune, în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor ce revin diferitelor profiluri și compartimente de muncă.

Asigurarea realizării integrale și cu valențe superioare de eficacitate a planurilor de pregătire pe anul în curs incumbă din partea tuturor factorilor de comandă și politici din unități, a conducătorilor de grupe, instructorilor de învățămînt și, îndeosebi, din partea cursanților un plus de răspundere și de exigență în înfăptuirea obiectivelor stabilite. Din acest unghi de vedere — pe lîngă aspectele referitoare la recuperarea eventualelor restanțe, sporirea disciplinei în realizarea activităților conform planificărilor, asigurarea unei frecvențe corespunzătoare a cursanților, diversificarea și creșterea atractivității metodelor folosite în procesul de învățămînt de o importanță covîrșitoare sînt intensificarea și îmbunătățirea în conținut ale studiului individual. Este un adevăr îndeobște cunoscut — dar, din păcate, pe alocuri insuficient de bine înțeles și aplicat — acela că **studiul individual** constituie singurul fundament realmente trainic al unei temeinice pregătri, respectiv al competenței politico-profesionale a fiecărui cadru de securitate. Cu totul eronată și dăunătoare este optica potrivit căreia simpla participare la activitățile organizate pe grupe ar asigura pregătirea necesară. Dealtfel, nici reușita activităților respective nu este de conceput în afara unei serioase pregătiri anterioare — atît a conducătorului de grupă, cît și a fiecărui cursant —, în condițiile în care scopul esențial al acțiunilor organizate la nivel de grupe rezidă nu în transmiterea primară a unor cunoștințe și deprinderi, ci în detalierea și aprofundarea lor, în relevarea aspectelor particulare și a valențelor aplicative ale acestora, în generalizarea experienței pozitive și, ca urmare, în realizarea dezideratului integrării învățămîntului cu practica. Or, apare evident că fără preexistența fondului necesar de cunoștințe și deprinderi de specialitate, aceste obiective nu pot fi realizate decît în mică măsură și de o manieră superficială.

Asemenea argumente în favoarea unui studiu individual perseverent și judicios orientat pun în actualitate și problema intensificării controlului, a sprijinului și îndrumării pe această linie.

★

În perioada care urmează este necesar să se ia măsuri de pregătire temeinică a **verificărilor de sfîrșit de an,** care trebuie să pună pregnant în valoare mutațiile calitative produse de procesul instructiv pe planul dezvoltării discernămîntului politico-profesional, a capacității cadrelor de a interpereta și aprecia corect faptele și fenomenele din sfera lor de responsabilitate, a spiritului de orientare și creativitate în soluționarea problemelor, a angajării și răspunderii în muncă. Pe de altă parte, verificările anuale reprezintă și un moment deosebit de important sub raportul aprecierii pe care șefii sînt chemați să o facă la adresa pregătirii și competenței subordonaților. Această problemă dobîndește semnificații aparte în condițiile în care, potrivit Dispozițiilor, **„Aprecierile privind pregătirea cadrelor** (rezultate la verificări...) **vor fi**

inscrise în notările anuale de serviciu și vor fi avute în vedere la repartizarea, promovarea și folosirea judicioasă în muncă a ofițerilor, maiștrilor militari, subofițerilor și personalului civil".

Date fiind multiplele implicații ale aplicării textului din Dispoziții, citat mai sus, iese pregnant în relief o dublă responsabilitate : a cursanților — de a manifesta maximum de preocupare și de a-și pune plenar în valoare cunoștințele, calitățile, capacitatea sau, într-un cuvînt, competența ; a șefilor — de a-i aprecia corect, cu obiectivitate și principialitate pe subordonați, în condițiile unei exigențe sporite, la nivelul cerințelor pe care conducerea Departamentului securității statului le pune în fața pregătirii cadrelor în etapa actuală.

Cadrul optim de manifestare a responsabilităților menționate este condiționat, în mod direct, de organizarea și desfășurarea corespunzătoare ale verificărilor anuale, care presupun, printre altele :

◆ însușirea și aplicarea corectă a prevederilor din Dispoziții în această problemă ;

◆ asigurarea condițiilor de timp, spațiu și de altă natură necesare bunei desfășurări a verificărilor ;

◆ elaborarea unor lucrări practice cu un grad sporit de complexitate, care să fie date spre rezolvare cadrelor, de natură să le solicite plenar cunoștințele, capacitatea de analiză și sinteză, experiența și creativitatea ;

◆ selecționarea judicioasă a problemelor ce vor fi puse în dezbaterea orală a cadrelor, fie prin sistemul seminarului recapitulativ, fie pe bază de bilete — după cum vor hotărî șefii de unități (securități județene) ;

◆ asigurarea condițiilor necesare ca fiecare participant la verificări să aibă posibilități egale de a-și dovedi pregătirea și capacitatea politico-profesională ;

◆ luarea în considerație, la acordarea calificativelor, a mai multor factori, printre care : activitatea și rezultatele fiecărui cadru, pe parcursul întregului an de învățămînt ; reflectarea acumulărilor din domeniul pregătirii pe planul creșterii calității și eficacității în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, al conduitei sale de ansamblu ; rezultatele obținute la verificările anuale ;

◆ analizarea temeinică a modului de desfășurare și a rezultatelor obținute la verificările anuale, cu desprinderea concluziilor și măsurilor de natură să ducă la continua îmbunătățire a procesului de pregătire.

Unitățile centrale, concomitent cu realizarea atribuțiilor ce le revin pe linia pregătirii cadrelor proprii și a șefilor de compartimente din securitățile județene, trebuie să analizeze cum s-au îndeplinit planurile de pregătire întocmite, în ce măsură au controlat și sprijinit transpunerea acestora în practică și cum să acționeze pe viitor pentru creșterea în continuare a calității și eficacității învățămîntului de specialitate pe profilurile de muncă respective.

*

Cele cîteva probleme dezbătute în prezentul material — departe de a epuiza sfera largă de cuprindere pe care o implică perfecționarea pregătirii de specialitate la locul de muncă în perspectiva imediată și pentru viitor — au drept scop să sensibilizeze toți factorii implicați în procesul de învățămînt și să ajute la stabilirea priorităților de acțiune pentru etapa actuală. Concomitent cu rezolvarea acestor sarcini, trebuie să se acorde atenția necesară și celorlalte laturi ale pregătirii cadrelor, cum sînt **pregătirea militară** sau cea de **limbi străine**, în cazul căreia se impune să se întreprindă din vreme măsuri de organizare corespunzătoare a noului an de învățămînt, pentru a se asigura condiții optime de desfășurare, în conformitate cu cerințele ordinelor și exigențelor conducerii Departamentului securității statului.

Colonel **Gianu BUCURESCU**
Lt. col. **Alexandru HASNAȘ**

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

Priorități în prevenirea acțiunilor ostile, a faptelor și fenomenelor negative din sectoarele unde se execută produse pentru export sau care concură la realizarea sarcinilor pe această linie

Participarea activă și eficientă a României la colaborarea economică internațională constituie o coordonată fundamentală a politicii economice a partidului, exprimînd astfel unitatea dialectică ce există între politica internă și cea externă promovate de statul nostru. *„Partidul* — se arată în Programul Partidului Comunist Român — *pornește de la faptul*

că lărgirea schimburilor economice și cooperarea în producție cu alte state, participarea activă la diviziunea internațională a muncii reprezintă o latură inseparabilă a procesului de dezvoltare a fiecărei națiuni. Aceasta constituie o necesitate obiectivă și pentru procesul economic și social al țării noastre. De aceea partidul va acționa pentru amplificarea relațiilor economice și a cooperării în domeniul producției, al științei și tehnicii cu toate celelalte popoare".

Un rol hotăritor pentru dezvoltarea, în continuare, a relațiilor financiare ale României cu partenerii externi, îl are evoluția ascendentă a comerțului nostru exterior. În condițiile actuale cînd pe plan mondial asistăm la prelungirea crizei economice, a crizei energetice și crizei valutar-financiare, datorită cărora importurile s-au redus, iar protecționismul țărilor capitaliste dezvoltate a crescut, una dintre problemele complexe pe care le ridică actualul stadiu al dezvoltării noastre economice o constituie echilibrarea balanței de plăți externe. În vederea rezolvării favorabile a acestei probleme, sînt necesare eforturi în continuare pentru îmbunătățirea structurii exporturilor, dar mai ales pentru sporirea competitivității produselor de export, prin ridicarea calității lor.

Realizarea în cele mai bune condiții a sarcinilor stabilite de conducerea superioară de partid și de stat în domeniul exportului impune și îmbunătățirea activității organelor de securitate. Prin aceasta înțelegem, desigur, că — ținînd seama de indivizibilitatea muncii de securitate — este necesară perfecționarea activității tuturor unităților noastre, începînd de la cele care asigură contrainformativ obiectivele ce realizează produse pentru export și terminînd cu cele ce se ocupă de întreprinderile care prospectează piața externă și comercializează produsele noastre în străinătate, tuturor revenindu-le, de fápt, sarcini deosebite pe linia participării la promovarea și apărarea intereselor economice și tehnico-științifice ale R. S. România în relațiile cu alte state.

Vastitatea și complexitatea problemei impun ca, în continuare, să ne oprim la tratarea celor mai importante aspecte ale muncii de securitate în obiectivele care realizează produse pentru export, adică locurile unde se asigură realizarea calității mărfurilor românești ce vor participa apoi în aspra competiție cu produsele similare ale altor producători.

Din analiza datelor și informațiilor obținute de aparatul de contra-informații în sectoarele economice rezultă că există încă o serie de neajunsuri în activitatea de organizare și producere a mărfurilor destinate exportului, în unitățile economice din diferite ramuri ale economiei naționale, îndeosebi în cele care produc sau concură la realizarea tractoarelor, autovehiculelor, vagoanelor, locomotivelor și utilajelor tehnologice pentru chimie, metalurgie, pentru sectoarele petroliere și de construcții. Trebuie să remarcăm încă de la început că, deși aceste nereguli au fost criticate în repetate rînduri de către comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, organele de securitate nu au făcut încă totul pentru a-și aduce contribuția la cunoașterea, prevenirea și contracararea oricăror fapte sau fenomene care pot afecta interesele României în domeniul exportului.

O primă categorie de lipsuri care se manifestă încă în munca aparatului de contrainformații în sectoarele economice este aceea că nu sînt cunoscute — de către cadrele noastre — toate sarcinile și problemele specifice, pe linia realizării produselor pentru export, din unitățile economice, centralele industriale și organele centrale asigurate contrainformativ nemijlocit. Sînt încă ofițeri și chiar șefi ai unor compartimente teritoriale care nu cunosc decît în linii mari sarcinile de export ale unităților economice asigurate contrainformativ, considerînd că aceasta este sarcina exclusivă a organelor tehnice și economice din unitățile respective.

Acest mod de a acționa este dovada neînțelegerii corecte a sarcinilor ce ne revin. În condițiile în care se lărgesc și se diversifică relațiile noastre economice cu alte state, este necesar ca aparatul de contrainformații în sectoarele economice să acționeze pentru a cunoaște din timp toate datele și informațiile cu privire la realizarea produselor destinate exportului, începînd cu cele din contractele încheiate și terminînd cu cele referitoare la condițiile concrete în care se realizează acestea, pe faze ale procesului tehnologic. Aceasta impune ca în dosarele de obiectiv (problemă) să existe *evidențe clare, permanent actualizate* cu privire la : contractele de export în curs de încheiere, derulare și în perspectivă ; produsele ce se realizează pentru export ; materialele și subansamblele destinate realizării de produse pentru export ; clauzele și angajamentele contractuale ; termenele prevăzute prin contracte pentru livrarea produselor destinate exportului ; depozitarea și transportul produselor pentru export. Toate aceste date permit organelor noastre să cunoască, în orice moment, stadiul realizării sarcinilor ce revin unităților economice cu privire la export. Pe baza concluziilor ce se desprind din analiza lor, munca de securitate poate fi organizată în mod corespunzător, asigurîndu-se condiții optime pentru orientarea culegerii de informații specifice fiecărei ramuri, fiecărui obiectiv.

Atragem atenția asupra faptului că, în activitatea concretă curentă, sînt destule cazuri cînd munca organelor de contrainformații în sectoarele economice se oprește la această fază, a cunoașterii aspectelor tehnice propriu-zise. Cei care procedează în acest mod fac dovada unei înțelegeri înguste, tehniciste, a sarcinilor ce ne revin pe linia apărării și promovării acțiunilor de export ale țării noastre. De cele mai multe ori ei se mulțumesc cu întocmirea unor materiale prin care informează organele ierarhice sau factori de decizie din unități sau centrale industriale despre aspecte cu conținut pur tehnic, mergînd pînă la preluarea și însușirea simplistă a unor argumente folosite de cadrele tehnice și economice din unități. Tocmai de aceea subliniem că *evidențele* amintite anterior trebuie socotite ca *mijloace ale cunoașterii primare* de la care trebuie pornit în organizarea și desfășurarea propriu-zisă a acțiunilor de securitate ce au drept scop elucidarea completă a fondului și cauzelor problemelor, găsirea celor ce se fac vinovați de eventualele situații negative, pe ce filieră și cine nu și-a făcut datoria, cu ce scop, ce măsuri legale sau organizatorice se impun pentru a nu se mai repeta.

Din aceeași categorie face parte și o altă lipsă a organelor noastre, și anume aceea că rețeaua informativă folosită în supravegherea și urmă-

rirea unor probleme sau persoane pe linia exportului, fie că nu dispune de calitățile și posibilitățile cerute de complexitatea și subtilitatea acțiunilor informative, fie că nu este instruită și orientată pentru a furniza informații ce prezintă interes operativ. Analiza unor cazuri mai deosebite aflate în lucru sau a unor surse de informații folosite în probleme care privesc acțiunile de export a scos în evidență că, de multe ori, cadrele noastre primesc cu ușurință orice informație, nesolicitînd surselor elucidarea aspectelor suspecte semnalate și lăsînd impresia necunoașterii fondului problemelor și a scopului urmărit. Nu lipsesc nici cazurile cînd, din studiul materialului informativ obținut, rezultă că sursele folosite dispun de posibilități, dar nu sînt orientate corespunzător de către ofițeri spre acele probleme ce prezintă, într-adevăr, interes pentru apărarea securității statului.

Din prezentarea succintă a acestor nereguli se desprinde concluzia că este necesar ca munca informativă a organelor de contrainformații în sectoarele economice să fie organizată și desfășurată astfel, încît să asigure cunoașterea operativă a datelor și informațiilor, atît despre acțiuni ale serviciilor de spionaj străine, ale cercurilor și centrelor reacționare, ale organizațiilor, grupărilor ori elementelor ostile din exterior, ale firmelor comerciale partenere de afaceri, cît și cu privire la acțiuni inițiate de către elemente ostile din interiorul țării.

Problemele care trebuie urmărite cu prioritate în obiectivele sau sectoarele care realizează produse destinate exportului sînt, desigur, multiple și diferite, în funcție de profilul și specificul unității economice. Dintre cele mai importante, care apreciem că nu trebuie scăpate din vedere, sînt cele referitoare la cunoașterea neregulilor înregistrate în realizarea produselor destinate exportului și prevenirea oricăror fapte sau fenomene care pot afecta competitivitatea acestor produse, urmărindu-se : prevenirea cazurilor de lansare a comenzilor în producție cu întîrziere sau cu nerespectarea documentațiilor tehnice ori a prevederilor din contracte ; asigurarea corelării importurilor de materii prime, utilaje sau instalații necesare completării pentru export ; aprovizionarea cu materii prime și subansamble de calitate corespunzătoare ; respectarea obligațiilor care revin obiectivelor economice — pe baza sarcinilor de plan — privind exportul de mărfuri, parametrii tehnici, termenele de livrare sau dare în folosință ; prevenirea executării de produse fără comandă fermă sau fără a exista cerințe pe piața externă ; modul în care se efectuează controlul calității produselor destinate exportului prin analize, încercări și probe specifice fiecărei faze a fluxului tehnologic ; prevenirea expedierii la partenerii externi a unor utilaje, instalații sau a oricăror altor bunuri de calitate necorespunzătoare care ar determina remedieri, reparații ori

penalizări ; asigurarea transportului mărfurilor la beneficiari externi și prevenirea nerealizării acestuia în termenele și condițiile prevăzute în contracte și a implicațiilor ce pot apărea.

Reținem, de asemenea, atenția asupra neregulilor existente încă și în activitatea de cunoaștere și verificare a persoanelor care lucrează în sectoarele ce realizează produse destinate exportului, se deplasează frecvent în străinătate în cadrul acțiunilor ce privesc exportul ori participă în țară la tratative cu reprezentanți ai partenerilor străini. Verificările făcute la compartimentele corespondente din teritoriu scot în evidență că, pe această linie, sînt puține acțiuni informative, cazurile aflate în atenție nu sînt lucrate cu ofensivitate, sînt tergiversate perioade lungi de timp, iar finalizarea lor se face prin măsuri timide, lipsite de fermitate. Aceste aspecte sînt cu atît mai necorespunzătoare, cu cît — așa după cum se știe — numărul persoanelor care participă la acțiuni de export ale țării noastre este în creștere, iar activitățile ostile care au drept scop lezarea intereselor țării s-au intensificat.

Grav este faptul că, chiar și în cazurile cînd există informații care ridică suspiciuni cu privire la unele persoane sau despre situații necorespunzătoare din unități cu sarcini deosebite pe linia exportului de produse, nu se acționează cu operativitatea necesară. Așa se explică lipsa de rezultate deosebite în acțiunile de clarificare a unor situații concrete cu privire la compromiterea unor acțiuni de export ori la pierderea unor parteneri de afaceri externi.

Din aceste motive, apreciem că, în conformitate cu ordinele conducerii Departamentului securității statului, *trebuie să se treacă neîntîrziat la selecționarea și verificarea temeinică* — inclusiv prin mijloace ale muncii de securitate — *a tuturor persoanelor suspecte ori a celor care, prin acțiunile lor, pot aduce prejudicii intereselor țării noastre în domeniul exportului*, acționîndu-se cu prioritate asupra celor ce au fost la post în exterior, fac frecvente deplasări în străinătate, participă la încheierea de contracte ori vin frecvent în relații cu cetățeni străini.

O situație aparte, din acest punct de vedere, este aceea a persoanelor care sînt trimise în exterior pentru perioade mai lungi de timp, unde participă la executarea de lucrări în cadrul unor acțiuni de cooperare cu alte state. Din analiza datelor și informațiilor obținute pînă în prezent de organele de contrainformații în sectoarele economice, ca și din coroborarea acestora cu cele furnizate de alte unități ale Departamentului securității statului, rezultă că mai sînt încă unități teritoriale de securitate care fie că nu și-au înțeles încă bine atribuțiunile ce le revin din Programul de măsuri „*ATLAS*“, fie că nu și le îndeplinesc integral și corect. Așa se explică faptul că verificările făcute înainte de plecarea în străină-

tate în vederea avizării nu au încă, în toate cazurile, eficiența necesară, adică nu duc la descoperirea tuturor datelor și informațiilor care impun avizări negative, în scopul prevenirii trimiterii la post a unor persoane necorespunzătoare. De altfel, au fost și cazuri cînd, deși erau cunoscute situații care din punctul de vedere al securității statului făceau inoportună trimiterea unor persoane în străinătate, nu s-a acționat cu operativitate și fermitate pentru oprirea lor, astfel că, în prezent, se află deja la lucrări destui care, odată ajunși în exterior, s-au dedat la acțiuni care lezează prestigiul și interesele țării noastre, unii dintre ei ajungînd chiar la refuzul de a se înapoia în patrie.

Datele obținute pînă în prezent arată că persoanele trimise pentru lucrări în străinătate pe perioade mai mari de timp comit o serie de fapte negative, cum sînt : executarea de lucrări la diferiți particulari autohtoni ; fabricarea clandestină de băuturi alcoolice ; vînzarea la autohtoni de materiale de construcții aparținînd șantierelor noastre din exterior ; împrumutarea de bani în valuta țărilor în care lucrează și angajarea — prin fel de fel de procedee — de a-i restitui în bani românești ; acțiuni de contrabandă și altele.

Toate acestea, dar îndeosebi cele care se referă la trafic de valută și contrabandă, au creat și creează în continuare probleme deosebit de grave pentru cetățenii români aflați în străinătate, inclusiv arestarea și cercetarea unora dintre ei de către organele de poliție. Angajarea cetățenilor noștri în comiterea unor astfel de fapte a creat condiții favorabile ca o serie de cetățeni străini să vină în țara noastră și, pe baza unor așa-zise documente obținute (fotocopii după pașapoarte, chitanțe de mînă însoțite de fotografii etc.) — să-i caute pe cei de la care au de recuperat sume de bani,uneori de ordinul sutelor de mii de lei. Cetățenii străini care se ocupă cu acest fel de trafic se întîlnesc cu cetățenii români în locuri dinainte stabilite și nu de puține ori chiar la domiciliile lor. Această categorie de fapte s-a răspîndit foarte mult și ea ascunde pericole deosebite pe linia muncii noastre. Sub această acoperire, străinii respectivi pot desfășura acțiuni de culegere de informații care, din păcate, trec neobservate și nu sînt judecate ca atare de către organele de securitate. Analiza unui caz aflat în atenția serviciului de linie din Direcția a II-a a scos în evidență aspecte care ridică suspiciuni deosebite, ce impun reconsiderarea atitudinii noastre, a tuturor, față de modul cum trebuie lucrați cetățenii străini și legăturile acestora din rîndul conaționalilor lor aflați la studii în țara noastră, în vederea stăpînirii situației operative în problema analizată și prevenirii oricăror fapte ce pot afecta interesele R. S România. Și mai grav este faptul că, deși aspectele menționate sînt cunoscute, organele teritoriale de contrainformații în sectoarele economice

nu acționează încă, în toate cazurile, cu fermitatea necesară — impusă de periculozitatea consecințelor unor astfel de fapte — nici în etapa verificării persoanelor înaintea plecării în străinătate și nici după întoarcerea acestora de la post, pentru clarificarea deplină a tuturor suspiciunilor.

Ne-am referit și la o asemenea categorie de persoane și, îndeosebi, la faptele comise de acestea, întrucît — chiar dacă ele nu lucrează în sectoare ce realizează produse pentru export — participă direct, prin lucrările pe care le efectuează, la acțiuni de export ale R. S. România, cum sînt lucrările de construcții și instalații executate în străinătate prin Antrepriza română de construcții — montaj (ARCOM), cele de îmbunătățiri funciare efectuate prin „ROMAGRIMEX" și altele asemănătoare.

Implicațiile acestor probleme, care impun sarcini noi pentru organele de securitate, se pot accentua odată cu dezvoltarea relațiilor de cooperare ale țării noastre și creșterea numărului de cetățeni români ce vor fi trimiși pentru executarea de lucrări în străinătate, dacă — încă din această etapă — nu le vom trata cu responsabilitatea cuvenită și nu vom acționa cu fermitate, în primul rînd pentru apărarea cetățenilor noștri de „tentațiile" ce le sînt oferite în mod organizat de organele de informații, contrainformații și de poliție străine, cu scopul de a-i atrage în acțiuni de compromitere a intereselor R. S. România.

*

În cadrul preocupărilor sale permanente pentru perfecționarea organizării și desfășurării muncii organelor de securitate — conducerea Departamentului securității statului a aprobat de curînd *Programul de măsuri privind îmbunătățirea activității informativ — operative în sectoarele care realizează produse pentru export sau se ocupă de vînzarea acestora în străinătate.*

Izvorît din sarcinile ce revin organelor de securitate din indicațiile și ordinele comandantului suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, acest nou document asigură un cadru organizat și cuprinzător muncii de prevenire în domeniile de activitate respective, pe care fiecare compartiment teritorial de contrainformații în sectoarele economice, fiecare cadru al acestora trebuie să-l cunoască și să-l aplice întocmai, cu convingerea că astfel ne vom spori contribuția la îndeplinirea integrală a sarcinilor de export și la apărarea acțiunilor de cooperare ale țării noastre cu alte state.

General-maior **Emil MACRI**

Modalităţi de acoperire şi legendare a unor acţiuni de spionaj ; măsuri de identificare şi contracarare

— consultaţie —

Experienţa aparatului de contraspionaj — rezultată în special din acţiunile de spionaj — trădare depistate, prevenite ori curmate — atestă faptul că în contextul preocupărilor serviciilor de informaţii de a-şi conspira organismele, cadrele, mijloacele, metodele şi acţiunile, un loc de importanţă cardinală îl ocupă *activitatea de acoperire*. Concepută ca o latură vitală şi obligatorie a activităţii informative de care depinde securitatea acesteia, acoperirea constă din mijloace şi metode menite să protejeze acţiunile de spionaj-trădare, ascunzîndu-le apartenenţa la serviciile de informaţii, făcîndu-le să pară licite, fireşti şi inofensive.

În concepérea şi organizarea acoperirii, în stabilirea nivelului de complexitate al acesteia şi în elaborarea particularităţilor ei concrete în cazul activităţii de spionaj desfăşurată împotriva ţării noastre, serviciile de informaţii au în vedere cîtiva factori obiectivi şi cerinţe de bază, cum sînt :

1. Particularităţile situaţiei operative în care se desfăşoară activitatea de spionaj : *a)* conţinutul relaţiilor ţării noastre cu ţara occidentală respectivă ; *b)* gradul de organizare şi eficienţă al organelor noastre de contraspionaj, care condiţionează direct nivelul de conspirare necesar ; *c)* intensitatea activităţii informative desfăşurată în ţara noastră de alte servicii de spionaj ; *d)* particularităţile social-politice, de limbă, obiceiuri ş.a. din ţara noastră.

2. Diversitatea şi complexitatea sarcinilor pe care serviciile de informaţii le au de realizat şi condiţiile concrete în al căror context se desfăşoară acţiunile de spionaj-trădare : loc, domenii de activitate, particularităţile grupărilor etnice, sociale şi profesionale vizate.

Indiferent de condiţii, cerinţa de bază a activităţii de acoperire este ca, pornind de la situaţia operativă, scopul, mijloacele şi metodele acţiunilor informative, să se stabilească modalităţi eficiente pentru protejarea lor. Aşa cum afirma un cadru de spionaj — referindu-se la pregătirea riguroasă ce i s-a făcut pe această linie —, *„acoperirea este strîns legată de securitatea acţiunilor, deoarece prin versiunile plauzibile stabilite, ea trebuie să asigure ca o operaţie secretă să pară că are un scop legitim"*. Acoperirea şi securitatea unei acţiuni informative au prioritate faţă de culegerea de informaţii, care nu se poate realiza decît după ce se constată eficienţa deplină a acestora.

O altă cerinţă are în vedere faptul că acţiunile informative implică aproape totdeauna amestec în treburile noastre interne şi că descoperirea şi stabilirea apartenenţei lor la serviciul respectiv de informaţii atrag, după sine, consecinţe politice şi diplomatice considerabile. De aceea, pe lîngă cerinţa conspirării, există regula cardinală ca în planificarea tuturor acţiunilor secrete să se prevadă posibilitatea „negării plauzibile" a apartenenţei acestora la serviciul de spionaj respectiv, astfel încît altcineva să tragă ponoasele activităţii ilegale descoperite.

În raport cu condiţiile în care se desfăşoară activitatea informativă, scopurile şi cerinţele ei de securitate, *acoperirea poate fi oficială*, realizată prin instituţii, organisme şi activităţi ce ţin de statul occidental respectiv ori care se înscriu în contextul relaţiilor oficiale ale ţării noastre cu acel stat ; *neoficială*, care foloseşte protecţia unor instituţii, firme, persoane, activităţi particulare ori internaţionale, care nu sînt finanţate, organizate ori coordonate în mod oficial de autorităţile acelui stat occidental.

Acoperirea neoficială este tot mai larg folosită, avîndu-se în vedere tocmai consecinţele reduse în cazul descoperirii activităţii informative respective. Referindu-se la această concepţie de muncă, un spion arăta că *„ofiţerii de informaţii cu acoperire neoficială execută, de regulă, sarcini complexe, cum sînt recrutarea şi contactul cu agenţii recrutaţi, pentru a proteja cît mai mult cadrele cu acoperire oficială"*.

Desigur, fiind secrete şi deplin conspirate, pentru toate compartimentele şi cadrele serviciilor de informaţii se asigură acoperiri riguroase. Principalele instituţii de acoperire sînt organismele de stat şi particulare care desfăşoară ori coordonează activitatea dintr-un anumit domeniu :

◆ ministerele de externe şi reprezentanţele lor din ţara noastră — ambasade, legaţii, misiuni, consulate ;

◆ ministerele de comerţ exterior, camerele de comerţ, organizaţiile economice, de transporturi, comerciale şi bancare, în special compartimentele acestora pentru relaţii cu Europa de răsărit, de relaţii publice şi marketing — respectiv secţiile economice şi comerciale din ambasade şi celelalte reprezentanţe oficiale nediplomatice din România ;

◆ instituţiile pentru probleme culturale, de educaţie, învăţămînt, ştiinţă, sănătate şi secţiile culturale şi ştiinţifice, centrele de cultură, bibliotecile, lectoratele şi şcolile lor din ţara noastră ;

◆ ministerele informaţiilor, posturile de radio şi televiziune, agenţiile de presă, redacţiile ziarelor şi revistelor, precum şi uniunile naţionale şi internaţionale ale ziariştilor — respectiv reprezentanţele lor din România ;

◆ instituţiile unor culte şi secte — biserici, institute de cercetare, învăţămînt religios, de relaţii internaţionale şi reprezentanţele ori activităţile lor din ţara noastră — cultele mozaic, mahomedan, catolic, protestant, cultele neoprotestante etc. ;

◆ firmele şi alte organizaţii particulare economice, comerciale, bancare, de transporturi, turism etc. ; reprezentanţele, agenţiile şi societăţile lor mixte din ţara noastră ;

◆ instituţiile şi activităţile internaţionale la care România este parte şi reprezentanţele ori secţiile lor de la Bucureşti.

Pe lîngă acestea, serviciile de informaţii au creat instituţii noi de acoperire, în raport cu mutaţiile survenite în situaţia operativă — în special în contextul relaţiilor ţării respective cu ţara noastră — şi în raport cu noile obiective informative din România. Astfel :

◎ Exacerbarea acţiunilor de propagandă ostilă, de speculare a credinţelor religioase, a tendinţelor egoiste, cosmopolite ale unor elemente declasate ori nemulţumite a prilejuit serviciilor de spionaj crearea unor instituţii noi de acţiune şi acoperire, cum sînt *„Europa liberă", AMNESTY INTERNATIONAL, asociaţii şi cluburi ale emigraţiei, ale elementelor naţionalist-iredentiste*, au fost înfiinţate noi *secte religioase*.

◎ Se deţin date că pentru acoperirea acţiunilor de spionaj — preconizate în rîndul medicilor şi al unor cadre de conducere unde accesul informativ este mai dificil —, serviciile de informaţii italian şi englez au creat două *instituţii de acoperire — RINOVAMENTO MEDICO şi WELLCOME FUNDATION* — care, sub pretextul de a organiza activităţi comune de cercetare şi practică medicală, urmăresc să stabilească relaţii largi în rîndul medicilor noştri de vîrf, prin care, după studiere, influenţare şi cointeresare, să realizeze pătrunderi informative acolo unde alte încercări nu au dat rezultate.

Dezvoltarea *schimburilor culturale şi turistice* ale ţării noastre cu diferite ţări a prilejuit diversificarea şi extinderea acoperirii prin crearea unor noi instituţii, cum sînt *firmele şi centrele pentru organizarea derulării acestor schimburi*, unde cadrele şi agenţii de spionaj acţionează sub acoperirea de ghizi, interpreţi, responsabili de programe, referenţi de spaţiu, care au sarcina de a studia şi recruta cetăţeni români ce călătoresc în Occident pe această linie.

Astfel, după ce un cetăţean român a fost punctat şi studiat în ţară de un cadru de spionaj cu acoperire de lector, la sosirea într-o ţară occidentală europeană, acesta a fost luat în atenţie de un cadru cu acoperire de funcţionar la o asemenea instituţie care, pe baza datelor primite, a acţionat direct pentru a-l determina să trădeze.

Serviciile de informaţii folosesc, de asemenea, ca acoperire *activităţile generale de schimbul sporit de valori şi delegaţii economice, de specialişti şi comerciale* al ţării noastre cu Occidentul :

◆ în majoritatea acestor ţări s-a statuat regula ca din toate delegaţiile lor să facă parte cadre şi agenţi de spionaj cu sarcini concrete ;

◆ la activităţile economice, ştiinţifice şi culturale realizate în cooperare sînt introduse cadre de spionaj specializate în activitatea respectivă ;

◆ grupurile de specialişti şi montori cuprind în mod obligatoriu cadre şi agenţi de spionaj, care desfăşoară activitate contrainformativă în comunitatea respectivă şi execută sarcini informative.

O mare importanţă se acordă acoperirii acţiunilor informative propriu-zise. Practic, nu există acţiune informativă care să nu fie susţinută de combinaţii, legende şi manevre de acoperire şi derutare pentru a o apăra de măsurile noastre. Gama acoperirilor, simulărilor şi acţiunilor de derutare folosite ţine de fantezia şi ingeniozitatea spionului. Analiza unor cazuri de acoperire scoate în evidenţă marea diversitate a posibilităţilor şi constatarea că, în mod practic, *orice activitate, preocupare, hobby ori stare de lucruri* poate servi la conspirarea acţiunilor de spionaj-trădare.

Pentru acoperirea acţiunilor de culegere de informaţii se foloseşte *întreaga gamă a activităţilor oficiale cunoscute — contacte de lucru, negocieri, vizite în obiective, acţiuni protocolare, vizite la reprezentanţe străine* etc. Ce condiţii optime de acţiune oferă şi cît de larg este folosită, de exemplu, prezenţa studenţilor şi doctoranzilor străini în ţara noastră rezultă, printre altele, şi din următoarea constatare recentă : un serviciu de spionaj a organizat un sistem informativ din cadre cu acoperire de doctoranzi care au în legătură cîte 3—4 agenţi recrutaţi din rîndul studenţilor afro-asiatici, fiecare astfel de rezidenţă subordonîndu-se unui cadru de spionaj cu acoperire diplomatică.

O mare importanţă se acordă *activităţilor de acoperire menite să creeze noi posibilităţi de informare.* Astfel, pentru a penetra informativ o zonă interzisă accesului străinilor, s-a perfectat oficial, cu sprijinul unui cadru de spionaj — cu acoperire de ataşat cultural — trimiterea în ţara noastră a doi specialişti în etnografie şi folclor, care urmau să se documenteze la faţa locului asupra modului de producere a instrumentelor muzicale artizanale vechi. Particularitatea a fost astfel aleasă încît, pentru a cerceta această temă, cei doi străini trebuiau să se deplaseze în zona interzisă. Cînd, în urma măsurilor de prevenire luate, cei doi au fost îndepărtaţi din localitatea respectivă, aceştia au plecat din ţară, deşi li se creaseră condiţii mai bune pentru a-şi continua cercetarea într-o altă zonă folclorică.

Dealtfel, posibilitatea largă de acţiune creată de tematicile lucrărilor de doctorat, cercetare ori documentare este mult folosită de serviciile de spionaj. Aceste teme sînt stabilite de serviciile de informaţii în raport cu tematica lor de informare. Iată alte cîteva manevre abile menite să permită culegerea de informaţii :

● un cadru de spionaj cu acoperire comercială, cunoscînd preocuparea noastră de a achiziţiona aparatură radar, a purtat discuţii oficiale la Departamentul aviaţiei civile, solicitînd date pe baza cărora să poată oferta. Ulterior, el a întocmit şi a predat ataşatului militar al ţării sale un raport cuprinzător despre sistemul radar preconizat a fi creat în zona subcarpatică ;

● un alt comerciant — spion, care trebuia să contacteze un cetăţean român aflat în atenţia spionajului, a lansat legenda că un cunoscut al său scrie biografia unui om de stat occidental, care a fost prieten cu tatăl persoanei vizate. Apoi a cerut în mod oficial să fie pus în legătură cu aceasta din urmă, care să-i ofere date pentru biografie ;

Serviciile de informaţii folosesc larg ca acoperire *preocupările personale ale cetăţenilor.* Sînt cunoscute mai multe cazuri de acţiuni informative desfăşurate sub acoperirea unor pasiuni de colecţionari (fotografii de locomotive vechi, tramvaie, linii înguste etc.), pentru a se culege informaţii despre zone strategice ori obiective economice şi de apărare. Sînt, de asemenea, larg folosite condiţiile deosebite de acoperire oferite de turism şi de vizitele la rude.

Un serviciu de informaţii a stabilit trasee şi obiective turistice în ţara noastră astfel alese ca, străbătîndu-le ca turişti individuali ori în grupuri, cadrele şi agenţii săi să poată prospecta informativ cel puţin de două ori, în 6—8 luni, anumite zone strategice, localităţi şi obiective economice şi de apărare. Recent s-a stabilit că un cadru de spionaj cu acoperire de ghid al unui asemenea grup turistic, pe lîngă sarcinile informative şi contrainformative pe traseu, avea şi misiunea să contacteze un element trădător care pierduse legătura cu centrala spionajului şi trebuia să transmită un material informativ.

O mare importanţă se acordă *activităţii de acoperire a legăturii cu persoanele aflate în atenţia serviciilor de spionaj.* În acest scop sînt imaginate şi regizate activităţi şi preocupări inofensive pentru securitatea statului nostru, care să ofere o justificare pentru legătura respectivă.

Astfel, pentru a-şi legenda legătura cu un element suspectat de noi că a fost racolat cu prilejul deplasărilor frecvente făcute în Occident — în vizită la rude —, un diplomat-spion a început să facă publică dorinţa sa de a-şi perfecţiona cunoştinţele de limba română, de a conversa cu cineva care vorbeşte corect această limbă. Ulterior, a început să-l viziteze pe suspect pentru a conversa, fără să ascundă acest lucru. Măsurile complexe luate în caz au stabilit că suspectul fusese deja racolat şi că scopul real al vizitelor era de natură informativă.

Pentru acoperirea legăturii, unele servicii de spionaj folosesc frecvent *trimiterea de cărţi şi publicaţii.* În acest scop au fost create instituţii internaţionale fictive de „prieteni ai cărţii", care trimit gratuit literatură unor persoane din ţară. Măsurile luate pe un profil de muncă au condus la constatarea că printre materialele trimise se aflau file de indigo alb sub formă de imprimate şi că, printre cele peste 2000 de persoane cărora li s-au trimis publicaţii, în numai trei luni, cît s-a efectuat controlul, se aflau mai mulţi suspecţi de trădare pe acel profil.

Sînt folosite, de asemenea, în mod curent, acoperirile prilejuite de *activitatea filatelică şi de radio-amatori* şi, aşa cum remarca un cadru de spionaj, nimic nu este mai plauzibil pentru acoperirea retribuirii unor trădători ori pentru cointeresarea persoanelor aflate în atenţie, decît fundaţiile, bursele, cadourile de la rude şi prieteni, ajutoare în medicamente ş.a. trimise de instituţii internaţionale ori naţionale de binefacere.

Serviciile de informaţii acordă o atenţie deosebită acţiunilor de acoperire şi derutare pentru protejarea activităţilor informative. Semnificativă în acest sens este acţiunea întreprinsă de trei ziarişti-spioni care au fost trimişi în România pentru a contacta o persoană aflată în atenţia spionajului. Pentru a evita măsurile de supraveghere şi a abate atenţia organelor de securitate, ei au intrat în ţară într-o duminică după-amiaza — cu autoturismul — şi, după ce au declarat şi simulat că se deplasează într-un alt oraş ca turişti, au putut realiza contactul informativ fără a fi controlaţi.

O manevră similară a făcut recent un spion cu acoperire de ataşat comercial ; într-o duminică după-amiază, îmbrăcat în pantaloni scurţi, a plecat la plimbare cu soţia şi doi copii. Ulterior, a fost depistat în zona cu restricţii de circulaţie din perimetrul unui important obiectiv de apărare, unde făcea observare directă, avînd pregătit, pentru acoperire, pretextul că se află în căutarea unei stupini aflată în pastoral.

Bune rezultate de acoperire dă şi *folosirea de cetăţenii şi nume false.* Datele obţinute în acest an — pe cel puţin două linii de muncă — atestă că această modalitate de acoperire este uzitată frecvent.

Aşa cum rezultă din experienţa muncii, gama posibilităţilor de legendare şi

simulare, de creare a unor imagini de plauzibil și firesc pentru activitățile informative este, practic, nelimitată.

Cum pentru spionaj realizarea acoperirii este vitală, tot atît de importantă este pentru contraspionaj descoperirea, descifrarea și penetrarea ei, pentru a se crea acces la activitatea ilegală pe care aceasta o apără. Realizarea acestui obiectiv impune cîteva concluzii de care trebuie să se țină seama în activitatea de contraspionaj :

◆ Nu este de așteptat ca activitățile informative întreprinse împotriva țării noastre să se desfășoare fără măsuri de acoperire și derutare ; una dintre primele sarcini pe care trebuie să ni le propunem este de a stabili ce acoperiri, legende și manevre folosește spionajul și, pe baza analizei lor minuțioase, să elaborăm măsuri capabile să le evite și să controleze activitatea de fond, cea informativă.

◆ Să se combată unele tendințe ce mai dăinuie de tratare superficială a acestei probleme. Se mai crede că un spion trebuie să prezinte carențe în activitatea de acoperire, un specialist cu asemenea preocupări să fie slab pregătit, un comerciant-spion să nu cumpere și să nu vîndă, un ziarist-spion să nu publice etc. Trebuie știut că activitatea de acoperire nu este un simulacru, ci o activitate reală, consistentă, care poate ajunge la peste 90% din activitatea spionului sau agentului.

Analiza atentă a oricărei acoperiri evidențiază că, descifrată cu pricepere, cunoscută și înțeleasă, aceasta trădează activitatea informativă, semnalîndu-i prezența și chiar scopurile.

◆ În analizarea situației operative din cazuri și în planificarea măsurilor de contraspionaj trebuie avută permanent în atenție necesitatea de a se crea momente operative, teste și capcane menite să scoată spionul ori trădătorul din făgașul acoperirii și motivației cu care este înarmat și să permită cunoașterea și documentarea activității conspirate.

◆ Pentru a depista acoperirile folosite și activitatea ilegală din spatele lor este necesar, de asemenea, să se organizeze o muncă informativ-operativă sistematică și eficientă pe linia instituțiilor și activităților folosite ca acoperire de serviciile de spionaj, să se elaboreze planuri de măsuri și de căutare a infotmațiilor în raport cu dinamica acoperirilor și a scopurilor informative urmărite.

◆ Concomitent cu identificarea și includerea în baza de lucru a suspecților care activează sub diferite acoperiri, este necesar să se acționeze în mod prioritar pentru a penetra instituțiile de acoperire cu rețea de valoare. Experiența atestă că numai prin crearea de surse din rîndul cadrelor și agenților de spionaj, dintre străini cu posibilități de informare și prin agenți dubli —loiali nouă — se poate realiza anihilarea protecției oferite de instituțiile și activitățile de acoperire.

De asemenea, acceptînd că serviciile de spionaj dețin informații despre mijloacele și metodele noastre de muncă — în urma unor desconspirări ori racolări de surse ale organelor de securitate sau de persoane ce au avut tangență cu munca de securitate —, este necesar să acționăm neîntîrziat pentru a spori eficiența muncii de contraspionaj, conferind mai multă diversificare, ingeniozitate și fermitate măsurilor specifice întreprinse.

Colonel Gavrilă VALEAN

Necesitatea perfecționării muncii informativ-operative în sistemul vamal, în scopul prevenirii unor fapte și fenomene de natură să lezeze securitatea și interesele statului

documentar

În condițiile extinderii relațiilor comerciale și a cooperării economice internaționale, ale lărgirii continue a schimburilor de valori materiale și spirituale dintre R. S. România și alte state, s-au intensificat acțiunile serviciilor de spionaj și ale altor cercuri și elemente ostile din străinătate de natură să lezeze securitatea și interesele țării noastre, prin încălcarea legilor și a altor acte normative, inclusiv a celor care reglementează regimul vamal.

În scopul cunoașterii obiectului muncii organelor vamale, ne vom referi succint la actele normative în vigoare.

I. Organizarea sistemului vamal al R. S. România și principalele atribuții conferite de lege.

Regimul vamal al R. S. România este reglementat prin Legea nr. 30 din 22 decembrie 1978 (Codul vamal al Republicii Socialiste România). Potrivit prevederilor acestui act normativ, *„politica vamală a R. S. România, parte integrantă a politicii interne și externe a partidului și statului, se înscrie ca un important mijloc de stimulare a dezvoltării și modernizării producției interne, extinderii participării României la diviziunea internațională a muncii"*.

Pentru a se realiza în fapt politica partidului și statului în domeniul vamal, au fost înființate Direcția generală a vămilor și un număr de cca. 62 de puncte vamale în 32 de județe ale țării.

Conform legilor în vigoare, vămile au următoarele atribuții :

◆ efectuarea formalităților legate de import-export și tranzitul bunurilor, inclusiv cele ale persoanelor fizice ; controlul bunurilor de import, export și tranzit, inclusiv al bunurilor aparținînd persoanelor fizice ; aplicarea tarifelor vamale (întreprinderi și persoane fizice) ; controlul mijloacelor de plată, metalelor prețioase la trecerea frontierei de stat ; aprobarea importurilor, exporturilor și tranzitelor conform competențelor acordate de lege ; aprobarea de scutiri sau reduceri de taxe vamale, conform competențelor acordate de lege ; constatarea abaterilor la normele vamale și valutare ; instruirea împuterniciților întreprinderilor exportatoare care au fost avizați de organele Ministerului de Interne să efectueze asistență la încărcarea mărfurilor pentru export și controlarea acestora.

În înfăptuirea politicii vamale, pe lîngă atribuțiile de ordin economic și financiar, statul pune în fața organelor vamale sarcini de mare răspundere privind prevenirea, descoperirea și neutralizarea actelor sau faptelor vizînd încălcarea regimului vamal, de natură să afecteze securitatea statului, să prejudicieze suveranitatea, independența și integritatea sa teritorială, ordinea socială, starea de sănătate a poporului, patrimoniul cultural național, sau de natură să aducă prejudicii de ordin moral.

De asemenea, ele au sarcina să interzică trecerea peste frontieră a materialelor de orice fel care au un conținut ostil statului nostru, precum și a materialelor de natură să infesteze conștiința, profilul moral al cetățenilor României.

Sarcini importante revin organelor vamale şi în aplicarea prevederilor Legii nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat.

Menţionăm că în condiţiile sporirii an de an a participării României la schimbul mondial de valori, ale dezvoltării relaţiilor externe ale ţării noastre şi a turismului internaţional, a crescut considerabil şi continuă să ia amploare traficul peste frontieră de mărfuri şi persoane, fapt ce îngreuează realizarea unui control integral al tuturor acestora.

Din succinta prezentare a atribuţiilor organelor vamale rezultă că neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a acestora poate aduce grave prejudicii securităţii statului, economiei naţionale. Rezultă implicit necesitatea ca din aparatul vamal să facă parte numai persoane care să prezinte garanţii moral-politice, să aibă un înalt nivel de conştiinţă şi pregătire profesională, să fie educate în spiritul vigilenţei revoluţionare, al intransigenţei faţă de toţi cei ce încearcă să eludeze legile statului.

II. Particularităţi privind sfera de întindere a supravegherii informative şi planul de căutare a informaţiilor în problemă.

Activitatea de supraveghere informativă se desfăşoară în rîndul persoanelor din sistemul vamal care: sînt cunoscute cu antecedente politice reacţionare şi penale; se manifestă ostil la adresa politicii partidului şi statului; au rude şi relaţii în străinătate sau sînt preocupate să realizeze legături suspecte cu unii străini ori încalcă prevederile H.C.M. nr. 18/1972 privind stabilirea relaţiilor cu cetăţeni străini; îşi creează relaţii neprincipiale cu persoane care trec frontiera; fac parte din culte sau secte religioase ori au rude şi cunoştinţe în această situaţie; dau dovadă de superficialitate în control; comit abateri disciplinare ce pot favoriza săvîrşirea de acţiuni ostile, producerea unor stări de pericol şi fenomene negative de natură să lezeze securitatea statului.

Întrucît majoritatea lucrătorilor vamali sînt membri de partid este necesar ca în situaţiile cînd despre aceştia se obţin informaţii de primă sesizare să se aplice în mod riguros hotărîrile de partid în vigoare referitoare la astfel de situaţii.

În vederea cunoaşterii temeinice a personalului vamal este necesar a se extinde supravegherea informativă şi în afara locului de muncă, în care sens se impune o bună cooperare cu alte organe ale Ministerului de Interne ce desfăşoară activitate informativ-operativă (îndeosebi cu organele de investigaţii, organele de miliţie — sectoriştii în mediul urban şi şefii posturilor de miliţie în mediul rural).

Supravegherea informativă se mai realizează şi asupra:

— altor categorii de personal civil care îşi desfăşoară activitatea în punctele de control treceri frontieră (Romtrans, cadre sanitar-veterinare, funcţionari ai oficiilor de schimb valutar şi poştale, lucrători din comerţ etc.);

— cetăţenilor străini şi români care trec frontiera şi au de efectuat operaţiuni de import-export în vămi — pe timpul efectuării controlului.

Activitatea de supraveghere informativă în sistemul vamal se efectuează pentru a se cunoaşte în timp util: faptele şi evenimentele ce se produc în vămi sau în legătură cu activitatea vamală, de natură să pericliteze securitatea statului, în scopul prevenirii consecinţelor negative ce se pot produce şi al identificării persoanelor care pun la cale comiterea unor asemenea acte.

Prevenirea producerii în vămi, sau în legătură cu activitatea vamală, a unor fapte ori evenimente, stări de pericol cu consecinţe grave pentru securitatea şi interesele statului impune orientarea şi concentrarea eforturilor îndeosebi în direcţia depistării cetăţenilor străini şi români care trec frontiera şi sînt suspecţi că desfăşoară activitate ostilă statului nostru.

Supravegherea informativă a personalului vamal şi a celorlalte categorii de personal civil din punctele de control treceri frontieră vizează:

- depistarea persoanelor care au concepţii şi manifestări ostile orînduirii sociale şi de stat din ţara noastră, relaţii neoficiale cu străini, intenţii de evaziune, un anturaj dubios, o comportare suspectă sau au rude apropiate în străinătate;

- descoperirea celor ce favorizează la control persoane care trec frontiera, prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuţiilor de serviciu, punînd prejudicia astfel interesele statului;

- identificarea celor care fac cheltuieli ce depăşesc veniturile legale sau comercializează obiecte de provenienţă străină;

- cunoaşterea din timp a tuturor persoanelor pentru care se fac intervenţii în

vămi şi prevenirea favorizării acestora, îndeosebi prin solicitarea unor supracontroale vamale, urmînd ca pe această bază să fie probată incorectitudinea atît a lucrătorului vamal ce a efectuat iniţial controlul, cît şi a celui controlat;

- realizarea supravegherii informative a întregului personal vamal şi a împuterniciţilor întreprinderilor exportatoare care efectuează asistenţă la încărcarea mărfurilor pentru export, atît la locul de muncă, la domiciliu, cît şi în mediu;

- stabilirea comportării personalului Direcţiei generale a vămilor cu ocazia deplasării la vămi.

Din datele deţinute de organele de securitate rezultă că numeroşi lucrători vamali ridică probleme de interes operativ, unii dintre ei au antecedente politice sau penale, au rude apropiate fugare, favorizează la controlul vamal cetăţeni români şi străini care trec frontiera.

Cauza acestei stări de lucruri rezidă, în principal, în faptul că activitatea de verificare şi de prevenire a încadrării în sistemul vamal a unor persoane cu probleme de ordin social-politic nu a fost socotită ca o sarcină importantă şi prioritară. În acelaşi timp, ani de-a rîndul nu au fost luate măsuri de clarificare a suspiciunilor existente asupra anumitor persoane, fapt reflectat şi de un număr redus de cazuri aflate în baza de lucru. De asemenea, nu se acţionează hotărît şi calificat pentru documentarea cazurilor celor asupra cărora dăinuie suspiciuni de ani de zile.

Principala cauză a nestăpînirii situaţiei operative în sistemul vamal rezidă în cantitatea şi calitatea necorespunzătoare a reţelei informative, în aportul redus al acesteia la culegerea de informaţii cu valoare operativă.

Cu prilejul verificării personalului vamal a rezultat şi faptul că au făcut parte din reţeaua informativă un număr însemnat de persoane care au trădat legătura, au dovedit nesinceritate, iar unele au refuzat pur şi simplu colaborarea cu organele de securitate. Toate acestea au condus la o adevărată penurie de informaţii din domeniul vamal.

Nu se poate concepe şi admite ca în asemenea locuri de muncă să nu se ia măsuri ferme pentru verificarea informaţiilor, pentru documentarea operativă a cazurilor ce implică persoane despre care se deţin date de interes operativ.

Persoanele din sistemul vamal trebuie să fie apărători de nădejde ai legalităţii şi importante puncte de sprijin pentru munca organelor de securitate în prevenirea şi combaterea stărilor infracţionale.

Din controalele efectuate a rezultat că la majoritatea inspectoratelor, practic, munca cu reţeaua informativă, în special legătura şi instruirea acesteia au fost cu totul necorespunzătoare.

Ca urmare a intervenţiei energice a conducerii Departamentului securităţii statului s-a trecut la o muncă mai calificată, care a condus la creşterea numerică a reţelei, la finalizarea unor cazuri şi la întocmirea unor informări pentru organele de partid şi de stat.

Se impune ca pe viitor să se recruteze cu prioritate reţea în mediu şi să se acorde o atenţie deosebită cooperării cu celelalte organe de securitate şi miliţie competente.

Este necesar ca celelalte organe de securitate care desfăşoară muncă informativă să ceară reţelei din legătură ca ori de cîte ori aceasta se deplasează în exterior, să semnaleze şi probleme referitoare la neregulile constatate în punctele vamale sau în legătură cu munca personalului vamal.

III. Principalele forme şi metode de activitate îndreptate împotriva securităţii şi intereselor statului rezultate din supravegherea informativă în problema „VĂMI".

1. Încercări de introducere ilegală în ţară a unor arme, muniţii, materiale explozive, substanţe toxice, stupefiante.

2. Încercări de introducere ilegală în ţară a unor materiale de propagandă ostilă statului nostru de diferite nuanţe (legionară, naţionalist-iredentistă, cultică-sectantă, terorist-diversionistă), paşapoarte false, materiale cu caracter pornografic, prin ascunderea în mijloace de transport, prin intermediul unor emisari sau folosind metoda comisioanelor.

Un grad de periculozitate deosebit îl prezintă pentru securitatea statului încercările unor elemente duşmănoase de a se folosi de transporturile T.I.R. Faptul că mijloacele de transport respective sînt controlate vamal numai la locul de încărcare şi de destinaţie, cu excepţia unor cazuri deosebite din care rezultă suspi-

ciuni intemeiate, reclamă o prezență activă a aparatului nostru în asemenea puncte.

3. Încercări de a se scoate din țară materiale și documente secrete, precum și înscrisuri cu conținut denigrator la adresa politicii partidului și statului.

4. Tentative de trecere frauduloasă a frontierei, prin ascunderea în mijloace de transport, în ambalaje de mari dimensiuni, prin coruperea unor lucrători vamali sau împuterniciți desemnați de întreprinderile exportatoare să efectueze asistență la încărcarea mărfurilor destinate exportului, prin complicitate cu unii șoferi T.I.R. români și străini, cu alți cetățeni străini, ori prin folosirea violenței.

5. Încercări de a fi scoase ilegal din țară mari sume de bani, mijloace de plată străine, metale și pietre prețioase, bunuri de mare valoare care fac parte din patrimoniul cultural național, diferite bunuri de contrabandă, prin folosirea unor mijloace și metode diverse: ascunderea în mijloace de transport, pe corp, în diferite obiecte, ambalaje ș.a.

6. Pentru realizarea intențiilor lor, infractorii încearcă, și uneori chiar reușesc, să corupă pe unii lucrători vamali, antrenîndu-i în activitatea infracțională.

7. Unii lucrători vamali și alte persoane civile din punctele de frontieră au legături neoficiale cu diverși străini suspecți că desfășoară activitate ostilă statului nostru și cărora uneori le divulgă faptul că sînt în atenția organelor de securitate.

IV. Avîndu-se în vedere problemele cu care se confruntă organele de securitate în sistemul vamal, precum și necesitatea perfecționării întregii activități în scopul traducerii în practică a Planului de măsuri aprobat de Biroul executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Interne, este necesar ca în continuare să se întreprindă măsuri hotărîte, îndeosebi în următoarele direcții:

◆ prevenirea și combaterea faptelor și actelor de natură să aducă în orice mod atingere securității sau intereselor de orice fel ale statului;

◆ prevenirea atragerii și folosirii la acțiuni dușmănoase a personalului din sistemul vamal de către serviciile de spionaj, organizațiile neofasciste, terorist-diversioniste, naționalist-iredentiste, cultice ori sectante, de către oficinele de propagandă ostile țării noastre, precum și de elemente din interior cu intenții infracționale;

◆ prevenirea scurgerii de informații și date secrete și a introducerii sau scoaterii din țară de materiale cu conținut dușmănos;

◆ prevenirea trecerii frauduloase a frontierei prin punctele vamale;

◆ descoperirea persoanelor străine și autohtone semnalate cu preocupări pentru a comite acțiuni terorist-diversioniste și a mijloacelor destinate acestor scopuri, a traficului ilegal de metale prețioase și valută, de arme, muniții, materiale explozive, substanțe toxice, radioactive și stupefiante, precum și a unor valori și bunuri destinate speculei și contrabandei;

◆ prevenirea scoaterii ilegale din țară de lucrări științifice, invenții, inovații, bunuri cu valoare istorică și muzeistică, care fac parte din patrimoniul cultural național, acte și bunuri aparținînd unor fugari români sau persoane suspecte de evaziune;

◆ depistarea oricăror canale sau sisteme de legătură clandestine care ar putea fi facilitate de tranzitul internațional de persoane, bunuri ori mijloace de transport;

◆ prevenirea oricăror prejudicii ce ar putea fi aduse prin încălcarea normelor legale, acte de neglijență sau corupție de către personalul care-și desfășoară activitatea în sistemul vamal.

În vederea realizării acestor deziderate majore, U.M. 0625/C.P. și ofițerii din inspectoratele Ministerului de Interne care deservesc informativ-operativ unități vamale vor întreprinde *măsuri* pentru:

● verificarea permanentă, prin mijloacele muncii de securitate, a personalului care lucrează în sistemul vamal, în vederea stabilirii celor care, prin activitate și comportare, nu prezintă garanții din punctul de vedere al securității statului. În acest scop, se va acorda prioritate verificării persoanelor care au legături neoficiale cu străinii, efectuează frecvente deplasări în străinătate ori au rude și relații în exterior. Prin Direcția generală a vămilor se va acționa pentru îndepărtarea persoanelor necorespunzătoare din locurile de muncă unde vin în contact cu străini;

● prevenirea încadrării în sistemul vamal a persoanelor cu probleme pe linie de securitate sau miliție. În acest scop, la solicitarea Direcției generale a vămilor, U.M. 0625/C.P. va aviza noile încadrări, consultînd unitățile interesate de securitate și Inspectoratul general al miliției;

● completarea rețelei informative din problema „VĂMI", astfel ca pînă la finele anului 1981 aceasta să crească cu cel puțin 15% față de sfîrșitul anului 1980. Se va acționa cu prioritate pentru recrutare de informatori cu posibilități de penetrare în locurile și mediile unde se pot comite fapte de natură a aduce atingere securității statului;

● instruirea și dirijarea rețelei informative din problemă, cu prioritate pentru identificarea elementelor suspecte de acțiuni ostile. Atenție deosebită se va acorda clarificării relațiilor create de personalul vamal cu străinii și depistării canalelor de scurgere a informațiilor secrete, a eventualelor legături impersonale, precum și a cetățenilor români care călătoresc în interes de serviciu în străinătate și la înapoiere aduc bunuri care depășesc drepturile de diurnă ce li se cuvin;

● analizarea informațiilor obținute pînă în prezent în problemă, în vederea verificării și valorificării lor operative. În funcție de conținut, informațiile vor fi transmise operativ unităților de securitate sau miliție competente a lua măsurile ce se impun;

● asigurarea unei pregătiri contrainformative temeinice și sistematice a personalului din sistemul vamal, punîndu-se accent pe dezbaterea unor cazuri de încălcare a normelor și metodologiei de lucru, a cauzelor care le-au generat și a învățămintelor ce se desprind.

Prin această pregătire se va urmări ca întregul personal vamal *să fie antrenat pentru a furniza în mod sistematic informații cu privire la activitățile suspecte ale străinilor și celorlalte persoane ce trec frontiera de stat*, despre care au luat cunoștință prin natura atribuțiilor de serviciu.

Atît din problematica prezentată în cuprinsul acestui material, cît mai ales din activitatea de cunoaștere nemijlocită a situației în sectorul vamal rezultă numeroase neajunsuri care afectează îndeplinirea corectă a îndatoririlor de serviciu, fiind necesare măsuri ferme de întronare a unui climat de ordine și disciplină, de legalitate deplină.

Printre alte măsuri utile acestui scop este necesar să se pretindă factorilor decizionali următoarele:

◆ încadrările de personal în sistemul vamal să se efectueze numai pe baza avizului U.M. 0625/C.P. și a compartimentelor corespondente din teritoriu;

◆ să fie intensificate și diversificate acțiunile de pregătire contrainformativă, punîndu-se accent pe creșterea eficienței acestora, prin dezbaterea unor cazuri de încălcare a legilor de către lucrătorii vamali și a cauzelor care au generat aceste încălcări;

În același timp se impune să se intensifice activitatea de control la mijloacele de transport, mai ales la automarfarele TIR.

Sînt necesare *acțiuni milițienești* care să conducă la descoperirea canalelor de scurgere a unor bunuri și valori, identificarea și lucrarea grupurilor de infractori străini și români care procură pe căi ilicite argint industrial, cositor, piese de schimb pentru tractoare, autocamioane etc., monedă românească, mijloace de plată străine, metale și pietre prețioase, confecții, alte bunuri, în scopul trecerii ilegale peste frontieră.

Analiza muncii atestă faptul că nu s-a acordat atenția cuvenită nici supravegherii informative a sectorului naval, fapt pentru care se impun măsuri complexe de miliție în porturile maritime și dunărene, pentru depistarea navigatorilor străini și români și a altor categorii de persoane care încalcă regimul vamal.

Se impune, de asemenea, organizarea corespunzătoare a supravegherii informative în:

● triajele C.F.R. și rampele de încărcare a mărfurilor pentru export, pentru prevenirea evaziunilor, sustragerilor și degradărilor unor mărfuri destinate exportului ori importate;

● unele localități de pe Dunărea interioară, unde sînt semnalări că se comit acte de contrabandă cu țigări și băuturi străine, confecții și alte bunuri;

● rîndul turiștilor care efectuează călătorii cu pașapoarte colective în țări socialiste, în vederea depistării persoanelor care efectuează frecvent astfel de deplasări în scop de contrabandă și speculă;

● locurile unde se organizează tîrguri, în piețe, în căminele pentru studenți străini, pentru depistarea celor ce se ocupă cu activitate de contrabandă și speculă,

pentru stabilirea metodelor și mijloacelor folosite și a complicilor din rîndul cetățenilor români.

Pe baza informatiilor ce se vor obține este necesar să se inițieze independent și în cooperare cu organele de securitate, controale economice, anchete, percheziții, alte acțiuni pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor și contravențiilor săvîrșite de către personalul vamal și celelalte categorii de persoane din sfera de competență.

Controalele efectuate, analizele făcute la diverse niveluri au demonstrat că pentru combaterea eficientă a stărilor de lucruri negative și a fenomenului infracțional din sistemul vamal este necesară o strînsă *activitate de cooperare*, îndeosebi între U.M. 0625/C.P., Direcția de pașapoarte, Unitatea specială de luptă antiteroristă, Inspectoratul general al miliției și compartimentele corespondente din teritoriu.

În scopul creșterii eficienței măsurilor de prevenire, trebuie să se intensifice legătura cu factorii de conducere pe linie politică și profesională, în care sens se impune din partea noastră și extinderea practicii informării acestor organe cu aspectele negative din vămi. Deosebit de utilă ni se pare măsura ca în colaborare cu Direcția generală a vămilor să se efectueze controale și o reinstruire a tuturor împuterniciților care realizează asistență la încărcarea mărfurilor pentru export.

Faptele, gîndurile și cerințele expuse sînt rodul unor analize făcute în mai multe ocazii și decurg din necesitatea perfecționării muncii în domeniul vamal, deziderat care trebuie să constituie în mod permanent preocuparea noastră majoră.

Colonel **Traian BARA**
Maior **Ion PREDA**

Consultație

Particularitățile cercetării în cazurile de neglijență care au drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea documentelor ce constituie secrete de stat

Apărarea secretului de stat constituie o obligație de prim ordin, care vizează atît organele Ministerului de Interne — chemate să vegheze la respectarea normelor legale din acest domeniu —, cît și pe fiecare cetățean al țării.

Potrivit dispozițiunilor art. 5, punctul 1, lit. „h" din Decretul nr. 121 din 3.04.1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, organele de securitate au atribuții de a lua măsuri pentru apărarea secretului de stat în cadrul organizațiilor socialiste și de a verifica, potrivit legii, modul de aplicare a prevederilor legale.

Aceste obligații își găsesc explicația în faptul că făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră, apărarea independenței și suveranității statului sînt strîns legate de păstrarea secretului de stat.

Conducerea partidului, personal tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, au subliniat de repetate ori faptul că, în etapa actuală, nu trebuie uitat că împotriva țării noastre se desfășoară activitate de spionaj și diversiune și au cerut organelor de securitate să acționeze cu fermitate împotriva oricăror încercări de a se lovi în cuceririle revoluționare ale poporului, să militeze cu perseverență pentru păstrarea secretului de stat, să elimine din propria activitate orice neglijență, indisciplină sau nerespectare a normelor juridice în vigoare.

În condițiile actuale, în care România are o participare tot mai largă la schimbul de valori pe plan mondial, se impun măsuri ferme în direcția apărării secretului de stat.

În acest scop, statul folosește un sistem unitar de norme juridice care, prin regimul lor sancționator, sînt menite să ocrotească valorile fundamentale ce ar putea fi lezate.

Ordinele în vigoare, Programul de măsuri al Departamentului securității statului prevăd sarcini concrete pentru apărarea secretului de stat, pornindu-se de la concepția că la realizarea acesteia trebuie să-și aducă contribuția întregul aparat de securitate.

Acționînd în spiritul indicațiilor conducerii de partid, al prevederilor legale și în conformitate cu ordinele în vigoare, organele de securitate și-au concentrat eforturile în direcția îmbunătățirii muncii pe linia apărării secretului de stat, acționînd cu mai multă eficiență pentru aplicarea întocmai a prevederilor Legii nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 18 și 19/1972.

Importanța economică, tehnico-științifică, militară și politică a secretelor de stat impune nu numai apărarea acestora împotriva actelor de divulgare săvîrșite cu intenție de un funcționar sau alt salariat (așa cum subiecții sînt denumiți în actualul Cod penal), ci și împiedicarea comportării neglijente a acestora, care ar avea drept consecință distrugerea, alterarea, pierderea ori sustragerea unor documente ce constituie secret de stat; de asemenea, este necesară împiedicarea atitudinii neglijente care ar prilejui unor persoane neîndreptățite să ia cunoștință de conținutul unui secret de stat.

Neglijența în păstrarea secretului de stat este definită de art. 252 Cod penal ca fiind *„neglijența care are drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea unui document ce constituie secret de stat, precum și neglijența care a dat prilej altei persoane să afle un asemenea secret, dacă fapta este de natură să aducă atingere intereselor statului"*. Cercetarea unor asemenea fapte, care întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de neglijență în păstrarea secretului de stat, se efectuează de organele de cercetare penală ale securității. De reținut că prin termenul de *„neglijență"*, în accepțiunea art. 252 Cod penal, se înțelege nu numai lipsa de grijă, ci și nesocotința, imprudența, nepăsarea sau nedibăcia în conduita neglijentă cu privire la păstrarea documentelor sau datelor ce constituie secret de stat.

În legătură cu elementele constitutive ale acestei infracțiuni trebuie arătat că latura obiectivă poate consta fie într-o acțiune, fie într-o omisiune (neluarea unor măsuri de asigurare a păstrării documentelor secrete).

O cerință esențială pentru ca neglijența în păstrarea secretului de stat să îmbrace caracter penal este ca ea, prin conținutul său concret și prin împrejurările în care a fost săvîrșită, să fie de natură a aduce atingere unui interes de stat.

Considerăm că este de natură să aducă atingere intereselor statului *fapta care prezintă un pericol efectiv sau potențial pentru securitatea statului.* Aptitudinea faptei de a aduce atingere intereselor statului trebuie apreciată nu numai în raport cu acțiunile în sine, ci și cu împrejurările în care fapta a fost săvîrșită, fiindcă numai astfel se poate aprecia dacă prin activitatea infracțională s-a lovit direct în funcțiile statului, adică în acele atribute indispensabile pentru existența statului sau deplinătatea personalității sale — independența, suveranitatea, integritatea teritorială ori economia națională.

Acest aspect poate rezulta fie în mod expres din comunicarea organului emitent al actului respectiv, fie că se stabilește în procesul activității de urmărire penală, ținîndu-se seama de o multitudine de factori rezultați din cercetări.

Dacă fapta nu este de natură să aducă atingere unui interes de stat, atunci ea nu va constitui infracțiune, ci va putea atrage, după caz, răspunderea disciplinară sau administrativă.

Cu privire la subiectul infracțiunii, acesta poate fi, potrivit termenilor folosiți în Codul penal, un funcționar sau alt salariat obligat să păstreze secretul de stat și în ale cărui atribuții de serviciu intră deținerea sau cunoașterea unor documente, date sau informații secrete.

Probleme ce urmează a fi elucidate în cursul cercetării

Pornind de la specificul unei asemenea infracțiuni, precum și pentru o cît mai corectă soluționare a acestor cazuri, pe parcursul cercetărilor trebuie clarificate următoarele probleme:

◆ stabilirea cu certitudine, prin acte oficiale, a caracterului documentelor, datelor sau informațiilor care au făcut obiectul infracțiunii de neglijență;

◆ dacă fapta de neglijență săvîrșită este de natură să aducă atingere unui interes de stat, pentru a se satisface astfel cerințele textului de lege (art. 252 Cod penal);

◆ stabilirea împrejurărilor comiterii faptei de neglijenţă şi a modalităţii concrete de săvîrşire;

◆ dacă subiectul este calificat, în sensul de a avea calitatea de funcţionar sau „alt salariat";

◆ cauzele care au generat, înlesnit sau favorizat săvîrşirea faptei, pentru a se putea trage concluzii şi învăţăminte de viitor;

◆ dacă în săvîrşirea faptei de neglijenţă au fost implicate şi alte persoane şi stabilirea vinovăţiei acestora;

◆ data cînd s-a săvîrşit fapta, pentru a se putea stabili dacă nu este graţiată sau amnistiată.

Aflîndu-ne în faţa unei infracţiuni a cărei formă de vinovăţie este *culpa*, este imperios necesar a se face dovada că funcţionarul (ori alt salariat) *a cunoscut sau a avut posibilitatea să cunoască consecinţele infracţiunii*, precum şi a se stabili faptul că *autorul şi-a dat seama sau putea şi trebuia să-şi dea seama că actul său de neglijenţă în păstrarea secretului de stat este de natură să aducă atingere intereselor de stat*. Tentativa la această infracţiune nu este posibilă.

Practica muncii de securitate şi cazuistica faptelor depistate au scos în evidenţă că, în ultimii ani, acte de neglijenţă în acest domeniu au avut loc atît în cadrul unor organizaţii socialiste, cît şi în Ministerul Apărării Naţionale şi Ministerul de Interne, ele avînd la origine următoarele cauze:

a) Ţinerea de evidenţe neclare şi neprecise ale unor asemenea documente.

În astfel de situaţii, actele care în mod normal trebuie să evidenţieze cu claritate documentele secrete existente la un moment dat într-o unitate, cît şi dispersarea lor la diferite cadre conţin menţiuni contradictorii, ştersături ori semnături suprapuse.

b) Păstrarea defectuoasă a documentelor secrete.

Există situaţii cînd, după luarea în primire a unor astfel de documente, acestea nu sînt păstrate în conformitate cu normele legale şi reglementările interne, de multe ori fiind ţinute împreună cu alte lucrări fără valoare, ceea ce facilitează fie distrugerea, fie introducerea lor în alte dosare, motiv pentru care nu mai pot fi găsite.

c) Încălcarea normelor privind manipularea şi transportul documentelor secrete;

Potrivit art. 19 din Legea nr. 23/1971, documentele cu carater secret de stat se păstrează, în afara programului de lucru, la compartimentul special sau la salariatul care exercită şi atribuţii cu privire la evidenţa, păstrarea şi manipularea informaţiilor, datelor şi documentelor cu caracter secret de stat. Se interzice scoaterea din incinta organizaţiei socialiste a documentelor ce conţin secrete de stat pentru a fi duse la domiciliu sau în alte locuri neautorizate.

d) Neefectuarea de controale periodice asupra documentelor secrete de către factorii de conducere ai unor unităţi, ceea ce conduce, de regulă, la situaţii cînd pierderea sau dispariţia actelor respective să fie constatată după mult timp de la producerea evenimentului.

Multitudinea modalităţilor concrete în care se poate comite această infracţiune impune ca organul de cercetare penală să stabilească şi să dea forţă probantă, prin mijloacele procedurale legale, unor stări de fapt şi împrejurări prin care să se facă dovada existenţei infracţiunii.

Aşa, de exemplu, se poate dovedi după caz, că cel în cauză a fost ultimul care a plecat din biroul de unde s-a sustras documentul, că nu a asigurat corespunzător documentele, că el a plecat de la serviciu cu un astfel de document care nu se mai găseşte, că el este persoana care a manipulat ultima dată documentul etc. În toate cazurile este necesar a se face dovada că vinovatul este încărcat scriptic, sub semnătură, cu documentul secret în litigiu.

Toate aceste aspecte enunţate cu titlu de exemplu vor fi completate pe parcursul cercetărilor cu orice alte date care sînt de natură să contribuie la aflarea adevărului, a stabilirii vinovaţilor şi a cauzelor care au generat şi favorizat producerea faptei.

În cercetările efectuate de Direcţia a VI-a în diverse cazuri de documente secrete pierdute, un aport considerabil materializat într-o strînsă, permanentă şi fructuoasă cooperare, îl au unităţile de profil respective, U.M. 0625/C.P., precum şi Direcţia de contrainformaţii militare, care, prin datele puse la dispoziţie, contribuie în mod efectiv la elucidarea în bune condiţii a tuturor situaţiilor.

Colonel Florea GHEORGHIU
Maior Ioan MĂNESCU

Baza de date de interes operativ referitoare la străini. Organizarea şi exploatarea datelor şi materialelor informative privind străinii şi legăturile lor neoficiale din rîndul cetăţenilor români.

— documentar —

În conformitate cu măsurile aprobate de conducerea Ministerului de Interne şi a Departamentului securităţii statului şi ca urmare a ordinelor şi indicaţiilor privind perfecţionarea în continuare a prelucrării automate s-a trecut la o etapă nouă în procesul de organizare şi exploatare a datelor pe calculator, prin tehnici denumite **BAZE DE DATE.**

BAZA DE DATE reprezintă un ansamblu de date a cărui creare/generare, actualizare şi interogare se realizează printr-un sistem specializat denumit sistem de gestionare a bazelor de date. Mai explicit, aceasta se constituie în depozitul fundamental al datelor principale dintr-o instituţie, organizaţie sau un domeniu de muncă, din care să se poată extrage cît mai uşor datele necesare pentru informarea conducerii la toate nivelurile.

În cele ce urmează nu vor fi prezentate aspectele tehnice ale conceptului de bază de date, care implică echipamente de calcul, pachete de programe, proceduri, modele matematice etc., ci se vor face referiri în principal la datele ce vor face obiectul prelucrării, la ieşirile din sistem, respectiv la obligaţiile tuturor factorilor care participă la crearea sau utilizarea bazelor de date şi la modul cum vor fi folosite datele obţinute.

Este cunoscut faptul că în ultimii ani au fost realizate pe calculator sisteme informatice despre unele categorii de străini ce prezintă interes pentru organele de securitate şi miliţie, şi anume:

● străini declaraţi indezirabili pentru R. S. România;

● străini aflaţi în atenţia aparatului de securitate, miliţie şi Interpol;

● străini aflaţi la studii în ţara noastră;

● străini cu domiciliul în R. S. România;

● străinii, precum şi cetăţenii români, legături neoficiale ale acestora, despre care se deţin informaţii operative (text);

● străini despre care se deţin materiale în arhivele operative ale securităţii statului.

Aceste sisteme funcţionează pe calculator şi sînt actualizate continuu, în funcţie de dinamica modificărilor ce se produc în structura categoriilor de persoane respective. Fiind realizate la momente şi în condiţii tehnice diferite, ele funcţionează încă cu fişiere de date separate. Din aceste motive, exploatarea sistemelor, respectiv obţinerea datelor necesare, s-a efectuat în anumite perioade cu dificultăţi cauzate de necesitatea unor prelucrări multiple. Pentru eliminarea acestui neajuns, precum şi pentru creşterea posibilităţilor de prelucrare a datelor, s-a trecut la realizarea unei baze de date unice referitoare la străini, prin integrarea tuturor fişierelor, în condiţiile extinderii capacităţii de prelucrare automată şi dotării cu aparatură şi programe specializate.

Toate aceste condiţii sînt în curs de realizare, ceea ce va permite ca într-un viitor foarte apropiat **BAZA DE DATE** despre care vorbim să fie realizată şi dată în exploatare.

Elementele noi pe care construirea **BAZEI DE DATE** le va aduce pentru utilizator constau în următoarele:

1. Ca urmare a faptului că sistemul nou creat pe tehnologia **BAZEI DE DATE** va fi la dispoziţia tuturor utilizatorilor autorizaţi, este necesar ca datele din el să fie introduse în timp real (cît mai aproape de momentul producerii lor), pentru ca răspunsul primit să fie rapid, corect, complet şi, bineînţeles, să constituie un răspuns de informare şi nu de dezinformare. Spre exemplu, dacă sistemului i se va adresa întrebarea „cum este cunoscut străinul x ?", acesta va trebui să poată da un răspuns cert de genul:

◆ este străin la studii, în atenţie la... (indicativ);

◆ este străin declarat indezirabil la cererea... ;

◆ este străin în atenția Interpol ;

◆ este străin la post în R.S.R., în calitate de... etc.

Pentru a se obține răspunsul cerut trebuie ca datele necesare formulării acestuia să existe în sistem.

După cum se știe, cînd o unitate intenționează să ia în lucru un străin, solicită relații la calculator dacă persoana vizată este în atenția cuiva. În caz că străinul respectiv nu este urmărit de altă unitate, acesta va fi luat în lucru de unitatea care a solicitat relațiile. În asemenea cazuri este necesar ca informația să ajungă la calculator în cel mai scurt timp, pentru a se da posibilitatea sistemului de a nu dezinforma alți eventuali solicitanți de relații că persoana respectivă nu ar fi lucrată de nimeni.

În același mod este important, spre exemplu, să fie cunoscuți imediat și străinii care vin la studii, motiv pentru care nu trebuie tergiversată sub nici o formă introducerea lor în sistem.

2. Datele despre o persoană introduse sau căutate în sistem trebuie să fie corecte și complete. Orice inexactitate asupra datelor de identificare (nume, prenume, data nașterii, naționalitate, cetățenie etc.) aduce după sine dezinformări. De exemplu, numai 1—2 elemente diferite la data nașterii sau la nume în cazul unei persoane care este solicitată a fi luată în lucru de 2—3 unități pot duce la situația ca aceasta să fie tratată de calculator ca fiind mai multe persoane, ceea ce, evident, va fi o denaturare. De asemenea, dacă se solicită date despre cum este cunoscut un străin fără a se folosi date exacte de identificare, persoana nu va putea fi identificată.

3. Sistemul nu poate reacționa la solicitarea unor date care nu au fost introduse în el. Asemenea situații mai există datorită faptului că uneori nu se comunică imediat sau deloc la calculator cînd o persoană se ia în lucru ori în atenție, cînd se scoate din atenție, cînd un străin se stabilește cu domiciliul într-o localitate, cînd pleacă în alta sau din țară etc.

4. O atenție deosebită va trebui acordată introducerii informațiilor operative (text) pe fișe IOPR, acțiune care la multe unități și inspectorate județene se desfășoară sporadic, incomplet, de regulă numai în preajma sau după controale ori inspecții organizate la diferite niveluri.

În condițiile realizării unui sistem unic de informare este inadmisibil ca datele să nu afluiască spre acesta cu precizia pretinsă de calculator. Din acest punct de vedere trebuie să se acționeze cu mai multă fermitate în direcția întăririi disciplinei muncii, întrucît, așa după cum în cazul mașinilor și utilajelor moderne coordonate de calculatoare se lucrează cu precizii de microni, și în activitatea de securitate utilizarea calculatorului impune precizie de cifră și literă, fără de care orice informație devine un rebut.

5. Darea în exploatare a noului sistem de prelucrare **BAZA DE DATE** și perfecționarea muncii noastre potrivit obligațiilor de mai sus vor determina schimbări importante în mecanismul de lucru al utilizatorilor (aparatul informativ-operativ) sub aspectul beneficiilor, în special de timp.

În primul rînd, întrucît construirea **BAZEI DE DATE** presupune necondiționat conectarea la sistem a terminalelor de exploatare, ce vor fi amplasate direct la utilizatori (într-o primă etapă la utilizatorii din București și ulterior pe plan teritorial), aceștia vor putea obține datele necesare direct de la terminal, fără a mai completa **„cereri de verificare"** sau a solicita **„relații telefonice"** și fără a mai aștepta ore sau zile întregi pentru obținerea anumitor informații necesare în procesul soluționării unor probleme din munca operativă. Se va elimina astfel un circuit de formulare greoi în sine, dar mai ales mare consumator de timp, atît pentru solicitator, cît și pentru cel care trebuie să caute și să pregătească răspunsul. Pentru utilizatori, efectul firesc va consta în : eliminarea așteptării pentru declanșarea deciziei operative ; o cursivitate sporită în procesul muncii ; o mai mare siguranță în acțiune. La rîndul lor, cei ce pregătesc răspunsul la întrebările formulate vor putea să-și concentreze energia spre promovarea altor tehnici în alte sisteme, care nu pot fi deocamdată realizate din lipsă de forță de muncă.

De reținut însă că simpla instalare a terminalelor nu va rezolva totul și în cel mai simplu mod, deoarece aceste dispozitive tehnice necesită o manipulare în deplină cunoștință de cauză. Cel puțin pentru început (cîțiva ani) un terminal va fi manipulat numai de personal pregătit special și cu aptitudini în acest sens, întrucît accesul la sistem, la calculator, se face într-un anume mod. Se știe că un calculator memorează datele sub formă de coduri. Ca urmare, și dialogul cu el se realizează mai mult sub această formă, cu șiruri de coduri specifice fiecărui fel de întrebare, fiecărui domeniu, în care sens este nevoie de personal specializat.

Ca în orice nouă tehnologie, și în cazul bazei de date va fi nevoie de o anumită perioadă de timp pentru atingerea parametrilor de funcționare proiectați. Întrucît există o multitudine de factori (defectarea echipamentelor de calcul sau a instalațiilor de climă și umiditate, perturbări în tensiunea electrică, greșeli ale personalului de operare la terminale etc.) care pot crea inițial anumite dificultăți în exploatare, se impune să se ia toate măsurile necesare ca aceștia să influențeze cît mai puțin funcționarea optimă a sistemului.

De subliniat că în afara problemelor menționate se realizează programe speciale de protecție și securitate a datelor, care au menirea să evite accesul neautorizat la acestea. Nu trebuie înțeles că prin terminal oricine va obține tot ceea ce vrea, ci numai acele date pentru care va fi autorizat pe bază de aprobări și că accesul este diferențiat în raport cu nivelul decizional la care se află cel ce apelează calculatorul, pornind de la acces global pînă la acces interzis.

Măsurile care se impun pentru viitorii utilizatori vor fi din timp aduse la cunoștință factorilor de decizie interesați pentru instalarea terminalelor și a pregătirii oamenilor, cît și pentru cunoașterea regulilor de funcționare a noului sistem de lucru.

Trecerea la exploatare a datelor pe calculator prin tehnicile BAZELOR DE DATE determină realizarea unei calități noi și a unei eficiențe sporite a sistemului informatic despre străini. Funcționarea acestuia în condiții optime implică eforturi concertate din partea tuturor factorilor : cei de decizie superioară, cei cu rol de utilizatori și furnizori de date și corpul tehnic care asigură funcționarea atît din punct de vedere hardware (echipamente), cît și software (programe).

Stadiul în care se află acest sistem ne permite să apreciem că pînă la finele anului curent vor fi instalate experimental terminale la un număr de cîțiva utilizatori, iar în cursul semestrului 1/1982 sistemul va deveni operațional la nivelul tuturor utilizatorilor din municipiul București aprobați în ședința Biroului executiv al Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 24 martie 1980.

Darea în exploatare a terminalelor nu va elimina legătura cu calculatorul în ce privește elaborarea de lucrări complexe, liste, situații etc. Prin terminale se vor satisface numai nevoile de căutări imediate de date și informații la nivel de persoană, adică ceea ce se soluționa prin „cereri de verificare" sau solicitări telefonice. Toate celelalte lucrări vor continua să fie elaborate prin aceleași modalități, instalarea terminalelor determinînd doar schimbări de natură tehnică în organizarea datelor, schimbări care, evident, vor face posibil ca aceste lucrări să fie mai repede obținute.

Colonel **Ion RIZEA**

Colonel **Flavian MOLDOVEANU**

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

Unele concluzii desprinse din activitatea informativ-operativă desfășurată în rîndul marinarilor români care execută voiaje în apele internaționale

În comerțul mondial, calea maritimă reprezintă modalitatea de transport cea mai importantă și eficientă, prin intermediul ei derulîndu-se în fiecare an circa 75—80 la sută din totalul traficului internațional de mărfuri.

Participantă activă la schimburile comerciale internaționale, țara noastră dispune de peste 190 de nave maritime, pe care sînt ambarcați circa 7.000 marinari. Cifrele menționate sînt ele însele edificatoare pentru importanța și atenția ce se impun a fi acordate acestui sector economic aflat în plină dezvoltare.

Munca de securitate din acest domeniu are particularități bine definite, fapt pentru care în organizarea ei trebuie să se țină seama, în primul rînd, de următoarele :

◆ prin natura activității, personalul navigant se află timp îndelungat în afara granițelor țării — circa 60—80 la sută din an — putînd fi astfel considerat o categorie de excepție ;

◆ întregul personal are o compoziție eterogenă, determinată de natura profesiilor, a pregătirii, vîrstei, a unor pasiuni și preocupări ;

◆ în rîndul marinarilor se află persoane de origine turco-tătară, maghiară, germană etc., care provin din medii sociale diverse și au domiciliul stabil pe raza diferitelor județe ale țării ;

◆ se manifestă tot mai mult interesul unor elemente suspecte de evaziune de a folosi calea navigației în transpunerea în practică a intențiilor lor, scop în care încearcă să pătrundă în rîndul personalului navigant ori să se folosească de unele persoane din rîndul acestuia ;

◆ pe fondul unor carențe educaționale, al influențelor exercitate de propaganda occidentală și al condițiilor limitate de informare pe timpul voiajelor, în rîndul marinarilor apar comentarii eronate pe marginea anumitor evenimente interne și internaționale ;

◆ existența mobilității accentuate a elementului „om", atît sub aspectul fluctuațiilor de pe o navă pe alta, al relațiilor diverse dintre marinari și grupuri de marinari, cît și al modificărilor ce intervin cu privire la domiciliul stabil sau flotant al lor și al familiilor ;

◆ în munca cu rețeaua informativă ambarcată nu trebuie să se ignore particularitatea existenței pe vase a unor microcolectivități, cu legături afective sau de afaceri, precum și modificările generate în starea psihică de absența îndelungată din țară.

Asemenea particularități și marile valori umane și materiale care trebuie apărate reclamă, din partea ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice ce își desfășoară activitatea în transporturile maritime comerciale, un mod de acțiune diversificat și ofensiv, competență și profesionalism, o permanentă dorință de investigare a subtilităților prin care se poate acționa împotriva țării noastre pe această linie.

Călăuziți și mobilizați permanent de ordinele și indicațiile conducerii Departamentului securității statului care, în ultimii ani, a analizat de mai multe ori activitatea desfășurată în acest sector, ofițerii din problemă au obținut unele rezultate pozitive, stăpînesc mai bine situația operativă, iar măsurile pe care le întreprind răspund scopurilor de prevenire urmărite. Din datele și informațiile de care dispunem rezultă cîteva concluzii în legătură cu modul cum se acționează împotriva țării noastre în domeniul transporturilor maritime comerciale.

1. Interesul serviciilor de spionaj și al unor firme străine pentru studierea și racolarea de cetățeni români în vederea obținerii de informații, în special cu caracter economic.

Informațiile căutate se referă la :

● date de studiu asupra personalului de comandă al navelor, îndeosebi pentru identificarea și cunoașterea cadrelor marinei militare aflate în flota comercială ;

● stabilirea rețelei informative a organelor de securitate ;

● efectuarea unor transporturi de mărfuri ale industriei de apărare ;

● date privind organizarea și dezvoltarea flotei, relațiile de transport, navlurile practicate, partenerii de afaceri.

Se încearcă a se afla asemenea date prin folosirea personalului ce încadrează agențiile din porturile străine, care are obligația de a proteja interesele flotei comerciale românești, acționîndu-se prin fugari împotriva marinarilor români, cît și prin străini care angajează tratative cu factori de decizie din NAVROM. Totodată, sînt folosite — pentru contactarea și exploatarea în orb a personalului nostru navigant — posibilitățile oferite de locurile și mediile frecventate de acesta, cum ar fi : magazinele, barurile, cluburile distractive etc. Se inițiază discuții referitoare la perspectiva numirii unor comandanți în diferite posturi superioare, la persoanele propozabile a fi numite reprezentanți „NAVROM" în străinătate, cu privire la starea de spirit în rîndul echipajelor, a posibilităților de promovare în funcții de conducere ce le au anumite cadre din rîndul marinarilor și altele.

DIN EXPERIENȚA NOASTRĂ

Unele concluzii desprinse din activitatea informativ-operativă desfăşurată în rîndul marinarilor români care execută voiaje în apele internaţionale

În comerțul mondial, calea maritimă reprezintă modalitatea de transport cea mai importantă și eficientă, prin intermediul ei derulîndu-se în fiecare an circa 75—80 la sută din totalul traficului internațional de mărfuri.

Participantă activă la schimburile comerciale internaționale, țara noastră dispune de peste 190 de nave maritime, pe care sînt ambarcați circa 7.000 marinari. Cifrele menționate sînt ele însele edificatoare pentru importanța și atenția ce se impun a fi acordate acestui sector economic aflat în plină dezvoltare.

Munca de securitate din acest domeniu are particularități bine definite, fapt pentru care în organizarea ei trebuie să se țină seama, în primul rînd, de următoarele :

◆ prin natura activității, personalul navigant se află timp îndelungat în afara granițelor țării — circa 60—80 la sută din an — putînd fi astfel considerat o categorie de excepție ;

◆ întregul personal are o compoziție eterogenă, determinată de natura profesiilor, a pregătirii, vîrstei, a unor pasiuni și preocupări ;

◆ în rîndul marinarilor se află persoane de origine turco-tătară, maghiară, germană etc., care provin din medii sociale diverse și au domiciliul stabil pe raza diferitelor județe ale țării ;

◆ se manifestă tot mai mult interesul unor elemente suspecte de evaziune de a folosi calea navigației în transpunerea în practică a intențiilor lor, scop în care încearcă să pătrundă în rîndul personalului navigant ori să se folosească de unele persoane din rîndul acestuia ;

◆ pe fondul unor carențe educaționale, al influențelor exercitate de propaganda occidentală și al condițiilor limitate de informare pe timpul voiajelor, în rîndul marinarilor apar comentarii eronate pe marginea anumitor evenimente interne și internaționale ;

◆ existența mobilității accentuate a elementului „om", atît sub aspectul fluctuațiilor de pe o navă pe alta, al relațiilor diverse dintre marinari și grupuri de marinari, cît și al modificărilor ce intervin cu privire la domiciliul stabil sau flotant al lor și al familiilor ;

◆ în munca cu rețeaua informativă ambarcată nu trebuie să se ignore particularitatea existenței pe vase a unor microcolectivități, cu legături afective sau de afaceri, precum și modificările generate în starea psihică de absența îndelungată din țară.

Asemenea particularități și marile valori umane și materiale care trebuie apărate reclamă, din partea ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice ce își desfășoară activitatea în transporturile maritime comerciale, un mod de acțiune diversificat și ofensiv, competență și profesionalism, o permanentă dorință de investigare a subtilităților prin care se poate acționa împotriva țării noastre pe această linie.

Călăuziți și mobilizați permanent de ordinele și indicațiile conducerii Departamentului securității statului care, în ultimii ani, a analizat de mai multe ori activitatea desfășurată în acest sector, ofițerii din problemă au obținut unele rezultate pozitive, stăpînesc mai bine situația operativă, iar măsurile pe care le întreprind răspund scopurilor de prevenire urmărite. Din datele și informațiile de care dispunem rezultă cîteva concluzii în legătură cu modul cum se acționează împotriva țării noastre în domeniul transporturilor maritime comerciale.

1. Interesul serviciilor de spionaj și al unor firme străine pentru studierea și racolarea de cetățeni români în vederea obținerii de informații, în special cu caracter economic.

Informațiile căutate se referă la :

● date de studiu asupra personalului de comandă al navelor, îndeosebi pentru identificarea și cunoașterea cadrelor marinei militare aflate în flota comercială ;

● stabilirea rețelei informative a organelor de securitate ;

● efectuarea unor transporturi de mărfuri ale industriei de apărare ;

● date privind organizarea și dezvoltarea flotei, relațiile de transport, navlurile practicate, partenerii de afaceri.

Se încearcă a se afla asemenea date prin folosirea personalului ce încadrează agențiile din porturile străine, care are obligația de a proteja interesele flotei comerciale românești, acționîndu-se prin fugari împotriva marinarilor români, cît și prin străini care angajează tratative cu factori de decizie din NAVROM. Totodată, sînt folosite — pentru contactarea și exploatarea în orb a personalului nostru navigant — posibilitățile oferite de locurile și mediile frecventate de acesta, cum ar fi : magazinele, barurile, cluburile distractive etc. Se inițiază discuții referitoare la perspectiva numirii unor comandanți în diferite posturi superioare, la persoanele propozabile a fi numite reprezentanți „NAVROM" în străinătate, cu privire la starea de spirit în rîndul echipajelor, a posibilităților de promovare în funcții de conducere ce le au anumite cadre din rîndul marinarilor și altele.

Spre exemplificare, redăm cîteva cazuri.

a) Reprezentantul unei firme de agenturare dintr-un port din Occident — „PETER" — a procedat la studierea comandantului de navă „ALEXANDRU" ; i-a oferit unele avantaje materiale, i-a promis sprijin în situația cînd ar avea dificultăți cu autoritățile locale, l-a invitat la diferite seri distractive. În discuțiile purtate, străinul s-a interesat de un cadru din marina militară, detașat la flota comercială, insistînd să afle relațiile sale, precum și date despre dezvoltarea Companiei „NAVROM", ca și amănunte despre situația unor persoane din conducerea acesteia.

Referitor la „PETER" s-au obținut informații, pe mai multe linii, din care rezulta lipsa sa de competență în probleme de agenturare, faptul că profesia și locul său de muncă anterior sînt nedefinite, că este evitat de ceilalți colegi și se deplasează în exclusivitate la navele sub pavilion român. Edificatoare este chiar și afirmația unuia dintre colegii săi, care aprecia că „a sta de vorbă cu „PETER" este riscant, iar acesta mai mult încurcă problemele..." !

b) În urma colizionării de către nava grecească „EVRIALI", tancul petrolier „INDEPENDENȚA" a explodat și a luat foc, pierzîndu-și viața 42 din cei 45 membri ai echipajului. În vederea obținerii de date — pentru a fi exploatate în proces — în scopul diminuării răspunderii companiei grecești în producerea catastrofei și respectiv a reducerii contravalorii despăgubirilor materiale, navigatorul „VIRGIL" — care lucrase anterior în funcție de ofițer mecanic pe tancul „INDEPENDENȚA" — a fost contactat la Pireu de doi cetățeni greci. Prin promisiuni de ordin material, lui „VIRGIL" i s-au solicitat date referitoare la eventualele defecțiuni ale navei românești, competența ofițerilor, încălcări ale normelor de exploatare, însă străinii n-au obținut rezultatele scontate. Continuîndu-și voiajul pînă la Bombay, „VIRGIL" a fost recontactat de aceiași doi cetățeni greci care, de această dată, folosind mijloace de intimidare, au persistat în obținerea datelor solicitate. Intrînd operativ în posesia informației, organele de securitate — prin conducerea întreprinderii — au luat măsura avionării lui „VIRGIL" în țară.

c) În porturile din Mediterana de Est, navigatorii români sînt provocați chiar de organele vamale, de polițiști și alte persoane să introducă bunuri de contrabandă, inclusiv armament. Fiind apoi prinși, aceștia sînt arestați și anchetați, rămînînd la dispoziția autorităților, care avansează și propuneri de natură informativă.

2. Împotriva navigatorilor români se întreprind acțiuni de diversiune ideologică, propagandă dușmănoasă și de influențare mistico-religioasă, fiind incitați să introducă în țară unele materiale cu conținut nociv și ostil.

Rezultatele obținute în procesul activității informativ-operative relevă o intensificare a acțiunilor de diversiune ideologică, de instigare la manifestări antistatale, de propagandă și influențare mistico-religioasă, toate acestea pe fondul recrudescenței activității dușmănoase

desfășurată împotriva statului nostru de cercurile politice reacționare din Occident. Sub aspectul formelor și metodelor folosite, al locurilor și mediilor implicate în aceste acțiuni, pot fi menționate :

● cluburile marinarilor, care funcționează pe spațiul NORD-EUROPA, declarate că au scopuri distractive dar care, în realitate, se ocupă cu studierea, îndoctrinarea mistico-religioasă și prelucrarea dușmănoasă a marinarilor români. Cluburile engleze „STELA MARIS" și „ANGEL FLY" sînt folosite cu prioritate. O activitate similară — de o intensitate sporită — are loc în cadrul clubului SEAMEN'S CENTER INTERNATIONAL" din Houston, unde se folosesc și „voluntare", care posedă o pregătire superioară, au locuri de muncă în instituții importante din S.U.A. și ale căror misiuni se concretizează în racolarea și îndoctrinarea navigatorilor.

Metodele sînt diversificate, acționîndu-se prin a-i invita pe marinari la familii de origine română stabilite în străinătate, prin punerea la dispoziția lor a unor materiale propagandistice, mergîndu-se pînă la provocări, organizarea de comentarii ostile, discutarea așa-zisei probleme a „drepturilor omului", propunîndu-se sprijin material și chiar căsătoria cu cetățene americane, în cazul dezertării.

Se acționează intens prin fugari români, în mod direct sau prin trimiterile lor poștale, în țară, către rude și cunoștințe ; nu de puține ori se oferă avantaje materiale celor ce fac declarații ostile ori dezertează de la bord ; se fac deseori comentarii cu privire la unele fapte ilicite comise de navigatorii români, în scopul influențării negative a celor șovăielnici, nehotărîți.

Pe planul influențării și îndoctrinării mistico-religioase, al incitării la introducerea unor astfel de materiale în țara noastră, se impun anumite precizări generate de intensificarea acestui gen de activitate pe toate relațiile atinse de flota maritimă comercială, astfel :

● activitatea se inițiază atît în cadrul oferit de cluburile „distractive" ale marinarilor, cît și individual, prin misionari care posedă cunoștințe de filozofie, psihologie, precum și prin foști navigatori care au girul autorităților de a avea acces în porturi și la bordul navelor ;

● în ultimul timp sînt oferite gratuit și în cantități mari materiale de propagandă mistico-religioasă prezentate diversificat (sub formă de discuri, pliante, cărți, calendare, casete etc.) ;

● acțiunile sînt orientate spre navigatorii tineri ; inițial cu ei sînt abordate teme din viața marinarilor, ocazii în care sînt identificate persoane insuficient formate, cu carențe educaționale, nemulțumite, oscilante. Permanentizarea legăturilor cu asemenea marinari este urmărită prin trimiteri de scrisori, felicitări, mici atenții ;

● apropierea unor persoane este urmărită și prin invitarea lor la bisericile române din zonă, în special în S.U.A. și Australia ;

● asupra persoanelor care dezertează se acționează intens, atît în lagăre, cît și în urma cazării lor la cămine ale diferitelor culte ;

● activitatea de îndoctrinare mistico-religioasă este împletită organic cu celelalte forme de atragere la acțiuni dușmănoase.

3. **Folosirea unor elemente de origine română, indeosebi fugari, în determinarea personalului navigant să dezerteze, în prelucrarea dușmănoasă și punerea lui în legătură cu organe informative, polițienești și elemente reacționare din emigrație.**

Cetățenii români stabiliți legal ori ilegal în străinătate constituie un potențial informativ util pentru serviciile de spionaj, o masă de manevră și un front de recrutare pentru activități ostile îndreptate împotriva țării noastre. Se știe doar că acordarea cetățeniei, a unui loc de muncă depind vital de atitudinea serviciilor secrete și subliniază dependența, mai ales a fugarilor, față de autoritățile străine.

Faptul că — la scurt timp după stabilirea în străinătate —, unii cetățeni români pot fi regăsiți în locuri frecventate de personalul navigant român, în magazine ce desfac mărfuri pentru marinari etc., nu este deloc întîmplător, el demonstrînd folosirea intensă a acestora pentru cunoașterea și racolarea unor marinari.

În ultima perioadă, informațiile obținute relevă cîteva caracteristici mai importante, ca :

- interesul elementelor din emigrație, inclusiv din grupările legionare, pentru polarizarea în jurul lor a navigatorilor rămași în exterior, indeosebi a celor tineri ;
- intensificarea acțiunilor de prelucrare dușmănoasă și incitarea celor rămași în străinătate la activități ostile, desfășurarea prin ei a unei pronunțate propagande emigraționiste asupra rudelor sau legăturilor apropiate din țară ;
- lansarea, prin cei rămași, a unor zvonuri, amplificarea unor germeni de nemulțumire și vehicularea printre rude și cunoștințe a ideilor privind așa-zisul „drept la emigrare", manifestarea deschisă a unor idei mistice, fasciste, retrograde, naționalist-șovine.

De exemplu, în cazul navigatorului „SANDU", fiindu-i exploatate carențele educaționale, a fost determinat de fugari să rămînă în exterior. În același timp, asupra lui s-au exercitat acțiuni de atragere în sfera emigrației legionare, iar soția sa — rămasă acasă — a fost instigată să întreprindă acte de dezordine, așa-zis „protestatare", pentru a obține plecarea din țară.

Un alt element, respectiv „MARIN" — fost navigator român — l-a determinat pe marinarul „CRINUL" să dezerteze de la bord, ulterior punîndu-l în legătură cu un cadru polițienesc și cu un redactor al postului de radio „Europa liberă". De asemenea, navigatorul „ZAHARIA", element tînăr, instigat de fugari a solicitat azil politic și a intrat sub influența unor elemente legionare din Spania, care îl incită la comiterea de acțiuni ostile țării noastre.

Exemplele ar putea continua. Dincolo de ele, însă, stau faptele convingătoare că împotriva marinarilor români se acționează permanent și organizat.

Pentru cunoașterea, prevenirea și contracararea cu toată fermitatea a acțiunilor ostile puse la cale în acest domeniu important al activității noastre, Biroul executiv al Departamentului securității statului a aprobat Programul de măsuri „OCEANUL", care statuează sarcini și misiuni precise pentru toate profilurile de muncă. Executarea lor ireproșabilă necesită creșterea necontenită a pregătirii și discernămîntului politic și profesional ale cadrelor, sporirea vigilenței și capacității de a sesiza esențialul din informațiile primite, instruirea și dirijarea corespunzătoare a rețelei și, nu în ultimul rînd, organizarea unei cooperări eficiente între unitățile care au sarcini în domeniul navigației maritime comerciale.

Cele menționate sînt doar cîteva dintre condițiile prioritare care pot asigura perfecționarea muncii și în acest domeniu, în vederea obținerii unei calități noi, superioare, și eficiențe sporite, în conformitate cu exigențele actuale puse în fața organelor de securitate de documentele de partid.

Lt. col. Chivu GHEORGHIȚĂ
Lt. col. Mircea GĂDĂRĂUȚEANU
Căpitan Nicușor DUMITRU

Considerații cu privire la activitatea de contrainformații militare în campanie

Activitatea organelor de contrainformații în campanie ridică numeroase probleme noi, de o complexitate deosebită, a căror aplicare presupune cunoașterea și însușirea perfectă a politicii Partidului Comunist Român, a doctrinei militare privind războiul întregului popor. Rezumînd cele menționate, am putea spune că o astfel de situație incumbă sarcini deosebite, determinate de starea de necesitate, care pune în mișcare forțele și mijloacele care participă la respingerea agresiunii. Măsurile adoptate în asemenea împrejurări au și menirea deosebită de aplicare a unui sistem eficient de pază și securitate a teritoriului aflat în primej-

die, de apărare corespunzătoare a valorilor materiale și spirituale amenințate.

Pentru a înțelege bine obligațiile ce ne revin, se impune să avem permanent în vedere locul și rolul organelor de contrainformații într-o campanie militară la care, potrivit reglementărilor actuale, participă unități subordonate Ministerului Apărării Naționale, trupe ale Ministerului de Interne, gărzi patriotice, formații de apărare civilă, detașamente ale tineretului. Toate aceste forțe au misiunea de a apăra fiecare palmă din pămîntul străbun al patriei, opunînd o rezistență hotărîtă agresorului, indiferent de forțele și mijloacele de luptă pe care acesta le folosește.

În astfel de împrejurări, încă din perioada trecerii forțelor armate la starea de război, organele de contrainformații militare asigură — în cooperare cu celelalte organe centrale și teritoriale de securitate — prevenirea, descoperirea și anihilarea oricăror acțiuni ale serviciilor de spionaj, ale elementelor dușmănoase din interior a căror activitate poate deveni extrem de periculoasă. În asemenea situații, inamicul folosește întreaga gamă de mijloace informative, își reactivizează agentura conservată pînă atunci, ridică actele teroriste la nivelul acțiunilor de luptă, folosește pe scară largă diversiunea ideologică, sabotarea întreprinderilor destinate apărării, propaganda în favoarea acțiunilor proprii. Cunoașterea intențiilor oficinelor de spionaj, prevenirea aplicării lor, descoperirea, neutralizarea și lichidarea oricăror fapte îndreptate împotriva capacității de apărare a țării sînt îndatoriri ce vizează nu numai latura obligațiilor profesionale — care trebuie îndeplinite ireproșabil — dar, mai ales, ridică permanent necesitatea de a se dovedi o conștiință patriotică înaintată, o atitudine vigilentă, revoluționară, față de orice încercări ostile ale inamicului și ale forțelor care îl sprijină.

Cele arătate impun concluzia că în atare împrejurări, organele de contrainformații militare trebuie să dispună de o rețea informativă competentă, să folosească judicios mijloacele speciale puse la dispoziție, astfel încît să cunoască permanent situația operativă din fiecare obiectiv militar, începînd de la punctele de comandă, unde se concentrează date și se elaborează deciziile, și terminînd cu subunitățile destinate pazei și securității unor valori. Se înțelege că măsurile noastre au ca obiectiv prioritor apărarea punctelor de comandă, a statelor-majore, a formațiunilor luptătoare de orice acțiuni ale spionajului.

Deși sediul organelor de contrainformații este, de regulă, la reședința punctelor de comandă, multiplele sarcini pe care le au incumbă obligația ca, în orice condiții, ele să se afle, sub aspectul activității concrete, în zonele „fierbinți", acolo unde dușmanul ar putea pătrunde și aduce daune forței combative a unităților luptătoare.

★

Conceptul de război al întregului popor evidențiază faptul că atît locul, cît și rolul organelor de contrinformații depind de etapele de desfășurare a acțiunilor militare cerute de starea de necesitate, cum sînt : alarmarea și mobilizarea unităților, concomitent cu ducerea unor acțiuni de luptă ; completarea lor cu efective ; transportul spre raioanele de concentrare ; lupta de rezistență marcată prin importante raioane de apărare ; activitatea clandestină din zonele temporar ocupate de inamic și în prizonierat etc. Desigur, aceste etape au o evoluție variabilă ca timp, de la starea de necesitate pînă la declanșarea războiului, fapt ce a determinat unele controverse în rîndul multor strategi militari. Pentru a certifica ideea că starea de necesitate reprezintă primul pas către război, unul dintre strategii N.A.T.O., colonelul MACHFORD, arăta : *„Într-o astfel de situație, dacă cineva îți bate la ușă și spune că va începe războiul, tu poți să-i spui, fără să greșești, deja a început, domnule !"*.

Într-adevăr, această etapă, căreia îi sînt specifice multe acțiuni caracteristice ca : amenințarea vădită cu forța, expulzarea unor diplomați acuzați de spionaj și amestec în treburile interne, asasinatele, incidentele de graniță, socotite ca un preludiu al războiului, trebuie să ducă la mobilizarea tuturor forțelor de care dispunem și orientarea lor fermă spre a apăra trupele proprii de orice influență a inamicului.

În perioada inițială a războiului, organele de contrainformații militare au sarcini deosebit de complexe, concretizate în însușirea concepției de luptă, realizarea dispozitivului de forțe cu misiuni precise, în raport cu planurile probabile de acțiune ale inamicului, cunoașterea direcțiilor principale de acțiune ale acestuia, elaborarea de hotărîri și decizii care să ducă la realizarea scopurilor strategice și tactice propuse. De aici rezultă și importanța cunoașterii din timp a modului de organizare a operațiunilor de apărare a țării, a celui de conducere a aparatului din subordine, a mijloacelor de legătură ce urmează să fie folosite în activitatea contrainformativă în clandestinătate, a modalităților de cooperare cu celelalte organe.

În aceste condiții, serviciile de contrainformații, constituite pe lîngă marile unități tactice și operative, executînd sarcinile specifice, au obligația să insiste pe acele măsuri care pot conduce la prevenirea certă a pătrunderii agenturii spionajului în diferite sectoare vitale de apărare. Acțiuni intense trebuie să se desfășoare și la nivelul birourilor de contrainformații militare, concretizate în studierea permanentă a situației operative a unităților, rezolvarea problemelor operative nou apărute, elaborarea unor eventuale noi căi și metode de cooperare cu alte unități, cercetarea, verificarea și documentarea unor informații ori sesizări în vederea clarificării poziției și izolării unor suspecți.

Dat fiind faptul că multe dintre acțiunile de luptă au un caracter independent, desfășurîndu-se pe „puncte de foc", ofițerilor de contrainformații militare le revin sarcini deosebite, mai ales că în raza lor de responsabilitate se concentrează o serie de probleme importante referitoare la paza și securitatea obiectivelor. În activitatea pe care o desfășoară, ofițerii de contrainformații trebuie să aibă în vedere că în zonă domiciliază ori se ascund elemente care pot fi folosite de inamic, că în rîndul rezerviștilor mobilizați s-ar fi putut strecura cadre și agenți inamici sau elemente turbulente, defetiste etc., care să creeze stări de spirit necorespunzătoare în rîndul trupelor proprii.

Începerea acțiunilor de luptă ridică, în fața organelor de contrainformații militare, probleme cu totul deosebite. Se înțelege că, în astfel de situații, este vorba de aplicarea diversificată a unor forme, metode și procedee de luptă care trebuie să macine forța militară și psihică a inamicului, chiar dacă acesta este superior. Dealtfel, în condițiile războiului

întregului popor, lovirea inamicului și producerea de pierderi importante constituie o cerință vitală a apărării. În această perioadă, organele de contrainformații au datoria să dețină permanent inițiativa măsurilor contrainformative, să-și aducă contribuția corespunzătoare la mascarea mișcării trupelor, la dezinformarea continuă a inamicului, prin presă, radio, televiziune, colaboratori și alte mijloace, la depistarea elementelor șovăielnice, cu intenții ostile din rîndul trupelor și din zona acțiunilor militare, la controlul traficului radio, în descoperirea posturilor de radio inamice.

În concepția războiului întregului popor, o deosebită importanță o are activitatea de contrainformații în perioada luptei de rezistență, care, în astfel de situații, se desfășoară în grupuri sau detașamente de rezistență. În asemenea condiții, elementul central, coordonator, dar și de execuție a sarcinilor specifice, rămîne biroul sau chiar numai ofițerul de contrainformații. El trebuie să facă totul pentru a apăra formațiunea de rezistență de orice acțiune dușmănoasă, de încercările spionilor, trădătorilor, diversioniștilor, panicarzilor, luînd totodată măsuri pentru a obține informații în legătură cu dispozitivul inamicului, cu activitatea elementelor trădătoare din zonă, cu cei care încearcă să acționeze împotriva punctelor de comandă, a depozitelor de armament sau a bazelor de aprovizionare.

Fără îndoială că în anumite împrejurări, ofițerii de contrainformații militare — în cooperare cu celelalte forțe participante — pot și trebuie să organizeze acțiuni clandestine, hotărîte și energice împotriva inamicului ascuns pe teritoriul vremelnic ocupat. Între acestea pot fi amintite pătrunderile informative în comandamentele, statele-majore și organele de informații sau contrainformații ale inamicului, organizarea unor acțiuni de sabotare a acțiunilor forțelor ostile, compromiterea unor cadre ale inamicului și discreditarea elementelor trădătoare colaboraționiste. Îndeplinirea unor asemenea sarcini presupune să dispunem de o rețea capabilă, să stăpînim bine situația operativă, să inițiem și să conducem competent combinații judicios elaborate.

★

Cele de mai sus reprezintă doar cîteva opinii ale autorilor acestui articol, care au încercat să concluzioneze unele aspecte constatate în perioada unor aplicații tactice la care au participat. Desigur, problema în sine este mult mai vastă și mult mai complexă. Dealtfel, doctrina militară a apărării patriei de către întregul popor, dezvoltată magistral de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, comandant suprem al Forțelor armate, oferă azi posibilități mari de analiză și de elaborare a unor considerații teoretice și practice privind activitatea contrainformativă în campanie, fapt ce ar putea să constituie un ghid de orientare pentru munca organelor de contrainformații în condiții speciale. De aceea, considerăm oportună și utilă aprofundarea cercetării acestui domeniu și elaboarea unor documente orientative de lucru pentru munca organelor de contrainformații militare în condiții de clandestinătate, astfel ca în perioada campaniilor această activitate să se integreze perfect în concepția Partidului Comunist Român privind războiul întregului popor.

Colonel Gavrilă SIPOSA...
Maior E...

CADRAN PROFESIONAL

„Cucernicia sa" se înrolase în... Oastea Domnului

Într-un pitoresc sat dîmbovițean de cîmpie, preotul Alexandru își slujea cu destoinicie enoriașii,aparent în deplină concordanță cu prevederile legale, nedînd deloc impresia că s-ar ocupa și cu alte probleme decît cele pentru care fusese hirotonisit.

Supravegherea informativă, desfășurată cu discreția conferită de profesionalitatea celor ce o execută, în conformitate cu ordinele în vigoare, pentru o stăpînire temeinică a situației operative, a scos însă la un moment dat pe prim-planul atenției un amănunt de real interes pentru securitatea statului : Cucernicia sa, care, altfel, nu avea antecedente demne de luat în considerație, se ocupa asiduu, în „timpul liber", cu audierea și colportarea știrilor de veninoasă propagandă reacționară transmise de postul de radio „Europa liberă". *Nocivitatea unor asemenea preocupări, atît pentru cel în cauză, cît și pentru persoanele aflate sub potențiala sa influență, a impus, potrivit ordinelor conducerii Departamentului securității statului pentru astfel de situații, măsuri urgente de verificare și aprofundare a acestei semnalări. Alți doi informatori, bine „plasați" în anturajul preotului, au confirmat în scurt timp datele inițiale și au evidențiat, în plus, că prea-cucernicul ascultător credea în injuriile „aruncate" pe calea undelor din München pe adresa realităților românești, le interpreta tendențios și chiar le completa cu comentarii ostile pe marginea unor aspecte ale situației economico-sociale din țara noastră.*

Pe lîngă toate acestea, în cadrul măsurilor de supraveghere informativă prioritară s-a mai stabilit că prea-cuviosul „păcătuia" și față de biserica ortodoxă „în serviciul" căreia se afla în mod oficial. Respectiv, „păcatul" consta în aceea că, la îndemnul altui „păstor", misionar într-o comună învecinată, precum și cu acordul unui înalt prelat de la „centru", preotul Alexandru *grupase în jurul său circa 200 de credincioși ai fostei asociații* „Oastea Domnului", *cu care organiza adunări în după-amiezele fiecărei duminici, în însăși incinta bisericii parohiale.*

La prima vedere totul părea normal, întrucît cucernicul părinte nu făcea altceva decît să pună în aplicare o dispoziție a Sinodului bisericii ortodoxe române de a-i aduce la biserică pe credincioșii din „Oastea Domnului", *pentru a-i avea permanent în supraveghere și influențare, în vederea stăvilirii proliferări activității acestora și a degenerării ei în manifestări dăunătoare. Preotul* Alexandru *însă își depășea flagrant „atribuțiile". Întîi, pentru că în discuțiile ce le purta cu unii dintre credincioșii participanți făcea frecvent referiri la o pretinsă lipsă de drepturi și libertăți religioase, incitîndu-i astfel la comentarii negative, mai ales că ei înșiși aveau asemenea „convingeri". În al doilea rînd, departe de a depune osteneală pentru limitarea pe cît posibil a numărului aderenților grupării, se străduia ca adunările respective să fie cît mai atractive*

pentru „ostași", organizînd învățarea și interpretarea în cadrul lor a unor cîntece și versuri specifice fostei asociații, unele scrise de legionari notorii, foști promotori de frunte ai „Oastei Domnului".

Asupra periculozității sociale a proliferării acestei grupări religioase nu trebuie insistat prea mult, întrucît se știe, din experiența muncii, că la ea au aderat, de-a lungul anilor, mulți legionari care, sub o asemenea acoperire, încearcă să desfășoare o susținută activitate ostilă, atît prin invocarea unor pretinse îngrădiri din partea statului privind libertatea de credință, cît și prin influențarea negativă a celorlalți credincioși, mulți dintre ei fiind tineri sau copii. De asemenea, prin unii membri ai „Oastei Domnului" se introduc în țară materiale propagandistice reacționare, se transmit în Occident date cu caracter denigrator privind realitățile din România și se stabilesc legături cu persoane și cercuri ostile care incită elemente așa-zise protestatare din interior, nemulțumite de o pretinsă lipsă de drepturi religioase ori de altă natură.

Preotul Alexandru, principalul animator din zonă al acestei grupări care are atîtea posibilități de a aduce prejudicii securității statului și inveterat colportor al propagandei ostile desfășurate de postul de radio „Europa liberă", trebuia determinat grabnic să nu-și mai depășească „atribuțiile".

In analiza desfășurată la conducerea Securității județului Dîmbovița, apreciindu-se cu multă răspundere toate datele problemei în stadiul de documentare în care se găsea cazul, s-a stabilit că pentru prevenirea și combaterea consecințelor proliferării „Oastei Domnului" să se acționeze, pentru început, prin factorii cultici responsabili. Ca urmare, s-a intervenit prin intermediul inspectorului teritorial de culte și al protopopului, în scopul determinării lui Alexandru de a renunța la a-și mai asuma prerogative pe linia „Oastei Domnului". Rezultatele au fost însă negative, în sensul că acesta nu numai că nu s-a „lepădat de păcat", ci și-a amplificat activitatea. La manifestările organizate de el duminica participau de-acum frecvent un număr și mai mare de persoane. Mai grav era faptul că multe dintre acestea veneau din alte județe, printre ele găsindu-se și unele elemente suspecte.

Cunoașterea exactă a faptelor nocive ale preotului Alexandru, datorită dirijării permanente pe lîngă el a 3—4 informatori cu posibilități reale de a-l supraveghea, a permis să se întreprindă și alte măsuri, prin care s-a acționat direct în scopul lichidării activității sale și al prevenirii posibilelor consecințe ale acesteia.

Astfel, în vederea avertizării, conform ordinelor în vigoare s-a stat mai întîi de vorbă cu preotul în legătură cu întreaga sa conduită. Abordarea în discuție a unor date exacte despre activitatea sa ostilă a înlăturat orice posibilități din partea acestuia de a tăgădui.

Concomitent s-a acționat cu hotărîre și prin rețeaua informativă, care a fost dirijată și instruită să-l influențeze pozitiv, în sensul de a-l conștientiza că prin faptele sale depășește limitele admise de legea cultelor și că printre numeroșii credincioși participanți la întrunirile duminicale organizate de el pot exista persoane cu probleme deosebite sub aspect politic, care l-ar implica fără să vrea în activități de interes pentru organele de securitate, cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

Același lucru i-a fost explicat și de ofițer, care i-a prezentat o serie de aspecte negative din preocupările unor legionari strecurați în „Oastea Domnului" tocmai pentru a desfășura activitate ostilă statului sub acoperirea religiei.

Sub influența concentrică a acestor acțiuni cu pronunțat caracter ofensiv, preotul Alexandru a înțeles în cele din urmă ce anume și unde greșea făcîndu-se ecoul propagandei reacționare occidentale și organizînd aceste adunări, cu aria de participare extinsă la nivelul mai multor județe, care puteau degenera în activități ostile.

În procesul avertizării el și-a recunoscut în întregime faptele, declarînd totodată că este pe deplin conștient de pericolul lor social și a dat asigurări că renunță definitiv la preocupările care generează asemenea consecințe dăunătoare.

Transpunînd angajamentul în fapte, „părintele" a transmis credincioșilor din alte județe să nu mai vină în parohia lui, iar în ceea ce îi privește pe adepții „Oastei Domnului" din comună i-a îndemnat să participe la slujbele ortodoxe obișnuite de duminica.

Prin inspectorul teritorial de culte s-a organizat dezbaterea cazului în cadrul Conferinței de orientare trimestrială cu preoții, unde s-a creat un climat de respingere din partea acestora a faptelor preotului Alexandru, prevenindu-se astfel și posibilitatea apariției unor manifestări similare în alte localități.

Materialele informative obținute în continuare prin rețea confirmă întru totul un comportament corespunzător din partea preotului. El a rămas însă în atenția organelor de securitate, pentru deplina sa descurajare și influențare pozitivă.

Maior **Vasile SĂVOIU**

Colportorii din LABORATORUL DE OPTICĂ

În laboratorul de optică al Cooperativei „Unirea" din Pucioasa, unde lucrează de ani buni de zile un vechi seminavetist din București, pe numele său Marian, se întîlneau cu o frecvență suspectă un ceasornicar, un fotograf, un mecanic de termoficare și opticianul gazdă.

Semnalarea a fost făcută de doi informatori, aproape concomitent, în cadrul supravegherii informative desfășurate în dosarul de problemă.

Pentru clarificarea suspiciunii, după analizarea cu realism a posibilităților celor doi informatori, aceștia au fost instruiți să pătrundă cît mai mult, cu discreție maximă, în intimitatea anturajului respectiv. Sarcina lor principală era de a stabili scopul întîlnirilor persoanelor în cauză, preocupările și conduita lor la domiciliu, la locul de muncă, dar mai cu seamă în timpul ce și-l petreceau împreună la laboratorul de optică.

In paralel, au mai fost identificate și alte cîteva surse din problemă, cu posibilități informative pe lîngă fiecare dintre cei patru și li s-au trasat și acestora sarcini diferențiate.

Analizînd datele existente, conducerea Securității județului Dîmbovița a stabilit ca acest caz să fie lucrat cu prioritate în cadrul dosarului de problemă. Pentru fotograf și mecanic, care erau membri de partid, s-a cerut și s-a obținut aprobarea organelor de partid, în vederea urmăririi și clarificării situației lor.

Odată intensificată activitatea de supraveghere informativă, datele furnizate de cinci informatori și colaboratori dirijați în caz confirmau faptul că cei patru se întîlneau cu regularitate, mai des în laboratorul de optică, dar din cînd în cînd și în centrala termică a unui bloc de locuințe unde lucra mecanicul.

Printr-o dirijare atentă a rețelei, în scopul adîncirii și verificării în continuare a informațiilor, s-a stabilit că aceștia îl aveau ca „lider" pe optician, sub impulsul căruia consumau împreună băuturi alcoolice, audiau postul de radio „Europa liberă", comentînd favorabil știrile ostile ascultate, aduceau calomnii unor persoane din conducerea de partid și de stat și își exprimau dezacordul cu politica internă și externă a țării noastre. Mai grav era faptul că sub influența propagandei reacționare a postului de radio „Europa liberă" și pe fondul unor nemulțumiri personale, cei patru colportori, dar îndeosebi opticianul, se manifestau ostil cu privire la realitățile din țara noastră, prin denigrarea realizărilor înfăptuite de poporul român în anii socialismului, și în cadrul unor discuții purtate cu alte persoane cu care veneau în contact, în special la locul de muncă.

Printr-o combinație simplă, gîndită și elaborată pe baza datelor existente în dosar, s-a reușit ca una dintre aceste persoane să fie tocmai informatorul „Cosmin", trimis să-și repare ochelarii conform planului de dirijare a surselor despre care exista certitudinea că se bucură de încrederea deplină a urmăriților.

Cunoscîndu-l de mulți ani pe „Cosmin", mai ales că acesta apelase deseori la serviciile sale în problema ochelarilor, opticianul nu a ezitat să abată discuția — în timp ce-i fixa clientului său lentilele în rame — spre problemele care îl preocupau în mod deosebit ca urmare a audierii „Europei libere".

Sigur că, potrivit instructajului, informatorul nu a subscris la părerile obiectivului, exprimîndu-și neîncrederea în conținutul știrilor transmise de acest post de radio, dar opticianul i-a „argumentat" pretinsul realism al emisiunilor ascultate de el cu „observații și critici" proprii, cu un profund caracter ostil, la adresa politicii partidului și statului.

Trebuie subliniat că activitatea de colportor a opticianului rezulta din materialele furnizate de informatoarea „Silvia", care îi era concubină, și „Cosmin" fusese trimis să-și repare ochelarii și ca o măsură de verificare a acestor date.

In cazul celorlalți trei nu s-a procedat în mod similar, întrucît n-au existat condiții de aceeași natură, dar s-a putut stabili, pe baza analizei informațiilor, că într-un ipotetic „clasament", după optician ar urma ceasornicarul și fotograful cu o activitate de colportaj mai intensă și cu manifestări necorespunzătoare, dăunătoare pentru interlocutori cu eventuale lacune în pregătirea politico-ideologică.

Nocivitatea unor astfel de manifestări impunea luarea de măsuri ferme de prevenire și combatere a posibilelor consecințe, prin destrămarea anturajului din laboratorul de optică și lichidarea activității celor ce îl compuneau.

Analiza desfășurată la conducerea Securității a evidențiat faptul că acest caz era, teoretic, clarificat, fiind necesare acum documentarea sa temeinică și trecerea operativă la măsurile cele mai indicate în astfel de situații, în raport cu gradul de pericol social existent.

Ca urmare, s-a stat de vorbă cu mai multe persoane față de care membrii anturajului au avut manifestări ostile și s-au luat declarații scrise.

Discuțiile purtate cu înșiși cei urmăriți și modul cum li s-au pus problemele au determinat o recunoaștere fără echivoc din partea lor a activității desfășurate și a periculozității acesteia.

In raport cu gradul de vinovăție al fiecăruia s-a hotărît să se întreprindă următoarele măsuri de prevenire:

— informarea organelor de partid în legătură cu activitatea și conduita necorespunzătoare a fotografului și a mecanicului;

— avertizarea ceasornicarului pentru manifestări ostile și participare la anturaj;

— punerea în dezbaterea colectivului de oameni ai muncii de la Cooperativa „Unirea" din Pucioasa a opticianului, pentru colportarea știrilor postului de radio „Europa liberă" și manifestări ostile la adresa politicii partidului și statului.

La baza hotărîrii de a se lua această ultimă măsură a stat și faptul că existau informații verificate potrivit cărora în cadrul Cooperativei „Unirea" mai erau și alte persoane care ascultau și se făceau ecoul propagandei reacționare desfășurate de „Europa liberă". S-a avut în vedere să se întreprindă o acțiune preventivă cu caracter mai larg, scontîndu-se pe influențarea pozitivă indirectă a tuturor celor ce se puteau simți vizați.

In acest scop s-a întocmit un material cuprinzător și bine documentat, bogat în argumente privind nocivitatea audierii și colportării știrilor transmise de posturile de radio reacționare străine, în care exemplul opticianului era dat ca un caz tipic de cădere sub influența nefastă a unei asemenea propagande. O astfel de influență găsise teren prielnic în slaba pregătire politică a opticianului și în capacitatea sa redusă de înțelegere a fenomenelor sociale, sub-

minîndu-i încrederea în orînduirea socialistă și aducîndu-l în pragul săvîrșirii unor fapte de natură să prejudicieze securitatea statului.

La propunerea Securității județului Dîmbovița, cu aprobarea organelor de partid, conducerea Cooperativei „Unirea" a organizat o adunare unde au fost invitați circa 500 de membri cooperatori, care au ascultat consternați materialul referitor la comportarea și manifestările reprobabile ale colegului lor.

Au luat cuvîntul mai mulți participanți, înfierînd cu toții, fără excepție, atitudinea înapoiată, retrogradă a opticianului. La rîndul său, acesta a avut o poziție autocritică, și-a exprimat regretul pentru o asemenea conduită și a dat asigurări că își va revizui radical poziția.

Ulterior, mărturisirea sa față de un informator că ceea ce i s-a întîmplat constituie o lecție pentru el atestă prin ea însăși eficiența măsurii luate.

S-au obținut, de asemenea, date că unii cooperatori cunoscuți că obișnuiau să asculte „Europa liberă", puternic impresionați de dezbaterile pe marginea cazului colegului lor de la laboratorul de optică, au renunțat la asemenea preocupări.

Lt. maj. **Vasile BUZEA**

ÎN CE CREDEAU... CREDINCIOȘII

Nu mai e de mult un secret faptul că preceptele și practicile religioase slujesc interesele reacțiunii și ale cercurilor anticomuniste. Acest lucru se manifestă vădit, mai ales în cazul sectelor aflate în afara legii, a căror activitate concretă vizează atingerea unor valori sociale pe care avem obligația sacră de a le apăra.

Lucrătorii de la Securitatea județului *Teleorman* s-au confruntat cu acțiunile unor asemenea elemente și, în baza ordinelor și indicațiilor conducerii Departamentului securității statului, au analizat informațiile obținute pe această linie, luînd măsuri pentru creșterea calității și eficienței muncii lor. Încercăm să exemplificăm cele menționate prin cazurile descrise mai jos.

Iehovistul

In cadrul supravegherii informative ne-am sesizat la un moment dat de poziția lui „Gheorghe G", *fost reglor A.M.C. la punctul C.T.C. al Intreprinderii de rulmenți Alexandria. Cunoscut ca un element retras și cu preocupări ce nu depășeau limitele obișnuite, generale, într-o împrejurare a apărut într-o notă că audiază și colportează știri difuzate de posturi de radio ale statelor capitaliste. Verificînd poziția sa, informatorii* „Răducanu" *și* „Murgeanu" *au confirmat comentariile tendențioase pe care le făcea* „Gheorghe G" *și, mai mult, ne-au semnalat că acesta se pretinde...* „pocăit". *Incercînd să ne clarificăm mai bine asupra poziției sale și să-l influențăm pozitiv, am hotărît să-l contactăm. In discuțiile purtate,* „Gheorghe G." *nu numai că nu a recunoscut comentariile pe care le făcea pe teme politice, dar a adoptat o poziție fanatică religioasă, justificînd atitudinea sa prin precepte iehoviste.*

Continuînd urmărirea, am stabilit cu certitudine că „Gheorghe G." *a aderat la secta* „Martorii lui Jehova", *că și-a făcut rost — prin intermediul unui alt sectant, cunoscut de noi — de literatură iehovistă pe care o studiază asiduu și că încearcă să-și facă prozeliți din rîndul colegilor de muncă. Aceste date au coincis cu o altă informație, din care rezulta că* „Gheorghe G." *refuză public să participe la demonstrația oamenilor muncii prilejuită de sărbătorirea zilei de 23 August. Contrariați de poziția sa, mai mulți oameni ai muncii l-au întrebat de ce adoptă o asemenea atitudine, la care* „Gheorghe G." *și-a dat* „arama" *pe față. A pretins cu multă claritate că* „legile credinței sale îl obligă să nu recunoască cerințele și obligațiile... pămintene" *și că el* „nu crede" *în reglementările noastre sociale. De altfel, activitatea ulterioară a sectantului a lăsat să înțelegem mai clar în ce... credea acesta și ce scopuri urmărea.*

„Gheorghe G.", *profitînd de faptul că muncea singur într-o încăpere izolată, a trecut la îndoctrinarea fățișă a mai multor muncitori pe care îi chema la el în atelier. A încercat să trezească interesul pentru literatura iehovistă și al unor persoane ce dețineau în întreprindere diverse funcții obștești. Apreciindu-se că se impune o îngustare a posibilităților sale de a desfășura activitate de prozelitism, s-a luat măsura mutării lui de la acel loc de muncă.*

Intensificînd urmărirea sa — prin rețea și mijloace speciale —, am constatat că cel în cauză nu-și face datoria la noul loc de muncă. Multe loturi controlate de el calitativ au fost recontrolate, constatîndu-se că în majoritatea cazurilor a admis numeroase repere necorespunzătoare. Intrebat de factorii responsabili din întreprindere de ce procedează astfel, „Gheorghe G." *a motivat că preceptele sale religioase nu-i permit* „să facă rău oamenilor prin a respinge produsele necorespunzătoare". *Iată deci cum nocivitatea ideilor sectante s-a răsfrînt negativ și în activitatea productivă, concretă, a acestei importante întreprinderi economice.*

Desigur, situația nu putea continua. Cu aprobarea Comitetului județean de partid, cazul sus-numitului a fost pus în dezbatere publică, acțiune la care au participat peste 300 de oameni ai muncii. Prin referatul prezentat și discuțiile purtate au fost demascate numeroase precepte și dogme iehoviste, evidențiindu-se influența acestora asupra atitudinii lui „Gheorghe G." *față de muncă. Mulți dintre cei care au luat cuvîntul au arătat că activitatea sectantă a lui* „Gheorghe G." *a atras după sine grave încălcări ale disciplinei muncii, care ar fi putut afecta prestigiul unității, chiar și în relațiile cu partenerii străini.*

In final, la propunerea participanților la adunare, pentru abaterile comise, împotriva lui „Gheorghe G" *s-au luat măsuri administrative, el rămînînd însă în atenția organelor de securitate.*

Evanghelistul

În aceeași întreprindere, organele de securitate l-au avut în atenție și pe „Claudiu N.", *controlor tehnic de calitate la secția mecanic șef. Membru al sectei* „Creștini după evanghelie", *cel în cauză poza într-un element conștiincios și cinstit, dar avea grijă să condiționeze avizarea calitativă a unor piese în funcție de modul în care unii muncitori îi acceptau sau blamau propaganda religioasă ce o desfășura la locul de muncă. Asemenea date au fost stabilite și verificate informativ, atitudinea sa fiind semnalată de către noi și factorilor de decizie competenți; ca urmare, cel în cauză a fost sancționat pe linie administrativă și discutat în colectivul de muncă al serviciului C.T.C.*

După sancționarea sa, „Claudiu *N." a devenit mai atent. Fără să renunțe la concepțiile sale, sus-numitul s-a folosit în continuare de poziția sa, tolerînd nereguli și acte de necinste cu privire la calitatea produselor executate de unele elemente ce îi împărtășeau ideile mistice. Încercînd să-și motiveze atitudinea,* „Claudiu N." *a arătat că ceea ce face este* „datoria lui de credință".

Întrucît și activitatea acestuia putea aduce întreprinderii prejudicii materiale și morale, odată cu iehovistul „Gheorghe G.", *a fost pus și el în discuție publică.*

Condamnîndu-i activitatea desfășurată, preceptele și dogmele difuzate, oamenii muncii care au luat cuvîntul în adunare au propus mutarea lui „Claudiu N." *într-o secție de producție, măsură care a și fost îndeplinită imediat.*

Astăzi se poate afirma, ca urmare a datelor obținute de noi, că cel în cauză adoptă o poziție corespunzătoare la noul loc de muncă și evită discuțiile cu conținut religios.

Am prezentat cazurile de mai sus nu atît în intenția de a evidenția mijloacele și metodele folosite de noi pentru neutralizarea activității celor doi sectanți, cît, mai ales, pentru a arăta că în obiectivele economice lucrează asemenea elemente fanatice care, sub influența preceptelor religioase absurde în care cred, pot aduce prejudicii economiei naționale.

Fără îndoială că în activitatea de prevenire va trebui să ținem seama de asemenea situații și să verificăm, prin mijloacele noastre specifice, poziția adoptată de astfel de persoane față de munca pe care o prestează în unitățile socialiste.

Căpitan Nicolae BODÎRLĂU

Speranțe spulberate...

La Securitatea județului Mehedinți *ne confruntăm uneori cu fapte care vizează intenția unor elemente de a trece fraudulos frontiera. Informațiile pe această linie ne alertează întotdeauna, determinîndu-ne să declanșăm măsurile cele mai adecvate pentru verificarea datelor obținute și prevenirea aplicării planurilor puse la cale de persoanele respective. Dar iată un asemenea caz...*

Sursa „Luca" *ne-a semnalat că patru persoane din Drobeta-Turnu Severin s-au constituit într-un grup, cu intenția de a trece fraudulos frontiera. Verificînd situația celor patru elemente cuprinse în sesizare, a rezultat că toate sînt fără ocupație, trei dintre ele erau cunoscute cu antecedente penale, iar una urma să execute o pedeapsă de 4 ani închisoare pentru delapidare.*

În scopul verificării și adîncirii datelor obținute, am luat imediat măsuri pentru încadrarea informativă — pe mai multe linii — a persoanelor în cauză, cunoașterea modalităților prin care intenționează să-și materializeze intențiile, prevenirea oricăror încercări ale acestora de a pleca ilegal din țară.

De la început s-a desprins faptul că ne confruntăm cu elemente dispuse să facă orice pentru a pleca. „Decebal L.", *spre exemplu, membru al anturajului, era cunoscut că a fost condamnat pentru tentativă de omor, că are o soră stabilită în Franța, la care vrea să ajungă cu orice preț.* „Ion Ovidiu", *un amic al celui de mai sus, fusese condamnat pentru tentativă de trecere frauduloasă a frontierei, recent eliberat condiționat din penitenciar (executa de peste un an închisoare pentru furt din avutul personal), dovedindu-se hotărît să plece oricum.* „Nicolae B.",

prieten cu cei doi, urma să execute patru ani închisoare pentru delapidare, sentință rămasă definitivă și intenționa să fugă pentru a se sustrage de la executarea pedepsei. „Cristian A“, ultimul din grup, fost condamnat pentru furt din autoturisme, era dominat de o psihopatie impulsivă, devenind periculos mai ales sub influența alcoolului. Sub aspectul procedeelor pe care intenționau să le folosească, acestea s-au dovedit destul de multiple. Iată posibilitățile discutate de ei :

a) să deturneze avionul utilitar aflat pe aeroportul din Drobeta — Turnu Severin. Pentru realizarea acestui scop, intenționau să procure, contra cost, armament și muniții, motiv pentru care au intrat în contact cu unii cetățeni străini cărora le-au făcut propuneri în acest scop ;

b) să procure, prin intermediul unor cetățeni străini, pașapoarte în alb, pe care apoi să le completeze, ori să sustragă astfel de documente de la străini și să aplice fotografiile lor pe ele ;

c) să se ascundă într-un autotren TIR, încercînd și posibilitatea coruperii unui șofer ;

d) cu sprijinul unei persoane care lucrează la Întreprinderea electrocentrale „Porțile de Fier“, să pătrundă în hidrocentrală, trecînd apoi prin tunel pe teritoriul țării vecine ;

e) înot sau cu ajutorul unei călăuze din zona Gruia — Ostrovul Mare.

Pentru fiecare variantă în parte, analizată sub aspectul posibilităților de realizare, am luat măsurile de prevenire ce se impuneau. Între altele, am întărit măsurile de pază și securitate la aeroport, la tunelul hidrocentralei „Porțile de Fier“, am întreprins măsuri — conform Ordinului D/00120/1979 — împotriva unor străini dispuși să-i favorizeze pe cei în cauză, am luat în atenție alte elemente care puteau să-i sprijine. Concomitent, am luat măsuri pentru destrămarea cît mai operativă a anturajului.

În scopul destrămării grupului, prin organele de miliție au fost invitați, separat, la sediul inspectoratului, „Decebal L“ și „Ion Ovidiu“. Cu primul s-a reluat o discuție anterioară referitoare la încadrarea sa în cîmpul muncii, iar cu al doilea s-a insistat pe atitudinea și comportarea de care va trebui să dea dovadă, avînd în vedere eliberarea sa condiționată din penitenciar și încadrarea în cîmpul muncii. La terminarea discuțiilor s-a organizat plecarea acestora în același timp, pentru

a se întîlni în incinta inspectoratului. Surpriza momentului a creat primele suspiciuni între cei doi, fiecare, individual, contactîndu-i apoi pe „Nicolae B.“ și „Cristian A.“, vorbindu-le despre posibila divulgare a intențiilor lor.

Cum în virtutea prevederilor legale „Nicolae B“ trebuia să înceapă executarea pedepsei la care fusese condamnat, s-a trecut la reținerea lui. Apreciind că ceilalți au vorbit despre el și temîndu-se de faptul că i s-ar putea agrava situația, acesta a solicitat încă de la început să se adreseze organelor de securitate, precizînd că are de făcut unele destăinuiri importante. Fiindu-i satisfăcută solicitarea, în timpul discuțiilor el ne-a vorbit pe larg despre intențiile de evaziune puse la cale de grupul amintit, dînd și alte amănunte, îndeosebi despre unele persoane care cunoșteau planurile lor.

În baza datelor furnizate de „Nicolae B.“, s-au organizat discuții separate cu „Decebal L.“, „Ion Ovidiu“ și „Cristian A.“. Pentru unele inadvertențe care s-au ivit, s-a procedat la confruntări între ei, conturîndu-se în cele din urmă în mod clar intențiile lor, fără să rezulte însă că ar poseda materiale ajutătoare pentru punerea în aplicare a vreuneia dintre variantele prevăzute.

Datele obținute despre alte persoane au fost, de asemenea, exploatate. Unele dintre aceste elemente au fost avertizate, iar altele au fost semnalate organelor competente de partid, care au dispus măsurile corespunzătoare.

În final, după avertizarea celor patru persoane din anturaj, s-a procedat la încadrarea în cîmpul muncii a lui „Decebal L.“ și „Ion Ovidiu“, „Cristian A.“ fiind pus în situația să urmeze tratamentul medical indicat de organele de specialitate, după care se va proceda și la încadrarea sa într-un loc de muncă corespunzător. „Nicolae B.“ execută pedeapsa în penitenciar, fiind luate măsuri de influențare pozitivă a sa. Dealtfel, acesta a și afirmat că „speranțele“ lui s-au spulberat.

Din informațiile obținute ulterior, rezultă că măsurile întreprinse au avut efectul scontat. Fiind contactate periodic,s-a desprins faptul că cele trei persoane rămase în stare de libertate nu se mai află în relații de prietenie. De asemenea, nu au mai fost semnalate că ar intenționa să comită fapte potrivnice legilor.

Lt. col. **Ilie IORDACHE**

În comentariile presei occidentale pe marginea atacului aerian israelian asupra instalațiilor nucleare irakiene de la Tammuz au apărut informații și date care fundamentează concluzia că „*succesul*" operațiunii se datorează, în egală măsură, forțelor aeriene și Serviciului secret. Astfel, se precizează că dosarul acțiunii, aflat în seifurile bine păzite ale *Mossad*-ului, conține date adunate în timp, cu migală, după un plan bine pus la punct, rod al inteligenței și competenței profesionale. Dintre piesele dosarului și acțiunile „*oamenilor din umbră*", printre altele, se citează că centrul nuclear de la Tammuz s-a construit pe baza unui acord încheiat între Franța și Irak la 18 noiembrie 1975. Reactorul nuclear, în valoare de 260 milioane dolari, era construit de partea

ATACUL AERIAN DE LA TAMMUZ...

franceză la centrul de cercetări de la Saclay, lîngă Paris, avînd capacitatea de 70 Megawați și fiind alimentat cu uraniu — 235 innobilat. În ultima etapă, la Tammuz lucrau 150 de specialiști francezi în cadrul programului de asistență tehnică. Surse israeliene de informații bine acoperite au urmărit îndeaproape mersul lucrărilor și evoluția operațiunilor de instalare a echipamentelor, alimentînd permanent dosarul Serviciului secret de la Tel Aviv. În același timp, prin fotografii aeriene s-au localizat cu multă precizie puncte nodale ale instalațiilor, cum ar fi cupola reactorului, computerul, centrul de coordonare a operațiunilor ș.a. Profitînd de războiul iraniano-irakian și de incursiunile aviației iraniene în zona Bagdadului, începînd din septembrie 1980, avioane israeliene au întreprins frecvent raiduri în spațiul vizat, în urma cărora, folosind dispozitive cu infraroșii, au fotografiat în detaliu obiectivul.

Motivarea pregătirii acțiunii israeliene o constituie afirmația regelui Iordaniei apărută într-un ziar libanez în 1975, potrivit căreia „*programul nuclear irakian reprezintă prima încercare arabă de a obține bomba atomică, deși scopul declarat al construcției reactorului este pașnic*". O declarație similară a făcut și Naim Hadad, membru al Consiliului Comandamentului Revoluției din Irak. El susține că „*arabii trebuie să-și construiască o bombă atomică*".

Febrilitatea cu care se avansa în conturarea dosarului era stimulată de unele informații ale surselor israeliene, care apreciau că, în numai un an de la încărcarea reactorului, Irakul ar putea să producă 2—3 miniîncărcături nucleare. *Mossad*-ul a intervenit însă pentru a întîrzia cît mai mult cu putință ca o asemenea ipoteză să devină reală, folosind metode din arsenalul celor utilizate și cu alte prilejuri : sabotaj, diversiune, atentate. Astfel, la 5 aprilie 1979, cu 3 zile înainte ca reactorul să fie încărcat într-un vapor pentru a fi transportat în Irak, un grup neidentificat a pătruns în zona de maximă securitate a uzinei de producție a echipamentelor nucleare de la Seyne-sur-Mer, de lîngă Toulon. Incendiul provocat a distrus reactorul, întîrziind livrarea instalațiilor speciale timp de 2 ani. Investigațiile organelor de resort franceze au dus spre *Mossad*-ul israelian, fără însă a putea fi identificați și reținuți autorii sabotajului.

O altă țintă o constituiau specialiștii angrenați în construcția obiectivului. La 4 iunie 1980, renumitul specialist irakian de origine egipteană Yahia El-Meshad, aflat pentru documentare în Franța, a fost asasinat într-un hotel din Paris. Nu au fost arestați autorii, dar din nou pistele anchetatorilor francezi au dus la *Mossad*.

Atacul aerian israelian asupra instalațiilor nucleare de la Tammuz a fost amînat, de mai multe ori, din diferite motive, inclusiv ca urmare a opoziției unor personalități israeliene : noiembrie 1980, februarie, martie și mai 1981. Întrucît se întrevedea riscul desconspirării, la 5 iunie a.c., premierul *Menahem Begin* a fixat data de duminică, 7 iunie 1981, pentru declanșarea operațiunii. În toată perioada premergătoare acțiunii, au fost selecționați executanții, dintre cei mai buni piloți, și li s-a făcut o pregătire minuțioasă. Așa cum se procedase cu prilejul operațiunii „*FULGERUL*" din 1976, de la Entebbe — Uganda, într-o zonă din deșertul Sinai s-au realizat machete la scară reală ale instalațiilor de la Tammuz și au început antrenamentele. În același timp, s-a studiat minuțios traseul. Pregătirile erau urmărite îndeaproape de șeful de stat-major al armatei, *Rafael Eitan*, de comandantul forțelor aeriene, *David Ivri*, și de șeful Serviciului secret, *Yehoshua Saguy*, aducîndu-se corectivele necesare.

La 7 iunie a.c., ora 16,40 (ora Israelului), operațiunea a fost declanșată prin decolarea de la baza militară *Etzion*, din *Sinai*, a opt avioane de bombardament *F-16* și a șase avioane de tipul *F-15*, pentru escortă. Formațiunea a urmat aproape jumătate din traseu frontiera iordaniano-saudită. Avioanele au zburat la altitudine joasă, cu variații de înălțime pentru a evita stațiile radar inamice. Atunci cînd au fost totuși interceptate de radarul de la baza iordaniană Ma'an, piloții au răspuns în limba arabă, înșelîndu-i astfel pe cei de la sol, lăsînd să se înțeleagă că aparțin forțelor armate iordaniene și saudite. Lipsa unui sistem de apă-

rare integrat al țărilor arabe limitrofe nu a făcut posibilă cooperarea în acel moment pentru verificarea și exploatarea datelor respective. Ca atare, avioanele israeliene și-au continuat nestingherite traiectul de zbor.

Așa cum informează săptămînalul londonez *„Flight“*, specializat în probleme aeronautice, și revista americană *„Time“*, bombardierele au lansat, în două etape, cu extremă precizie, patru bombe cîntărind fiecare aproximativ o tonă. Reactorul a fost distrus în totalitate. Unul dintre avioane, echipat cu sistem laser, a luminat reactorul pentru a facilita bombardarea. Două din cele opt avioane de atac au luat imagini care au confirmat distrugerea totală a instalațiilor. În timpul atacului, un specialist francez aflat în interiorul obiectivului și-a pierdut viața.

Riposta artileriei irakiene a fost fără efect ; formațiunea de avioane israeliene participante la raid s-a înapoiat la baza din Sinai pe aceeași rută.

Atacul aerian de la Tammuz a fost condamnat și dezaprobat de opinia publică iubitoare de pace din întreaga lume, inclusiv din țara noastră. Consiliul de Securitate al O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție prin care *condamnă cu tărie acest atac considerat ca o încălcare a Cartei Națiunilor Unite și a normelor de conduită internațională.*

Maior Nicolae TOMA

DESTĂINUIRILE UNUI AGENT SECRET...

...este titlul lucrării memorialistice a unui controversat spion spaniol, Luis Em. Gonzales-Mata Liedo, **tradusă din limba franceză, adaptată și prelucrată de** Elena Vasile **și** maior Gheorghe Vasile.

Cartea, în întregimea ei, nu este, așa după cum chiar autorul recunoaște, un roman de aventuri, ci o descriere a faptelor din cei 18 ani din viața sa petrecuți în solda serviciilor secrete (spaniole, dominicane, algeriene, americane etc.), cu toate întîmplările tragice, uneori incredibile, prin care a trecut.

Autorul dezvăluie lumea spionajului european, nord-african, sud și nord-american, dedesubturile neștiute ale unor afaceri de stat și particulare. Cîteva titluri de capitole sînt edificatoare în acest sens : „Ideile mele cu privire la serviciile secrete din Santo-Domingo", „Cum se suprimă un dictator", „Devin spionul personal al lui Ben Bella", „Complotul C.I.A. pentru a-l discredita pe De Gaulle", „Moștenitorul lui Martin Bormann", „O misiune ciudată", „Ultima misiune pentru C.I.A." **și altele.**

Acuratețea traducerii, stilul alert, răsturnările neașteptate de situații fac din această carte o lucrare pasionantă la lectură și bogată în învățăminte pentru cadrele de securitate sub aspectul modalităților de acțiune în împrejurările dramatice prin care autorul pretinde că a trecut.

DIN ACTIVITATEA SERVICIILOR SECRETE BRITANICE

Această lucrare este o mini-istorie a organelor de informații engleze scrisă de Richard Deacon și tradusă de lt. major Maria Ilie, **care, în procesul adaptării și prelucrării, a reținut cele mai semnificative fapte ce pun în evidență modul de organizare a activității informative din Marea Britanie.**

„Istoricește, **spune autorul,** este imposibilă fixarea cu precizie a unui moment de început al activității informative. În evul mediu, de exemplu, munca aceasta era desfășurată în special de ambasadori. Cavalerul Thomas Tuherville, în timpul războiului anglo-francez din 1293—1298, își spiona compatrioții pentru regele Franței, Filip al IV-lea. Abia în vremea dinastiei Tudorilor, activitatea informativă desfășurată de venețieni la curtea engleză a determinat încurajarea de către regele Henric al VII-lea a contraspionajului..." **Și autorul, în mod cronologic, prezintă momente semnificative care punctează începutul și evoluția activității informative organizate. Epoca elisabetană, a lui Sir Henry Wotton, Thomas Chamberlain și William Eden ; apariția, după 1870 a Intelligence Branch ; trei decenii ale lui Sidney Reilly ; M.I. 5, M.O. 5, M.I. 6, Biroul 40, SOE — etape de organizare și reorganizare, de succese și insuccese.**

În lucrare sînt povestite cîteva dintre cele mai reprezentative acțiuni de spionaj : Thomas Deach, agent dublu în America ; Basil Zaharoff, un agent extraordinar ; Misiunea lui David Petrie ; Un nou aspect al misiunii Hess ; Femei spion în cel de-al doilea război mondial.

În totalitatea ei, această lucrare contribuie la informarea și documentarea cadrelor de securitate, sporindu-le bagajul de cunoștințe de specialitate.

Colonel Ștefan GHEORGHE

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR DIN ORGANELE DE SECURITATE (PENTRU CONVOCĂRILE DIN ANUL 1981)

A. Teme comune pentru toate cadrele.

Tema: **Sarcinile ce revin ofițerilor de securitate, pe profiluri de muncă, pentru actualizarea permanentă a categoriilor de persoane (români și străini), a obiectivelor, locurilor și mediilor care fac obiectul activității de supraveghere sau urmărire informativă, în funcție de mutațiile ce au loc în rîndul acestora; adaptarea metodelor și mijloacelor specifice de acțiune în raport cu mutațiile respective.**

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol., București — 1979, pag. 58—67; Cuvîntarea la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie 1979, broșură, Ed. pol., pag. 5—19;

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976, D/00120/1979, D/00140/1981;

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Programele de măsuri adoptate pe probleme de muncă și în principalele acțiuni ce se află în atenția aparatului de securitate.

— Publicația „Securitatea" nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 4, 9 și 31; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 13; nr. 1/1981, pag. 3, 19 și 22; nr. 2/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 3, 11 și 19.

B. Teme specifice.

Informații interne.

Tema: **Metode și mijloace care își dovedesc în prezent eficacitatea pe planul neutralizării acțiunilor elementelor ostile din rîndul foștilor condamnați, membrilor fostelor partide burghezo-moșierești și altor categorii de persoane cu antecedente politice sau penale reacționare.**

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Planul de măsuri în problema „foști condamnați pentru infracțiuni contra securității statului", difuzat cu nr. D/0012117/1980.

— Publicația „Securitatea" nr. 1/1980, pag. 31; nr. 3/1980, pag. 33; nr. 4/1980, pag. 4; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 63—73.

— Tema: **Periculozitatea acțiunilor întreprinse de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate asupra unor intelectuali români, în scopul determinării acestora de a se angaja la acțiuni de natură să prejudicieze securitatea statului, interesele politicii partidului și statului nostru. Sarcinile ce revin organelor de securitate în vederea prevenirii și neutralizării unor asemenea acțiuni.**

— Legea nr. 23/1971, Legea presei (nr. 3/1974) și H.C.M. nr. 18/1972.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Programul de măsuri în acțiunea „Eterul" și planurile de măsuri în problemele artă, cultură, învățămînt, sănătate, presă și justiție.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 5; nr. 1/1980, pag. 31 și 43; nr. 2/1980, pag. 18 și 36; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 11.

Contrainformații economice.

Tema: **Modalități practice de prevenire a acțiunilor ostile, a faptelor și fenomenelor negative din sectoarele unde se execută produse pentru export sau care concură la realizarea sarcinilor pe această linie.**

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol., București — 1975, capitolul „Relațiile economice internaționale și cooperarea în producție cu alte state".

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. București — 1979, capitolul VI.

— Legea nr. 1/1971 privind activitatea de comerț exterior (cu modificările din Decretele nr. 304/1972 și 150/1974) și Legea nr. 71/1969 privind contractele economice.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Publicația „Securitatea" nr. 4/1979, pag. 7 (capitolul de la pag. 11); nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 38; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 31.

Tema: **Organizarea și desfășurarea muncii de securitate în rîndul străinilor ce vin în obiectivele economice pentru tratative, asistență tehnică, vizite, specializare, documentare etc. în scopul apărării secretului de stat, al depistării celor ce intenționează să pună la cale acțiuni ostile, al cunoașterii și prevenirii oricăror asemenea acțiuni.**

— Legea nr. 25/1969 privind regimul străinilor în R. S. România și Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat.

— H.C.M. nr. 18/1972 și H.C.M. nr. 19/1972.

— Ordinele ministrului nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 12 și 37; nr. 1/1980, pag. 43; nr. 2/1980, pag. pag. 4; nr. 4/1980, pag. 30; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 11 și 31.

Tema: **Concluzii rezultate din cercetarea unor evenimente deosebite, a cauzelor ce le-au generat și măsurile ce se impun a fi luate pentru prevenirea producerii lor.**

— Ordinele ministrului de interne nr. S/341/1973 privind organizarea și efectuarea cercetării la fața locului și nr. D/00115/1979 privind organizarea activității organelor de cercetare penală ale securității.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 25; nr. 4/1979, pa. 18; nr. 2/1980, pag. 12; nr. 3/1980, pag. 38; nr. 1/1981, pag. 3 și 22; nr. 2/1981, pag. 24.

Tema: **Probleme actuale ale perfecționării continue a activității de creare și folosire a rețelei informative pe profil de contrainformații în sectoarele economice.**

— Ordinele ministrului nr. 000700/1975 și nr. 000875/1976.

— Lucrările: „Criterii privind recrutarea de informatori și colaboratori pentru munca de securitate"; „Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice", „Organizarea legăturii cu rețeaua", „Combinații și legende informative", toate editate de Serviciul editorial în anul 1977.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 67; nr. 4/1979, pag. 18; nr. 2/1980, pag. 12; nr. 3/1980, pag. 13; nr. 1/1981, pag. 3 și 22; nr. 2/1981, pag. 24; nr. 3/1981, pag. 3, 19 și 31.

Contraspionaj.

Tema: **Modalități de acoperire și legendare a unor acțiuni de spionaj; măsuri de identificare și contracarare.**

— Ordinele ministrului nr. 000875/1976 și nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012121 din 15 ianuarie 1981.

— Publicația „Securitatea" nr. 2/1979, pag. 5 și 12; nr. 1/1980, pag. 9; nr. 1 din 1981, pag. 3; nr. 2/1981 pag. 28; nr. 3/1981, pag. 11 și 38.

Comerț-protocol.

Tema: **Prevederi ale noului Cod vamal, analizate prin prisma atribuțiilor lucrătorilor de securitate pe profil de comerț-protocol.**

— Legea nr. 30/1978 — Codul vamal al R. S. România (în „Culegerea de acte normative pentru uzul lucrătorilor Ministerului de Interne, Serviciul editorial și cinematografic — 1980, pag. 394—418).

— Publicația „Securitatea" nr. 3/1981, pag. 43.

Tema: **Cooperarea cu organele de contrainformații în sectoarele economice pentru realizarea sarcinilor pe profil de comerț-protocol.**

— Programele și planurile de cooperare aflate în vigoare.

— Publicația „Securitatea" nr. 4/1978, pag. 27 (punctul 8 de la pag. 38); nr. 2/ 1979, pag. 37; nr. 4/1980, pag. 30; nr. 1/1981, pag. 3; nr. 3/1981, pag. 11 și 31.

Cercetări penale.

Tema: **Particularitățile cercetării în cauzele de neglijență care au drept urmare distrugerea, alterarea, pierderea sau sustragerea documentelor ce constituie secrete de stat.**

— Legea nr. 23/1971 privind apărarea secretului de stat.

— Decretul nr. 121/1978, art. 5, pct. 1, lit. h.

— Codul penal al R. S. România, art. 252.

— H.C.M. nr. 18/1972 și H.C.M. nr. 19/1972.

— Publicația „Securitatea" nr. 3/1981, pag. 48.